

DRASTAK aneb Zapisky pripojeneho

MAMEDIA (2.10.96 - 15:43)

Vcera v noci jsem sel domu. Od Namesti republiky to беру pesky na Narodni, abych si procistil hlavu. Uz to nikdy neudelim...

Nejprve mne zastavil jakysi snedy mladik. To bylo na rohu Obecniho domu. Ptal se, jestli mam cigaro nebo bura. O dveste metru dal staly kurvy. Jedna se mne zeptala, jestli nechci vykourit. Usmal jsem se na ni a sel dal. Zahrnula ma zada takovym privalem nadavek, ze jsem pridal do kroku. O dveste metru dal staly tri mladicki (15-16) a jeden mi zastoupil cestu. Ptal se, jestli nechci chlapce na noc. Muj krok byl cim dal rychlejsi...

Pak uz jsem byl na konci Mustku a potkaval jen obycejne kurvy. Na stesti na mne pokrikovaly nevinne: Sexii, sexiii. To uz jsem bezel a maval pritom na taxika. Kdyz jsem nastoupil, otevrel se mi pohled na taxikarovo predni sklo, kde byly vyrovnany karty nocnich klubu. Taxikar si vsiml meho pohledu a nabidl mi, ze mne zaveze do jednoho na Jiznim meste, kde mi urcite zaridi slevu - za litr se pry pomeju jak pasa... Bohuzel jsem nemohl uect a tak jsem jen zaupel: Domuuuu! Doma jsem si pustil satelit, kde prave bezela reportaz o jakemsi australskem rekordnim znasilnovacovi. Pri prepinani jsem narazil na kanal s poradem o belgickem pedofilovi... Zamkl jsem dveře na tri zapady, zabeđnil okna, zkontroloval zasoby (vydrzi az do vanoc) a zapnl pocitac. Jeste ze mam ty bukmarky na Mamedii... Mimoschodem, nevite, jak je dneska venku?

MAMEDIA (4.10.96 - 00:07)

Dnes mi bylo doma tak dobre, ze jsem az skoro zapomnel na aktuality. A protoze muj emil stale hlasil novou postu, zustal jsem dokonale informovan o tom, co se deje v tovarne na virtualno - cili ve vsech kancelarich MAMEDIA

Za prve menime logo, za druhe vsichni finisuji s poslednimi upravami SURFERES DIGESTU a za treti se pry odehrala tajna schuzka (setkani tretioho druhu), z niz jeji ucastnici neprozradili nic min a nic vic nez, ze jeji prubeh zmeni postaveni hvezd na ceskem Internetovem nebi...

Jinak mi posel pes, nebot jsem s nim nesel ven a on vi, ze doma to delat nesmi. Bohuzel se mi cely zcepenely nevesel do kose a tak cekam na MESSENGERA, aby jej v uhledne zabalenem baliku odvezl cloveku jmenem NEFF, který si pry kvuli tomu, ze prestal videt sveho psa, zalozil jakysi obskurni internetovsky platek.

Nyni bude jeho pes nejen dobre viditelny, ale po case i cititelny...

Hezky vecer u Vas doma...

MAMEDIA (4.10.96 - 17:01)

Doma je fakt doma... Dnes je tomu jiz treti den, co nevychazim z bytu. Pomalu mi dochazeji ovesne vločky, dobra voda a cerny humor. Rano zvonil listonos. V poledne na me busil Votava, at pry jdu do prace, ze mu chybim. Chtel jsem ho aspon nejak potesit a tak zatimco stale busil, napsal jsem mu do posty velmi rafinovane rymovany vzkaz (v tance, coz je japonska basnicka forma). V prvni sloce se pravi, aby se nezlobil, ze delam mrtveho brouka. Zbylych 68 slok toho brouka popisuje...

Jinak premyslim o zivote ve virtualni ilegalite. Oproti partyzanske valce ma tu vyhodu, ze clovek nemusí zrat korinky, ucit se chvili rusky a chvili nemecky a chodit ve smradlavem pradle.

Ja se, nez usednu k auditoriiim, vzdy dobre obleknu. Na aktuality si dokonce nasazuji motylka...

MAMEDIA (5.10.96 - 18:18)

Ctvrty den samoty. Je mi cim dal lepe. Vsechny konzervy s napisem "Krevni tucnice"

dojedeny. Dalsi karton plechovek je nadepsan "Chappi", coz mne primelo ke kratke vzpomince na meho byvaleho ctyrnoheho pritele. Avsak díky provedenym opatrenim mohu plne vyuzit sloganu na zmrzlinu Magnum - NEHCI SE DELIT!

Zprava z Webmistrova futuristickeho centra rika, ze byly ucineny kroky ku opetovnemu zrychleni chodu serveru. Pry nekdo vypnul knoflik "TURBO". Zase ho tedy zapnuli...

Kolem poledne na mne busil mladik podivneho vzhledu - dlouhych vlasu a rozesmateho obliceje.

Kdyz jsem omylem otevrel, poznal jsem v nem bajemi opredenou postavu ceskeho Internetu. Ano, byl to Ivo Lukacovic. Byl cely zsinaly a zvracel (ovsem jak je jeho dobrym zvykem, vytvarel svymi

zvrátky v nadherných a designově zpracovaných obrazech). Přiznal se, že od té doby, co jsme mu zamezili přístup do PRIVAT.NETu, nespál a snažil se uhadnout heslo...
Nastěsti mne v mé samotě dlouho nezdržel a brzy odesel. Oproti hotovému zaplacení (90,- Kč) se mu dostalo kyženého hesla a navíc (platil totiž v hotovosti) jsem mu řekl dva vtipy. Kdyby nepoužíval tak spinavé a zmuchlané bankovky, byl bych mu zazpíval mou oblíbenou.
Asi Kdepak ty ptáčku hnízdo máš. Nebo tak něco...

MAMA (10.10.96 - 12:51)

Po petidenním pustu usedám opět k mé zalibě nejzalibovější. Důvodem mého odmlčení byly dvě nepekne okolnosti. Když totiž kolegové zjistili, že pod hlavičkou MAMEDIA píšou do aktualit, to co jsem do nich psal, odepreli mi právo tuto hlavičku využívat (dosud jsem totiž hresil na to, že to nikdo z nich necte a ani o tom neví).
Tu noc jsem zjistil, že po zadání hesla "ukrk,uprd" se nemohu zahlasit jako MAMEDIA, která jedina smí do aktualit písovat... Když jsem se jal rozklicovávat nové heslo, uslyšel jsem před dveřmi svého bytu podivný zvuk a nadto skvirou v poddveři pronikl i charakteristický pach.
Poznal jsem Cisticu.
Okamžitě jsem vedel, kolik ušlo a vzal do ruky svůj bezpečnostní sprej zvaný "mrtvolka 45".
Po devíti dnech jsem pak nejen otevřel dveře, ale dokonce i vyšel na chodbu. Jak jsem tušil, Cistic mi právě svou čerstvě naostřenou rybickou prepizlaval telefonní vedení. Ačkoli jsem mu nastríkal notnou dávku petartyricitky do obličeje a on se pomalu sunul k zemi, všiml jsem si, že dílo zkázy je dokonáno!
Cistic pak opravdu zůstal více než půl hodiny v bezvědomí, takže jsem ho stihl spoutat policejními železky, ovázat kolem nohou ocelové lano z blízké stavby soukromé jaderné elektrárny a ucpat ústa granátem. Pak se probudil... *pokračování zítra*

CISTIC (11.10.96 - 00:59)

Kecál! Bylo to slabších 20 minut a kdybych se byl den předtím poradně vyspal, tak neměl šanci, Cipisek. Mimochodem, víte, že MAMA je chlap?!! Hnusnej, zarostlej, a nemeje se. Ha! Asi si na něj posvitím. Letlampou.

MAMA (11.10.96 - 16:08)

...pokračování z předchozího dne

Když se Cistic probudil, chvíli mu trvalo, než pochopil, kde vlastně je a jak se tam dostal. Když si uvědomil, do jaké se dostal situace, zbrnatel tak, že jsem se znovu pohledem ubezpečil, zda se mu skutečně všechna ocelová lana zarezávají do kuže. Když se pak snažil vyprsknout granát, který mu majestátně trnul uprostřed držky, stálo jen přistoupit a dvěma prsty teze ruky vytáhnout pojistku. Cistic v tu chvíli téměř znehybněl a jen dobrý pozorovatel mohl sledovat tresot jeho rukou...

Vedel jsem, že všechny podmínky pro to, abych mohl úspěšně vyjednat s Votavou, jsou splněny...

Potom jsem prohledal skřín, do které jsem kdysi uložil dárek od pana Eislera (nedávno si totiž koupil NOVÝ mobilní telefon a ten starý mi vyměnil za rodokmen rodiny Anastazových, z něhož vyplývá, že celá rodina trpí vrozenou silnou alergií na čistý papír). Starý mobil jsem našel a zatímco jsem jej nabíjel, sebral jsem Cisticovi ze zadní kapsy tepláku Simkartu a nabíjený telefon aktivoval...

Nebylo jim platné nic, že mne chtěli od světa odřezat!

Konečně jsem vytocil číslo, které měl Cistic vytetováno pod dolím rtem. Kdoš zvedl telefon, po chvíli jsem poznal LULU. Vedel jsem, že ona za nic nemuže a tak jsem byl zdvořilý, ale vedel jsem také, že je pod jeho vlivem. Byl jsem proto nanejvýš opatrný. Po chvíli se mne přece jen zeptala:

"Chceš ho k telefonu?"

Probleskly mi v tu chvíli hlavou vzpomínky na doby, kdy jsme se ještě všichni kamarádili a na moment jsem zaváhal... LULU to vycítila a tak dodala:

"Ja ho zavolám"

Jeho kroky jsem v telefonu slyšel a cítil. Bylo mi, jako by ke mě přicházel cestou dlážděnou mými vlastními vnitřnostmi. Vedel jsem, že to, co teď udělám způsobí, že už nikdy nebudeme ti správní

kamaradi, uz nebude ta nase stara dobra parta.
Kroky v telefonu ustali, jeho ruka chnapla po sluchatku a me se zastavil dech:
"Tady Votava." "Tady Mama." *pokracovani zitra*

MAMA (11.10.96 - 21:39)

...pokracovani predeslych casti "Odkud volas?" zeptal se me Votava pratelsky. Nevedel, ze Cistic uz draty prerezal a ze nevolam z domova. Vedel jsem, ze musim zautocit:
"Odeprel jsi mi pristup do aktualit tim, ze jsi zmenil heslo. Pak jsi vzbudil Cistic a nechal ho, aby mi prerezal jedine spojeni se svetem. Vis dobre, ze uz nechci vychazet mezi lidi a tak ses mne chtel nadobro zbavit."

Na druhe strane telefonu byl hrany klid. Votava oddychoval, ale prece jen trochu preryvane. Pokracoval jsem v utoku: "Jenze ti to tak trochu neklaplo. Cistic sedi u me, je svazany zelezem a v hube ma muj pamatecni granat po dedeckovi. Odjisteny. Pokud mi okamzite nezajistis pristup do aktualit a opravu telefonniho vedeni, opustim mistnost a necham granat vybuchnout..."

V telefonu zapraskalo: "Ten stary kus reziveho zeleza nema sancı vybuchnout. Pokud okamzite nerozvazes Cistic, zrusim ti e-mailovou adresu, smazu tvou privatni postu a smazu uzivatele MAMA."

Ackoli jsem vedel, ze blafuje, roztrasly se mi nohy. Snazil jsem se uklidnit pomyslenim, ze mezi nim, Cisticem a LULU jsou pevne vazby a ze si nemuze dovolit (vzhledem k LULU) s Cisticovym zdravim prilis hazardovat. Na tuhle strunu musim hrat!

"Poslys",rekl jsem do sluchatka."bud pristoupis na me pozadavky, nebo odchazim z mistnosti spolu s provazkem, který je privazany ke kladce, která drzi klinek, který podpira stul, na kterem lezi Cistic, který uz temer spolkl odjisteny granat. Vzhledem k tomu, ze ti volam z byvaleho mobilniho telefonu pana Eislera, muzes mit Cisticuv vybuch v primem poslechu. Jednej rychle..." Zatimco jsem tohle rikal, pomalu jsem nervoznel, protoze ma slova na druhe strane vubec nezabirala. Klid Votavuv tedy nebyl hrany. Vedel jsem, ze pokud se bude snazit ziskat cas, budu muset naopak jednat rychle...

"Pockej, nespechej, vzdyt se nejak domluvime..." rekl Votava.

Necekal jsem, az to dorekne a telefon mi sam vypadl z ruky. Zacal jsem pobihat po mistnosti a hledat dalsi potencialni nebezpeci. Napadlo mne, ze Cistic je mozna jen virtualni na dalku rizena 3D animace, která je jeste ke vsemu casovanou bombou - natolik jsem vedel, ze Votava je genius. Zkusmo jsem Cistic polechtal nozem na noze, ale hned jsem zjistil, ze je pravy a Ze ma dokonce funkcnı i kdyz nyni trochu narusenou tepnu. Slepá cesta. Podival jsem se do supliku, do pocitace, prorazil jsem kladivem obrazovku, zhasl a znova rozsvıtil lampu - ale nic. Musi mit neco v zaloze, musi mit neco v zaloze... tohle mi donekonecna opakovala moje hlava, kdyz jsem se najednou zastavil.

Vzpomnel jsem si a jako film znovu pustil moment, kdy jsem rozsvıtil a zhasl. V tom filmu, co bezel v me hlavě se na strese za oknem mihl stin. Ten stin byl opravdovym stinem, to jest hrozivou predstavou nebezpeci spojenou s dokonalym skrytim a momentem prekvapeni. Okiamzite jsem zhasl. Dolezl jsem k Cisticovi po ctyrech. Rozepl jsem mu (moc to neslo) jeho zimnik a vydal brokovnici s upilovanou hlavni. Prosacoval jsem mu kapsu na vnitřni strane zimniku a naseł infrabryle. Zkontroloval jsem obe hlavne brokovnice, nasadil bryle a pomalu se presunul k oknu.... Na hřebenu strechy prechazela kocka, pod hřebenem svıtilo slabe svetlo. Zed oddelujici dvur pod mym oknem od protejsiho domu se zdala byt nedotcena. Vtom jsem ho uvidel. Sedel za kominem. Mluvil do mobilniho telefonu, který mel urcite vypujceny. Udelal jsem jen to, ze jsem okamzite priložil brokovnici k lici, zamiril na stin a zmackl ve vterinovem intervalu jeden kohoutek po druhem. Ozvaly se straslive rany, behem nichz se prihodilo toto:

Nejprve se rozsypalo sklo v mem okne.

Pote Cistic leknutim polkl dedeckuv granat.

Nato se stin nejprve zakymacel a po absorbovani druhe davky kdesi kolem osrdi se odporoucel smerem dolu.

Pote se dole prekulil a ja jsem ho poznal.

Pak mne na chvili obestrel ty zasrane vzpominky a novu mi znelo v usich: "Uz nebudem kamaradi..."

Potom jsem zvedl odhozeny mobilni telefon. Rekl jsem do nej: Votavo, tak halo, Votavo." Votava byl ale celou dobu na prijmu. "Tys ho sundal, vid", rekl mi. A pak dodal klidnym hlasem: "Vis co,

beru to vsechno zpatky, prijedte i s Cisticem..."

Ale ja ho nevnimal. Sedel jsem vedle granatem nasyceneho Cistice, a pomalu mi dochazela vestba, ktera mi pred necelym pul rokem prisla z www.Erzika.cz. Stalo v ni: "... a az se ve spolecnosti zabýdlis, odstrelis Alese."

Bylo na case odvazat Cistice...

pokracovani priste

MAMA (12.10.96 - 13:18)

...pokracovani minule casti

Pote, co jsem rozvazal Cistice (velmi opatrne, nebot v jeho nitru sidlil dedeckuv granat), jsme se vydali na cestu. Ani mne nemrzelo, ze opoustim svuj byt, nebot kdybych v nem zustal, tezko bych snesl pohled na mrtve telo pod mymi okny - byt by to telo byvalo dobre slouzilo byvalemu kamaradovi...

Cistic toho po ceste moc nenamluvil. Jednak byl na mne jeste rozezlen za prikori, ktere jsem mu zpusobil a jednak potreboval zapit granat potulujici se mu v prazdnem zaludku. Na jeho zabruceni, abychom zasli do hospody, jsem kratce zauvazoval, nakolik nas za to zdrzeni Votava vykrika za usi, ale pak mi doslo, ze granat zality tekutinou bude jednak chransen pred primymi otesy a jednak by jej tekutina sama o sobe mohla do jiste miry paralyzovat...

Vesli jsme do hostince U BLUDRA. Vycepni mel na cele nalepeny jakysi tmavy obrazek. "To je ikona jednoho naseho uzivatele", rekl Cistic. Uvedomil jsem si, ze ac ma sem tam malou chybiciku, ci charakterovy kazek, v jadrú je Cistic hodny a chytry chlapec. Chtel jsem mu v tom nahlem hnuti mysli udelat nejakou radost a objednat mu neco dobreho na zub, nejakou malou sladkost. A certik ve mne mi dokonce naseptaval, abych mu objednal Bombu Malakov....Pozadal jsem proto vycepniho o jidelni list.

Kdyz jej prinesl, s chuti jsme se zacetli, ale ouha! Misto jmen libych pokrmu jsme civeli do stranek popsanych slovy nedavajicimi smysl. Jak byste napriklad rozumeli tomuhle:

CYBERGIRLS Login: ohu12385 Password: fucek69

Nez jsem vsak stacil protestovat, zahuhlal Cistic: "To sou hesla na sexsajty, nojo, to je celej Bludr." Vytahl z kapsy tuzku a papir, a jal se opisovat jidelni listek odzhora dolu... Prestal jsem si ho vsimat a znovu se pohrouzil do vzpominek. Nechal jsem se jimi unaset jako list javoru v podzimnim vetru a aniz jsem se o to snazil, pomalu se mi zacaly klizit oci...

A kdyz jsem na chvili usnul, tohle se mi zdalo:

Bezel jsem neznamou ulici, ktere vsichni rikali Truhlarska. Chtel jsem nejakeho remeslnika toho oboru najit, aby udelal truhlu pro jedno lezici telo. Vbehl jsem proto do nejblizsiho domu, ale byl zjevne neobydleny a plny ruznych tramu. Na jednom z nich sedel Votava a tram brousil. Chtel jsem se ho zeptat, kde je PAVEL a po ktere OSE se za nim mam vydat, ale Votava na me dokola kricel: "Pro safran a trochu toho ZAZVORKU!" Vsiml jsem si, ze tram brousi pomoci nehtu a ma proto divne HNATy. Chtel jsem se ho zeptat, co to dela za CVIKY (mozna se to pise zwicky), ale najednou uz tam nebyl. Z domu jsem vybehl na ulici, kde behaly divne postavicky a kricely na me: "Vymen nam ikonku, vymen nam ikonku!" Jedna z postavicek byla statnejsi a poznal jsem v ni rytire Cossacka. Jakmile mne uvidel, pribehl ke me. Bleskurychle mne chytil pod krkem a zasipal do obliceje:

"Jiz opet mi do posty poslalo jedno numero nejake zhovadilosti. Ale tentokrat uz si nebudu stezovat, ale vyridim si to s tebou rovnou!"

Videl jsem, jak vytahuje obrovity mec a chtel jsem zakricet, ze je na spatne adrese, ale hrmotny Cossack uz se naprahoval. Snazil jsem se mu vytrhnout, ale mohutnym kopnutim obrnene nohy mne znovu prizdil k zemi. Jednim mohutnym krokem se mi priblizil a najednou stal nade mnou. Chytil mec obema rukama a rozprahl se tak, ze se mu mec ocitl za hlavou...
Vtom mnou kdosi zatrasl a ja se probudil. Cistic si prave schovaval huste popsany papir. Svitily mu oci a pravil, ze bych nemusel chrapat, kdyz uz jsem v hospode.
Rekl jsem mu, ze nechrapu.

"Chrapes", rekl na oplatku.

"Nechrapu," odpovedel jsem.

"Ale chrapes," rekl pro zmenu

"Ale hovno, nechrapu", pridal jsem na durazu.

"Ale kdyz rikam, ze chrapes, tak kurva chrapes."

Uvedomil jsem si, ze se vsechno vraci do normalnich koleji. Chtel jsem se zamyslet nad tim vsim, co mi rekl, ale vtom se stalo neco, co mi v tom melo jeste nadlouho zabranit. Ozvala se strasлива rana...
...pokracovani priste

MAMA (13.10.96 - 16:45)

...pokracovani minule casti

Ta strasлива rana, ktera se ozvala po nasem rozhovoru s Cisticem, zpusobila me chvilkově ohluchnuti a ztizenou orientaci v prostoru. Mel jsem zavrene oci a bal se podivat naproti ke stolu. Uvedomil jsem si, ze explosivnost dedeckova stareho granatu mohla z Cistic udelat nekolik set na sobe zcela nezavislych casti lidske hmoty...

Vtom mnou nekdo smykl. Prestal jsem se zabývat funeralnimi myslenkami a otevrel oci. Nade mnou stal Cistic a neco kricel. Uvedomil jsem si, ze zije a ze se mi vraci sluch. Bohuzel to, co jsem zaslechl mne prilis nepotesilo...

"Delej, musime pryc", rval na mne Cistic.

V hospodes vladel straslivy chaos zvukove pripominajici prvnι velmi zesilene pokusy s Real audio. Nad vsim hlukem totiz houkala sirena, jejiz specialni ton nenechal nikoho na pochybach o tom, co se deje. Hospoda byla prepadena IPSC (Internet Policy Special Commando). Koutkem oka jsem zahledl Bludra s rukama nad hlavou. V jednu chvili stal vzprimene a kricel neco o IRC, v druhe chvili se za jeho hlavou objevilo usti zname pusky, kterou Komando bez rozsudku popravovalo provinilce. Ve treti chvili byl Bludr bez hlavy a jeho telo se kratkymi usecnymi kroky vydalo na svou posledni vychazku.

Najednou jsem uvidel na zemi certve vydani ceske mutace TIMESu. Ihned jsem nalistoval stranky, zabývající se Internetem a cetl jsem:

MAMEDIA prekonala rekord tuzemske navstevnosti internetovskych serveru - 320.000 accesses! Dalsi zpravy z mozkeho centra MAMEDIA pravi, ze dlouho ocekavane vydani SURFERES DIGGEST je na spadnuti - oproti puvodni verzi, kterou tvurci zhodnotili jako myslenkove sterilni, vsak verze NOVA zcela prekona veskera ocekavani. Dalsimi novinkami je novy prirustek v oblasti umelych bytosti (novy virtualni user), a pri rozhovoru s vice-prezidentem spolecnosti nam sam Webmistr prozradil, ze softwarova optimalizace serveru se blizi ke stastnemu vrcholu...!

Vtom mi noviny kdosi vyrazil z ruky. V tu chvili jsem byl stastny, ze je tu se mnou prave Cistic. Obracel totiz uz druhy stul a delal nam v koutu hospody bezpecny ukryt. V jeho stredu trunilo nekolik zbrani, jejichz mnozstvi Cistic neustale zvysoval obcasnym sahnutim do nektere ze svych tajnych kapes. Kdyz zacal sestavovat malou verzi na dalku ovladatelne rakety typu SCUD, vedel jsem, ze se z toho mozna dostanem. Tuto myslenku mi prerusilo placnuti, ktere se ozvalo z mist, kde Bludrovo telo narazilo na stenu a jsa bez hlavy (a tudiz bez oci) spadlo na zem. Krev, ktera v pravidelnem rytmu z lezicich tela vystrikovala v miste krku a zbarvovala driv vkusne vyzdobenou stenu mi pripomnela, ze neni duvod divat se na situaci, v niz se nachazime, ruzovymi brylemi. Mezitim mi Cistic vrazil zezadu pistoli kamsi k ledvinam. "Ani se nehni", zaseptal.

...pokracovani priste

MAMA (14.10.96 - 17:31)

Dnesni cast bude tak trochu netypicka. No nic...

Prozradim v ni neco z te casti pribehu, ktera se teprve odehraje. Chci tim vyvolat dvojι efekt. Jednak jeste vic vzbudit vasi pozornost, jednak utahnout napeti. A pak vam take prozrazenim osovych bodu dokazu, ze pribeh jest dan.

Pribeh je dan v me hlave a vezte, ze dopadne velmi tragicky. Tesne pred jeho koncem dojde naplneni nejprve strasлива vestba pravici, ze Votava skonci rozplynutim se ve virtualnim prostoru. Uplny konec pak bude poznamenán mou smrti a nato tesne nasledující ctvrtou kulturni revoluci. Jeste jsem si mimochodem nevybral, jak se mam nechat zemrit. U Votavy je to jasne a dane - tam si ani jiny zpusob nedokazu predstavit. Cistice take neni potreba nejak zvlast stylizovat - jeho smrt bude poznamenana zpusobem jeho zivota. Ale ja? Mam se nechat odstrelit? Nebo mam vymyslet nejakou banalitu jako autonehoda? Osobne bych si vybral smrt toho typu, ze by mne Slečna Pu unadavala k smrti, ale to je jen marne prani. Abych to zase zbytecne neproduluzoval - pokud me

nenapadne něco lepsiho, nebo mi něco zajímavého nenabídnete, myslím, že se jako postava nechám vrátit do bytu, odkud jsem vyšel a tam zemru na prerusene dial-up připojení v momente, kdy si budu zavazet Internet přímo do zily. To, myslím, není špatné, ne?

Takže zítra, to je v úterý, se bude IXY snažit vyndat ze zaluďku Cisticův granát.

Ve středu nám Kongo prodá kradené auto, což později způsobí tragickou komplikaci.

Čtvrtek si nechám na vyřešení dlouhého a takhleho sporu. Bohužel těsně před rozuzlením se stane něco, co lze už od počátku vystopovat... A půjdu ještě dál - onen hrozivý mrak, který s sebou příběh táhne, díky čtvrteční události je ještě zbytečně a stane se nesnesitelným.

V pátek myslím odjíždí PUPI a proto jí na rozloučenou z násilím. Bude to scéna, díky níž na MAMEDIA je dlouho nezapomené. Bude tam smrt. Des. A samozřejmě překvapení.

V průběhu týdne pak vtáhnou do příběhu všechny zbylé, kteří si to prali - BELGARATA, NEALA, MHX a samozřejmě ALCHEMISTA. Z něj bude vážně dobrá postava. Když budete chtít, nechám ho v určité dny rozdávat zdarma hrsti marihuany. Nebo rovnou hrsti peněz...

Jinak celé dnešní pokračování píšu proto, aby trochu zpomalil onen příběh, který za poslední dny nabral příliš ostře tempo. Samotného mne pohltí, takže jsem se včera v noci přistihl, jak těsně před usnutím myslím na to, co by ta ona postava měla udělat a jak se to projeví v celém příběhu. Take si samozřejmě kladu otázku, jestli je TOHLE správná cesta, kudy by se aktuality jako takové měly ubírat.

Je tedy docela možné, že to, co teď píšu je z pohledu přísného vyznavce OPRAVDOVÝCH aktualit jen hora sracek.

Pokud by to byla pravda, pak v tom nejsem sám, protože v takovém případě právě teď tu horu sracek pilně čtete...

Tato vsuvka se sprostými slovy stůjz zde proto, abyste si nemysleli, že si na příběhu buhvíjíte zakládám. Klidně mi napíste, že jsou to DVE, klidně i TRI hory sracek - já to unesu.

To poslední, co chci dnes napsat nakonec: Je docela dobře možné, že vám kecam. Ze žádná pevná kostra neexistuje a že tu vždy odpoledne varím z vody.

Občas také varím z mléka...

Ale skoro vždycky z krve.

JENZE - tak to přečtejte rádi, **nebo ne???**

MAMA (16.10.96 - 12:23)

...pokracování minulé části Cistic mi držel pistoli na ledvinách, v hospodě se ožyvaly vykřiky mlácených hostů, kteří byli postupně odváděni či odnáseni do připraveného nakladaku a proti nám stal velitel komanda, který držel v ruce cosi velmi velkého a tlustého. Kromě toho, že se mi to vůbec nelíbilo, mi tím miril doprostřed očí. Byla to poměrně nepříjemná situace.

To, že se Cistic celou dobu od události v mém bytě pretvaroval a při první příležitosti mi to chtěl všechno vrátit, to jsem ještě chápal. Rozuměl bych i tomu, že by mne Internet Policy Special Commando chtělo spolu s ostatními odvézt do tech jejich sklepu, kde divat se 24 hodin na obrazovku pocítace s neustalým bezicíím screensaverem "Flying Windows" se považuje za mučení pro děti z materské školky... Jen jedné věci jsem prostě nemohl porozumět - jak to, že se obe tyto události sebehly v jednu chvíli? A jak to, že Cistic, který je hledán už několik let a já, na jehož hlavu Internet Policy dokonce vypsal jakousi odměnu, jsme se ani jeden o tomto zásahu nedozvěděli dopředu? Na můj vkus tu bylo příliš mnoho náhod a příliš mnoho neznámých. Je na case, s tím něco udělat, říkal jsem si, ale v tu chvíli jsem si uvědomil, že v tomto příběhu mi není dano stát se akčním hrdinou...

"Zastřelím ho", řekl totiž Cistic. "Jestli mi okamžitě neuvolníte cestu, tak ho zastřelím."

"Tak ho zastřel, blbečku," odvětil velitel komanda.

"Ma v zaluďku odjistěný granát," pokračoval Cistic.

"Na to ti nalitnu dost těžko" namítl velitel.

"Tak se podívej. Jestli nemá rentgenový brejle, tak ti je pucím." Jen co to Cistic dorekl, přilepil se na mne zezadu ještě víc.

Velitel houkl na jednoho z vojáků. Ten si bryle nasadil a po chvíli kývl.

"Nekeca, něco jako granát tam fakticky má." "Takže máte dvě možnosti," řekl Cistic. "Bud půjdete

s nami..." Poslednich par chvil se Cistic, nalepeny na mem tele nejak podivne vrtel. Az potom mi doslo, ze se dival na hodinky. Jeste kdyz mluvil, mirne se zhoupal v kolenou. V jednu chvili pak skocil k zemi a zakryl mi oci. svou velkou, chlupatou a mirne smrdici rukou. Popisuji ji proto, ze i presto me skoro oslepila bila zare, ktera

MAMA (16.10.96 - 21:22)

ktera se objevila tesne po jeho poslednich slovech, ktere mimochodem vlastne nedorekl.

Pak mi ruka z oci zmizela a ja jsem videl cleny komanda Inet Policy, jak si drzi ruce na ocich a rvou. Jen jeden si je nedrzal, protoze mel stale jeste nasazene rentgenove bryle. cistic vsak bleskurychle prenal pistoli z mych ledvin a ukazal mi na vojaka s brylemi. V mometne, kdy na nej ukazal, ucini tak pravou rukou. Myslim, ze to nebyla nahoda, ze zrovna TAHLE ruka drzela v tu chvili pistoli olbrimi raze. A samozrejme neni tezke uhodnout, ze kdyz uz na nej zamiril, zmackl Cistic kohoutek, takze se ozval ohlujici vystrel a vojakova hlava se rozdelila na nekolik milionu malililinkatych dilecku, z nichz kazdy se, k jeho smule, vydal nadale svou vlastni cestou. A protoze uz jsme tu meli popis chodiciho BLUDRA bez hlavy, nebudu tento postup opakovat a necham umirajiciho pokojne sesunout k zemi. Pravda, pro zvyseni efektu a dodani onoho nezbytného detailu by melo telo jeste neco udelat.

Telo bez rozprsknute hlavy se zakymacelo. Leva ruka spadla podel tela. Prava pomalu klesala k pasu a zastavila se u vchodu do kapsy. Pak se presunula do stredu tela a spustila se jeste trochu niz. Palec se zaklesl za zahyb pod paskem a Ctyri prsty se zacaly zvolna pohybovat. Mrtvy vojak si prave naposled podrbal koule.

Necekali jsme na nic a vyuzili docasneho oslepeni ostatnich. Ve vterine jsme byli venku. "To bylo dobry," rekl jsem Cisticovi.

"Ja vim,"rekl Cistic.

Zacal jsem se smat. Cistic taky. Strasne nahlas jsem krknul. Cistic si na cele kolo psoukl. Zakricel jsem: "Prd mezimestscky!!!" On zarval:"Mezistatni!" Ja: "Mezikontinentalni" Cistic:"Meziplanetarni" Zase nam spolu bylo veselo...

Po chvili mi usmev na tvari pokazilo pomysleni na to, ze kazdou chvili muze granat v Cisticove zaludku zpusobit neco z toho, co jsme si navzajem popisovali. Rozhodl jsem se, ze jej toho granatu jednou provzdy zbavime. Dali jsme se do kroku...

Chtel jsem zavolat Votavovi a vysvetlit mu male zdrzeni, ale kdyz jsem vyndal mobilni telefon pana Eislera, videl jsem, ze blika kontrolka prenosu dat. Nekdo si z telefonu, ktery jsem drzel v ruce, prave vytahoval cisla ulozena v pameti. Zmackl jsem stopku a premyslel, kdo to mohl by

MAMA (17.10.96 - 03:14)

nejak se to sem nevejde cele...

Zmackl jsem stopku a premyslel, kdo to mohl byt, kdyz jsem si vsiml displeje telefonu. Bylo na nem videt jmeno s cislem. Az potud totiz byla databaze telefonu zcizena. Dival jsem se na to cislo. Pak na jmeno. Neco se mi v hlave spojilo a ja si vzpomnel na vypraveni o chlapkovi, ktery byl jednim z nejnejimanejsich kasaru v tomhle meste. Vyznacoval se dlouhyma a hubenyma rukama, ktere prostrcil temer vsude. Krome toho, ze si tim pry prisel k pekny m penezum, mu jeho um vynesl nesmirnou oblibu u zen. Byl to nadprumerny grazl. Jmenoval se IXY. Vytocil jsem jeho cislo...

S IXYm jsme se dohodli hned. Vynda Cisticovi z zaludku granat za 5.000 Mamonu a pristup do Privat.netu. Samozrejme jsem souhlasil, protoze v tu chvili bych pro Cisticu udelal cokoli. A tak jsme cekali na IXYho ve starem sklade. Sedli jsme si, zada opreli o stare bedny. Cistic sel po chvili na zachod. Ja jsem se opet pohrouzil do polospanku...

Zdalo se mi, ze jsem maly a ze jedu s velkou slecnou v aute. Auto bylo take velke, s kozenymi sedadly. Vonelo vuni dospelych... Slecna mela vlasy krasne jako skorice a cerne saty. Dival jsem se na ni a predstavoval si, jak pije s pany sampanske, jako to delala maminka, kdyz jsme meli hosty. Jeli jsme a sedeli vedle sebe, ale ona se celou dobu divala z okna. Chtel jsem se ji nejak venovat, jak jsem to videl u tatinka, a tak jsem ji vypravil o tom, jak chodime do sauny. Vubec me neposlouchala a ja jsem vedel, ze jsem maly kluk, ktery je pro ni k nicemu. Za okny pelasila

krajina a ja jsem konecne zmlkl. Bylo to nesnesitelne. Zacal jsem se bat. Bal jsem se, ze nikdy nebudu dospely a zaroven jsem se bal dospelosti v slecnych ocich. "Bojim se,"rekl jsem a chytl jsem se jejich rukou. Probudil mne hluk prijizdejiho vozu...

S IXYm to slo opravdu hladce. Cistic se polozil na jednu z beden, pod hlavu jsme mu dali jeho oblíbenou berretu a IXY uz si nasazoval dlouhatanske rukavice. Take si na ne mazal jakysi krem. Cistic se po nem neduverive dival. Ja jsem mezitim zacal odpocitavat IXYho odmenu... "Strasne smrdis", rekl IXY Cisticovi. "Lip smrdet, nez bejt zelenej", nenechal se dotycny. "Smrdis jak prdicky tvoji babicky," kontroval IXY. "Tvoji babu ja lituju, protoze mela narusene st%E

MAMA (17.10.96 - 03:16)

"Tvoji babu ja lituju, protoze mela narusene stari. Musela se divat na vnoucka, který ma barvu hlenu..." Oba zkratka odhodili poznavaci formality a zacali se hned bavit jako stari pratele. Mezitim vsak Cistic na chvili ztratil moznost na cokoli odpovidat, protoze IXY zacal svou rukou vpluvat do jeho jicnu. Cistic se zacal davit, ale priskocil jsem a podrzel jej. Ruka vjela do Cistic. "Mam ho," rekl IXY, "uz ho drzim." Nebyl jsem si v tu chvili zcela jist tim, zda jsem IXYmu rekl, ze granat je odjisteny, ale nechtel jsem ho tim v tu chvili zatezovat. Uz tak mel starosti nad hlavu, nebot ruka prazdna sla dovnitr snadno, ale ruka s granatem sla ven jen stezi. Presneji receno ven vubec nesla...

Cistic se zacal davit jeste vic a vyluzoval pritom zvuky podobne rihani. IXY toho mel nejspis tak akorat a tak se o Cistic zaprel a chtel mocnym tahem celou zalezitost ukoncit. Bohuzel se zaprel o spatny organ, nebot Cistic se v tu chvili chytil mezi nohama, prestal se davit a strasne. Zarval. IXY se bohuzel zaprel jeste vic. Cistic bolesti skousl celisti. Na to zarval pro zmenu IXY a najednou se odpotacel od stolu. Zdal se mi nejak nesymetricky a proto jsem si jej dobre prohledl a me podezreni se bohuzel potvrdilo. IXYmu chybela prava ruka. Misto ni mu z ramene vystrikovala krev. Cistic na tom take nebyl nejlepe, nebot se opet davil a tentokrat se zjevnymi obtizemi, nebot se barvou v obliceji zacal nebezpecne podobat IXYmu. Ten den byl neobycejne barevny...

pokracovani priste

MAMA (18.10.96 - 04:04)

pokracovani minulych casti...

Ja vim, dostal jsem se do mirneho skluzu. IXY mel Cisticovi vyndavat granat ze zaludku uz v utery a Kongo uz mi mel davno prodat auto. Bohuzel jsem podcenil svou pramalou schopnost vdechnout jednotlivym postavam urcitou charakteristiku, aby mely sancí pusobit tak trochu v duchu svych ikon.

Take musim velmi zkritizovat svou zalibu v dlouhem popisovani situaci - opravdu zjistuji, ze bych po sobe minule casti mel zredigovat a misty nechat promluvit postavy jejich jazykem. Pribeh tak dostane sancí byt jeste barevnejsi a krome toho se mirne semkne... Nektera mista si ovsem musim pochvalit. Dnes jsem si to po sobe poprve cetl uplne cele a misty jsem se neubranil hlasitemu smichu. Povazte - si to sam napisu a pak se tomu smeju... Jeste ze me pritom nikdo nevidel, myslel by si, ze jsem idiot..

A taky jsem si vsiml, ze vsichni kolem mne nejak trpi, porad jim vymyslím nejaka prikori (chudak Cistic) a sam ze vseho vyvaznu se zdravou kozi - a jeste si pritom snim!

Proto si dnesni cast strihneme v ponekud odlisnem stylu:

MAMA:(vchazi do prodejny s vozy)"Dobry den."

KONGO:"Dobrej."

MAMA:"Chtel bych nejake auto."

KONGO: "A jaky by jako melo bejt?"

MAMA: "Nejake pohodlne a spis rychlejsi..."

KONGO: "A co takhle kradeny. Kradeny auto. Nemel byste zajem?"

MAMA:"???"

KONGO:" Ja jsem prece Kongo. Mam ti prodat kradeny auto."

MAMA:"Prominte, ja jsem vam asi spatne rozumel..."

KONGO: "No..ehm... slibils mi v aktulitach, ze ti prodam kradeny auto."

MAMA: "Aaaa jasne, aktuality. No to sice jsem slibil (hleda v diari, listuje ruznymi papiry) ale

snad bychom se mohli domluvit jinak..."

KONGO: "Jinak? Delas si ze me srandu? Ja tady od pondelka cekam jak idiot, schvalne se kvuli tomu naucim krast auta a ty ho nechces??? Nejses takhle kapanek divnej?"

MAMA: "Nesmite se na mne zlobit, ja..."

KONGO: " A prej: Nesmite se na me zlobit... Slyseli jste to?"

BELGARAT: "Vraz mu jednu!"

NEAL: "To vizejo, neser se s nim. Akorat keca."

MHX: "Ja bych ho bodnul nozem."

MAMA: "Ale panove, prosimvas, ja..."

KONGO: "Drz hubu!"

NEAL: "Tovizejo, koukej drzet hubu!"

BELGARAT: "Nez ti jedna prilitne..." KONGO: "A nemuselo by zustat u jedny."

BELGARAT: "A nemuselo by zustat u huby."

KONGO: "Debyle jeden."

NEAL: "Tovizejo kretene."

MHX: "Ja bych ho bodnul nozem"

MAMA: "Ale panove, co jsem vam udelal? Ja prece..."

Hluk u prodejniho pultu. Belgarat prasti Mama do bricha. Kongo jej kopne do hlavy. Neal se jej snazi kopnout zaroven do bricha a do hlavy, ale upadne na zem. Krici: "Von do me strcil." Pod udery vsech Mama taktez klesa k zemi. Vsichni az na MHX jej kopou do bricha a kdyz se Mama na zemi schouli do klubicka, kopou jej do zad. MHX se diva a pohrava s nabrousenym ostrim: "Ja bych ho bodnul nozem." Ozyva se zvuk policejnih sireny.

KONGO: "Vypadneme."

MAMA se pomalu a tezce zveda ze zeme. Z nosu, usi, oboci a z ust mu vytekaji ruzne tekutiny, z nichz vsak prevlada cervena krev.

MHX: "Policajtu se nebojte, ja je vsechny pobodam nozem."

BELGARAT: "Hele, radsi vypadnem. Buhvi co je to za kretena."

KONGO: "Jeste moment. (mluvi k MAMA): Tak chces to auto, nebo ne!"

MAMA kyve a snazi se tvarit, ze nic by mu v tu chvili neudelalo vetsi radost. Pak se znovu skaci k zemi.

Kongo vychazi z prodejny, jde na parkoviste, tam prokopne okno u nejake stare kraksny, nastartuje motor a predjede pred prodejnu. MAMA mu plati nejake mamony. Chce se zvednout ze zeme, ale nejde to. Vsichni jej vezmou a odnesou do auta. Pote spechaji pryč...

(opona, konec prvnihoh dejstvi) *pokracovani priste*

MAMA (18.10.96 - 17:04)

pokracovani minule casti

Sedel jsem v kradenem aute, ktere jsem nechtel a z nosu mi tekla krev, kterou nesnasim. Hledal jsem kapesnik, ktery nenosim, ale nasei jsem jen nejake poznamky k romanu, ktery uz nechci psat. Stalo tam: v patek znasilnis PUPI. Zasmal jsem se tomu silenemu napadu (ja a nasilnit kohokoli) a do poznamek jsem si utrel nos. Az na bolest, ktera mi vystrelovala pod leve oko, to vypadalo vsechno v poradku. Zapalil jsem si cigaretu. Hned jsem ji zase tipnul. Zabubnoval jsem prsty na volant, vyskubl jsem nekolik dratu z palubni desky a dokonce jsem i nahlas zaklel. Sakra! Ale nepomohlo nic. Dunelo ve me pokoreni Konga a jeho pomahacu. Byl jsem strasne nasrany... Startoval jsem auto a chtel se rychle vratit za Cisticem, ktereho jsem i s IXYm nechal na pospas zachrance narychlo privolane mobilnim telefonem pana Eislera. Sam jsem sel shanet neco, cim bychom se odsud dostali pryč. Porad jsem startoval auto a myslel na to, ze se za chvili vsichni povezeme k Votavovi. A jak jsem tak to auto startoval, doslo mi, ze jsem vyhodil mamony uplne zbytecne, protoze ten kram samozrejme nesel nastartovat. Vystoupil jsem z auta, prinesl tyč, ktera lezela pres silnici a vsi silou jsem v aute roztriskal vsechna skla. Nepomohlo to. Byl jsem cim dal nasranejsi a zacalo to se mnou byt na povazenu.

Sel jsem tedy pesky ke skladu, kde cekali Cistic s IXYm. Bylo horko, do hlavy mi palilo slunicko a pred zdemolovanou hospodou U BLUDRA jsem narazil na houf zoufalcu, kteri se dozadovali otevreni hospody. Vtom se jeden z nich vynoril z utrob sutin a kutalel pred sebou sud, ktery

vzapatí postavil a zručně narazil. Uviděl jsem na zemi usmudlaný kelimek, do něhož bych se před pár dny stítil vymocit. Dnes jsem jej zvedl a šel si nechat ze sudu natocit..

Pivo bylo teplé, horko nesnesitelné a k tomu všemu na mě dotírali ochlastovci, kteří nenaslí zadnou nadobu a dozadovali se ode mě rychle konzumace a předání kelimku. Nasrali mě ještě víc a tak jsem dopil, kelimek hodil na zem, zadupal jej botou a pokračoval v cestě. Kelimek? Nasrat!

Když jsem přicházel ke skladu, něco se mi začalo silně nelíbit. Opatrně jsem šel dovnitř a uviděl spícího Cisticu a IXYho. To bylo v pořádku. Ale ta dívka, která přecházela od jednoho k druhému a osušovala jim celá vatou, v pořádku nebyla. I když... jak se to vezme. Byla sice vetrelkyní, ale byl na ni velmi vzrusující pohled. K bílé uniformě zdravotní sestry měla na nohou světlé modré punčochy. Jel jsem pohledem od lytek až tam, kde punčochy mizely pod krátkou sukýnkou, kterou najednou zdouval překrásně stavený obly zádech. Ten se o něco výš bravurně přeměnil v pás, který padne přesně do muzových rukou. Můj pohled však nejvíce upoutalo to, co následovalo nad pásem. Mohutná, pevná nadra. Nejspíš jsem na nich pohledem ulpěl až příliš dlouho, neboť dívka se najednou otocila...

"Jej! Váš jsem se ale lekla..." vyjekla tak, že jsem sebou trhnul.

"Co tu děláte", zeptal jsem se.

"Ja jsem osetrovatelka a čekám na někoho, kdo ty dva převezme. To budete nejspíš vy..."

Jestli mi něco říkala, ale přestal jsem jí vnímat. Všiml jsem si totiž dvou jevů. Tím prvním byl probuzení Cistic, který se na mě sklebil za jejími zády a dělal na mě posunek, čehož dosáhl tím, že spojil palec s ukazovákem pravé ruky a vzniklým kroužkem prostrkával sem a tam vztyčený ukazovák ruky levé. Druhým jevem byla jmenovka, kterou dotýkala nosila připichnutou nad levým nadřem. Na jmenovce byl nápis Rychlá zdravotní pomoc. Pod ním byl znak. Vedle znaku bylo její jméno. Byla to PUPI...

Jakmile mi to došlo, uvědomil jsem si, že já tu rozhodně nebudu nikomu dělat saska a nasílnit zdravotní sestry... "Jdu si ještě něco zadržet a až se vrátím, budete pryč," řekl jsem jí stroze a okamžitě odesel. Šel jsem za sklad, tam se posadil a prudce oddychoval. Počká tu pulhodinku a pak se vrátím. To už bude bezpečně pryč...

Pohodlně jsem se opřel o zed. Zapálil jsem si cigaretu. Porad mi nechutnala. Potřeboval jsem se uklidnit... Zavřel jsem oči a - nic. Zavřel jsem je ještě jednou a uviděl nadro, které hladi moje ruka. Otevřel jsem oči. Zase jsem je zavřel. Tentokrát jsem uviděl bílé kalhotky stážené do výše kolenou a černý hustý porostlý klin. Začal jsem se trochu vrtět. Pro jistotu jsem nechal oči otevřené a díval se do krajiny. Uviděl jsem strom, jehož větve připomínaly roztážená stehna. Uviděl jsem bílé mraky na obloze a všechny vypadaly jako krajky na kalhotkách. Podíval jsem se pod sebe a uviděl mravence. Připomínal mi právě katapultovanou spermii nesoucí své poselství na to nejspřávnější místo...

Vstal jsem ze země a ucítil, že mám mohutnou a stále se zvětšující erekci. Udělal jsem pár opatrných kroků a cítil, jak mi kalhoty praskají ve svech... Tak jsem si je sundal. Ušel jsem o kousek dál a postupně se svlekl ze všeho, co jsem měl na sobě. Byl jsem nahý, stal jsem se před dveřmi do skladu a proti nim se tycil můj pyj jak beranidlo před nedobytnými hradbami. Otevřel jsem dveře, vzal jsem ho do rukou a vbehl dovnitř...

PUPI stála u jedné z beden, když mě uviděla. Chtěla nejspíš začít křičet, ale chytl jsem ji za krk a smykl ji o zem. Nestáčila udělat ani náznak pohybu, když jsem z ní začal rvát saty. V jednu chvíli se na mě vyvalily její prsy, o chvíli později už byla bez kalhotek. Chytl jsem ji za vlasy a obrátil brichem na podlahu. Myslím, že v tu chvíli křičela, ale to už jsem k ní poklekl a kolenem uderil mezi stehna, která se poslušně rozevřela. Přesto její chodidla ještě kopala o podlahu, takže jsem si ji přitáhl za vlasy blíž. Cěla se napjala, kuze jí začala potem vlhnout a místo křiku jsem najednou slyšel zvirecí chropot samic. Zaprel jsem se rukou o podlahu. Druhou jsem uchopil pyj a připravil jej na tvrdý vstup do slasti, ale když jsem jí opravdu dosáhl brány, ucítil jsem teplo a vlhko...

Tak ty ses na mě těsila, pomyslel jsem si.

...pokračování přístě

MAMA (21.10.96 - 02:26)

INTERMEZZO II

Můj psychoanalytik, s nímž probíráme každé pokračování, mi řekl, že znasilněním PUPI jsem jí dal nájevo pohrdání za to, jak lehce se dokázala rozloučit s fenoménem MAMedia.

Muj sexuolog mi rekl, ze je to normalni, ze jde o celkem nevinnou predstavu, kterou ve me vzbudila podvedoma touha byt milovan vsemi zenskymi ikonami - a vzhledem k tomu, ze s PUPI uz bych to nestihl, zmocnil jsem se ji sam.

Muj astrolog mi rekl, ze obdobi je vhodne k raznym cinum.

Muj dentista mi (pro pripad, ze bych se do ni chystal zakousnout) doporučil zesileni predního mustku.

Muj pravni zastupce mi radil uvest pred inkriminovaným pokračováním vetu: veskere jednani postav nema nic spolecneho se skutecnosti.

Muj imunolog mi rozhodne doporučil udelat predtim PUPI nekolik nezavaznych testu a vybavil me za tim ucelem sadou krivuli a banek.

Moje carodejnice mi slabila, ze mi namicha lektvar, po nemz bude PUPI svolna k cemukoli.

Muj financni poradce mi doporučil, abych vyuzil carodejcin lektvar a PUPI svolnou k cemukoli presvedcil, aby na mne prevedla sve akcie a podpisove pravo k jejimu uctu.

Muj pojistovaci agent mne pripojistil a pripravil antidatovany pojistny formular pro PUPI.

Muj automechanik vtipalek mi rekl, at to do ni poradne nahustim.

Muj doucovatel anglictiny mne priucil nekolika vskutku peprnym vyrazum.

Muj zahradnik mi rekl, ze doufa, ze ji pristihnu kridelka.

Muj telesny strazce pravil, ze bych nektere ukony rozhodne nemel provadet sam a od ceho ze jej tedy vlastne mam.

Memu zpovednikovi jsem moc nerozumel - rekl mi neco jako: Sodoma Komora (Viktor Sodoma v komore?).

Cistic mi nabidl, ze ji po tom vsem oddela.

Votava mlcel.

A ja...

kratke pokračovani minule casti Ja jsem lezel na PUPI, ktera lezela na podlaze. Byli jsme nazi.

Bylo po vsem.

"Promin," rekl jsem a svezl se z jejího krasneho tela.

"Hele, bota" pokračoval jsem v rozhovoru a podaval ji botu.

"Napred kalhotky" rekla PUPI a nezucastnenost v jejím hlase se mi ani trochu nezadala.

"Ano, tady jsou..." snazil jsem se byt uslužný.

"....", mlcela PUPI a postupne se oblekala.

Byl jsem v rozpacích. Dival jsem se na její telo. I po tom vsem byla krasna a pri pohledu na její nadra jsem si mimodek uvedomil, ze jsem se jim nevenoval tolik, kolik by si zaslouzily. Konecne byla PUPI oblecena. Ani se na mne nepodivala a sla ke dverim. Nechtel jsem ji takhle pustit a tak jsem vstal a zaprotestoval:

"Pockej jeste!"

PUPI se ve dverich zastavila. Podivala se na mne, sklouzla pohledem dolu. Pak se mi zadivala do oci: "Tak fajn. Rekl sis o to. Vis, to tvoje plkani v aktualitach sice nejni spatny, ale pro me to cele melo jednu zasadni chybiciku, takovy jeden nedostatek."

V tu chvili se mne dotkla tam, kde nemela. To jsem ale samozrejme netusil, ze za chvili mne knockoutuje.

"Vis," rekla a nakrocila se tak, ze byla nejzadostivejsi, "konecne uz vim, co to je ta tvoje zkratka. Ne ze bych nad tim premyslela, ale teprve pred chvili mi bylo jasne, co to znamena. Je fakt, ze bych od tebe tolik otevrelosti a pravdomluvnosti necekala, ale aspon mas u mne bod."

Byl jsem zmateny, ale ma hlava uz byla na spalku. A PUPI jako kat zvedala mec... Pomalu otevrela dvere, vesla do nich a kdyz uz se zdalo, ze je pryč, otocila se s plaminkem v ocich:

"MAMA," rekla. "Takova nevinna zkratka." Pousmala se: "MAM ho Malyho...", dodala a zavrela za sebou dvere. *pokracovani priste*

MAMA (21.10.96 - 22:56)

Pokracovani minule casti

Zatimco byli Cistic s MAMA na vylete plnem podivnych udalosti, chystalo se v sidle MAMedia zhruba toto:

1. Hlavy usoudily, ze MAMA a Cistic maji oba dva dohromady prilis velky vliv.
2. Jedna hlava vedela, ze Cisticovi se nemuze (NESMI) nic stat, protoze chapete - kvuli dobrym rodinnym vztahum a LULU a tak.
3. Tataz hlava vedela, ze s Cisticem je presto nutne se vporadat velmi brzy. S konecnou platnosti.
4. Zaroven bylo jasne, ze nesmi padnout ani stin pochyb na konecny verdikt cele akce - nestastna nahoda, kterou vice mene zpusobil MAMA, ale jejimz vysledkem bude mrtvy Cistic.
5. Copak mrtvy....bude napadrt! Rozcupovan na kousicky!! Rozslehan v penu!!!!
6. Cistic bude oficialne prohlasen za tezce zraneneho a jeho ukony bude nadale provadet nekdo nahodne zvoleny. Nejlepe, pro zacatek, treba on, Votava.
7. MAMA bude docasne prevelen na misto pobocnika spravce serveru, coz on neumi, takze to brzy velmi hrube posere a bude totalne vyhozen.
8. Navenek vsak nikdo nic nepozna, nebot jeho ikonku si bude pujcovat nekdo jiny, pro zacatek treba tady Votava.
9. A bude to.

Za tim ucelem byl okamzite vytvoren krizovy stab a do jeho cela navrhnuta Michaela. To se setkalo s velkou nevoli, procez byl na novy navrh vedoucim krizoveho stabu zvolen jednohlasne Votava. Za timze ucelem byl tez zalozen stinovy fond na financovani cele akce. Pokladnikem byl jednomyslnne zvolen.... ale to uz prece davno vite, kdo. Bylo rozhodnuto zakoupit lahvicu jedu curare, automatickou pistoli Magnum raze 45 s pridavnym zasobnikem a tlumicem, nekolik set strel DUM-DUM, zanovni vuz pochazejici odkudsi z Perskeho zalivu a nesouci typove oznaceni MS TIGR a jsouci povahy obozrivne (vcetne pridavných pasu a veze na odpalovani strel typu ZEME-MESTO), neprustrelnou vestu typu KOZUCH a zarizeni umoznujici lokalizovat objekt podle polohy jeho mobilniho telefonu. Dale bylo rozhodnuto najmout na tuto praci agilniho ale ne prilis zkuseneho pracovníka - nejlepe z rad virtualnich uzivatelu...

Po vsech pripravach trvajicich jen par hodin se sidlo MAMedia zase po case ponorilo do klidu. Jen vitr obcas jakoby tusil a misto aby si pohraval s keriky rostoucimi u vchodu, cas od casu jeho poryv s vetvemi notne zalomcoval. Na nebi se mraky prohanely jako o zavod a slunce pomalu ztracelo na sve sile. Votava stal za oknem sve pracovny a pozoroval oblohu. Vypadalo to, jako kdyz hodny strycek pozoruje sveho sverence a dba na to, aby - az to prijde - prilis nepromokl. Ale jen malokdo vedel, ze stin (STIN!!!), ktery se vyplzil zadnim vchodem ze sidla, ustrojen do podivnych satu a odemykajici si prapodivne vozidlo, ma straslivy ukol a jeho splneni bude mit nedozirne nasledky...

"Tady SHADOW, ako to funguje?" ozvalo se z miniaturniho mobilu schovanem v naprsni kapsicke perfektne sednouchiho obleku.

"Tady Votava," rekl oblek do sve naprsni kapsy a mirne poodstoupil od okna, "uz bys mohl vedet, ze mobily fungujou spoolehlive."

"Tak prepacte," ozvalo se znovu "chcal som len potvrdit zaciatok misie."

"Zlom vaz a ozvi se, az pro me budeš mit zpravu. A vis, jak ma ta zprava znit. Tak to neposer."

"Neposierem a dakujem." Naposledy promluvil SHADOW.

Oblek se posunul smerem k pohodlne zidli za obrovskym stolem. Vzal klavesnici a vytukal slozity kod. Na obrazovce se rozsvitilo, ze se prave na MAMedia pripojil uzivatel MAMA.

Oblek kliknul na kolonku *aktuality* a zobrazilo se mu to, po cem tak dlouho touzil. Oblek si narovnal zidli, napil se kavy a zacal vytukavat.

Kdyz vytukal prvni tri slova, na neco si vzpomnel a tak vstal, sel ke dverim a potichu v nich otocil klicem. Pak vyvesil vsechny telefony a vypnul vsechny mobily. Zatahl zavesy a rozsvitil malou lampicku. Pote se znovu posadil k pocitaci a zalibne si prohledl prvni tri slova. Dokonce je precetl nahlas:

"Pokracovani minule casti", stalo tam.

...pokracovani priste

MAMA (24.10.96 - 18:18)

pokracovani minule casti

Cistic sedel a mlcel jak zarezane nemluvne. Dival jsem se na nej a take mi nebylo dvakrat do skoku - neco bylo ve vzduchu...

Citili jsme, ze po vsehch uvodnich dobrodruzstvihch se tezko dokazeme vratit do Velkeho domu M a vsechno Votavovi zdvodnit. Navic bude urcite zase v obleku. A LULU v satech. Dlouhych. Vecernich...

IXY uz se taky pomalu probouzel a pohled na nej mne primel k melancholickemu pohledu na svet a me ucinkovani v nem. IXY, nez nas poznal, mel obe ruce pomerne funkcní. Pohled na pahyl, který mu couhal z ustrizeneho rukavu, daval za pravdu me spoluzacce, která mi kdysi rekla: "Jsi kazisvet."

Pak mne napadlo, kterou rukou asi tak IXY onanoval, a hned bylo vsechno veselejsi. Sedime tu jak zmokle slepice. Ja pokoreny, IXY bez ruky a Cistic s granatem v brise. IXY je hledany chmata, Cistic je najemny vrazdic a ja jsem Votavovym trnem v oku. Copak asi muzeme od pristich dnu ocekavat? Jake prekvapeni nas potka?

"Sme v prdeli," rekl Cistic.

"To teda sme," dodal IXY.

"V totalni prdeli," ukoncil jsem konstatovani situace.

Alespon v tom zakladnim jsme byli zajedno.

Chtelo se mi samozrejme zavelet k utoku. Zmobilizovat nasi minijednotku k tomu, aby svou kozi nevydala zdarma. Vzduch byl ale prosycen nemastnym, neslanym chvenim. Nasi nepratele nebyli videt. Neslo je uslyset. Nemohli jsme si na ne sahnout... Vynorovali se znenadani, zautocili a okamzite zmizeli. Do konce sveho putovani se jich nezbavime. Tezko nam kdy bude hej...

Cistic se vsak ukazal jako jediný akcni: "Vstane, " zavelel "mam plan. Odrizneme Velky dum M od internetovskeho spojeni a prevzmemme server MAMedia. Votavu tise zpacifikujeme, ale jen fyzicky a to nikdo nepozna, protoze budu pouzivat jeho ikonku na styk se svetem. Dostaneme je jejich vlastnimi zbranemi..."

Plan to byl genialni. Mel vsak jednu malou chybicu:

"A to chces udelat ve trech lidech?" zeptal jsem se Cisticce.

"Jo."

"A jak?"

"To si zatim, mily MAMA, necham pro sebe."

"Neveris mi?" zeptal jsem.

"Ne."

Vzpomnel jsem si na granat a pochopil. Proto jsem dodal to, co jsem vubec dodavat nemel a co nas privede do situace, v niz malem prijdeme o krk. Vlastne o krky...

Rekl jsem: "Dobra, vsechno беру. Nejdriv vas ale oba dame do poradku. Znam jednoho doktora..."

Hned jsem totiz udelal chybu cislo dve - vyndal jsem z kapsy mobilni telefon pana Eislera, zapnul jej a zacal v nem hledat zname cislo...

V divnem aute, které ridil divny clovek, mezitim zablikala kontrolka lokalizatoru mobilniho telefonu. Ridic vuz zastavil, vzal si lokalizator a zapisoval z nej vsechny udaje. Potom vzal mapu a chvili do ni cosi zakresloval. Kratke cary, které protinaly jednotlivé obvody mesta, se zakratko protly v jednom bode.

Na ten bod si clovek, který ridil ono divne auto, polozil prst. Prst mel zvladni barvu. Vypadal jako by byl prusvitny a mel lehce sedivy nadech. Vypadal tak trochu jako stin...

Prst se dal do pohybu a od bodu, který vytvorily kratke cary, se posunul k jinemu bodu. Oci divneho cloveka chvili premyslely a pak se rozsvitily divnou radosti. Clovek se dokonce pousmal a poprve od chvile, kdy opustil Velky dum M, byl v pokuseni spojit se s clovekem v obleku. Ale vedel, ze to neudela. Zaroven vedel, ze pokud vsechno pujde tak, jak by melo jit, zavola cloveku v obleku uz velmi, velmi brzy.

Mimochodem, SHADOW byl pomerne systematickou osobnosti. Kdyby se byl totiz Votavovi dovolal, vedel presne, co by mu rekl. Bylo by to kratke, strucne a vystizne.

Jo a takhle nejak by to znelo:

"Uz vim, kde je dostanu."

pokracovani priste

MAMA (1.11.96 - 19:08)

pokracovani minule casti

Samozrejme mel od zacatku svůj plan. Byl jednoduchy, protoze SHADOW vedel, ze nic noveho neni potreba vymyslet - vsechno uz tu bylo a cely vtip spociva v tom vhodne zkombinovat existujici metody. A SHADOW znal nekolik metod, jimz se obdivoval a pak znal take jednu, jiz se hluboce koril. A pripadalo mu tak nejak zvracene nutne, aby zachoval styl. SHADOW chtel totiz zlikvidovat dvojici (pripadne trojici) presne tak, jak to delal Cistic - s obeti se nejprve lehce zkamaradit a pote, az opadne prvotni ostrazitost, zasadit smrtelnou ranu. SHADOW vedel, ze pokud dokaze napodobit Cisticovu metodu, bude jej mozna Votava pozdeji pouzivat i na jine prace. A pokud by ani pote neselhal, mozna by se casem mohl promenit v Cisticu docela. Uz se videl, jak mu po prihlaseni se do systemu naskakuje Cisticova ikonka... SHADOW se nam tak trochu zasnul.

A zatim stali IXY, Cistic a MAMA pred skladistem. MAMA drzel stary mobilni telefon pana Eislera a rikal do nej:

"Ano, pane doktore....kousek od vas, pane doktore.....je to jen na chvilicku, pane doktore.....ne, jen malickost, nic vazneho.....ehm, eeee.....no tak jedna ukousnuta ruka a jeden stary neskodny cvicny leta nevybuchly davno zrezively a ROZHODNE velmi neskodny.... ehm... granatek. Ne, pane doktore, nezblaznil jsem se. Pokud odmitnete osetrit me pratele, obavam se, ze vam budu nucen vyhodit vasi ordinaci do povetri.... Ano, dekuji, jste velmi laskav, budeme u vas za dvacet minut.... ano, vam take pekny den pane doktore HARRPO."

"Tak co?", rekl Cistic.

"Nic," rekl IXY.

"Jedem",rekl MAMA. Nalada jeste nebyla, co predtim.

SHADOW vedel, ze dokonala priprava je polovinou uspechu. Proto vyjmul ze zadni casti vozu objemnou kovovou krabici a odemkl ji specialnim klicem. Pohled, ktery se mu naskytl by potesil nejednoho mordyre, SHADOW vsak uz jakoby zacal akci a proto mu ve tvari nezahrál ani sval. Vzal mensi pusku, vyjmul z ni zasobnik a vysypal z nej treninkove naboje GUM-GUM. Chvilu se prohraboval v krabici az nasek to, co hledal. Na malem plastikovem pouzdre nebyl zadny napis, ale pouze jeden jediny znak podobajici se blesku. SHADOW vyjmul Ctyri na prvni pohled obycejne naboje a obratil je v krabici vzhuru - tedy spickou dolu a roznetkou vzhuru. Pote vzal privodni kabel krabicky a zasunul jej do male zasuvky pod volantem. Uvnitr krabicky se potom tak dlouho dotykal sensoroveho displaye, az na nem naskocilo cislo 600. Pak krabicku polozil na sedadlo spolujezdece a pohodlne se protahl. Vedel, ze ted uz staci jen pockat 20 minut...

V cekarne doktora Harrpo nebylo prilis pacientu, coz bylo v rozporu se zcela luxusnim vybavenim cekarny vctne recepce. Nase trojice tam pusobila od zacatku zcela nepatricne a to nejen z duvodu dlohodobe neosetreného odevu. V cekarne totiz jinak sedely same zeny...

O doktoru Harrpovi se povidalo, ze pochazi z vyznacneho a bohateho slechtickeho rodu. Jako mlademu se mu proto dostalo vzdelani na nejlepsich skolach a take jeho kratke pusobeni v armade bylo zcela na urovni. Rikalo se o nem ze je dustojny, elegantni, vtipny a velmi kreativni a proto neni divu, ze jej jeho lekarsky vyzkum, ktery zacal uz za doby jeho studia na Harvardu (promoval u profesora Kozeneho), dovedl az do oblasti, v niz nemel konkurenci uz jen z toho duvodu, ze na svete neexistovalo jineho lekare seriozne se zabývajícího tim, cim se zakratko sam proslavil.

Doktor Harrpo byl orgastik. Nachazel u zen, ktere nikdy nepoznaly rozkos nejvyssi, zpusob, jak na to. Vynalezl presnou diagnostickou metodu, jejimz vysledkem bylo urceni polohy a rozmeru (prip. barva) udu, ktery by zena mela pouzít, chce-li orgasmu dosahnout. Jeho uspesnost byla 98,8%. Jeho vehlas brzy presahl nejen hranice oblasti a statu, ale predevsim hranice jednotlivych lidskych vrstev a doktor se pomalu ale jiste mohl soustredit pouze na ty nejbohatsi.

Samozrejme, doktor Harrpo byl milionar..

SHADOW vyjmul z krabicky ctiry naboje a opatrne je zasunul do mensi pusky. Vedel, ze bude stacit zasahnout byt jen nepatrnou cast tela a ukol bude splnen na vytecnou. Ackoli od doby, kdy videl na vlastni oci muze zasazeneho nabojem nesoucim maly akumulatorek a v nem napeti o sestech voltech, uplynula uz dlouha doba, Shadow nikdy nezapomnel na tech par hnusnych krecovitych pohybu, ktere mrtve jiz telo udelalo. Nejsilnejsi vzpominku mel na moment, kdy se mrtvole stale jeste pod napetim uvolnil sverac a kolem ni se zacala rozlevat varici se moc... Kdyby mu v tu chvili nekdo polozil otazku, proc si bere ctiry naboje, kdyz ma zabít pouze tri lidi, neumel by odpovedet. Kdyby mu v tu chvili nekdo rekl, at si tedy nabije nabojem sest, odvetil by Shadow, ze nenabije. Kdyby mu jeste pote mel nekdo trpelivost polozit otazku tykajici se nabojem a zeptal by se jej napriklad na to, jestli vubec existuje nejaky zpusob vysvetleni na to, proc se zrovna v hlavni jeho pusky nachazeji ausgrecht ctiry naboje na tri lidi, odpovedel by Shadow takto:

"Ved tak to robi Cistic..."

Doktor Harrpo vysel z ordinace a zahledel se na nasi trojici. Pak prikrocil nejprve k Cisticovi a pravil:"Vy jste MAMA?"

MAMA se k nemu otocil a trochu nasrane (jako ostatne vzdycky, kdyz jej neidentifikovali na prvni pohled) odvetil:

"Neni dulezite kdo je kdo, ale komu co chybi a komu naopak prebyva. Pojdme rovnou do ordinace."

"Mam nekolik ordinaci, vazeny MAMA", usmal se Harrpo, ktery okamzite pochopil "kterou si prejete navstivit?"

"Tu, v niz se ja a mi pratele budou nejlepe citit. Nejlepe tu, do niz vede pevna linka Internetu k pocitaci..."

"V tom pripade mne racte nasledovat..."

Kdyz dosli do ordinace, doktor Harrpo se zacal se vsi vaznosti venovat dvema pacientum.

MAMA usedl k pocitaci. Cital se uz dlouho unaven. Cital se jako alkoholik bez alkoholu, kurak bez cigarety, pes bez zradla a venceni, pyrotechnik bez jablecneho pyrre, erotoman bez era a bez otomanu. Cital se mizerne a fakt, ze v poslednich nekolika dnech uz zacal pocitovat abstinenci priznaky, poznamenal jeho chovani...

MAMA zapnul pocitac. Spustil internetovsky prohlizec. Vytukal adresu. Pote jakoby se v nem neco uvolnilo zacal pocitovat nadherny pocit, protoze na obrazovku se nalevala homepage MAMedia. Chvili se na ni dival a prestaly se mu trast ruce. Za dalsi chvili zacal normalne dychat a tep se mu vratil do obvykle frekvence. Potom se narovnal. Pocitil obrovskou silu. Mezi svymi prsty a klavesnici zacal vnimat elektrizujici napeti, mezi jeho ocima a monitorem cital slehani plamenu a vykriky davno mrtvych magu. Po mnoha dnech se poprve cital byt tim, kym se kdysi nazval.

Jsem MAMA, rekl si sam pro sebe a vedel, ze tuhle valku vyhraje...

pokracovani priste

MAMA (3.11.96 - 20:10)

...pokracovani minule casti

Bylo na case nastartovat motor podivneho vozu. Vsechno bylo dokonale pripraveno, na nic, jak se SHADOW jiz po nekolikate ujistoval, urcite nezapomnel. Naposledy si v duchu probral plan i se vsemi zdanlive podruznyimi malickostmi. Jeste jednou si vryl do pameti vsechny tri mozne unikove cesty. Ne, uz opravdu nebylo nic, cim by plan vylepsil. K jeho dokonalosti tedy zbyvalo jedine - bezchybne jej provest...

Doktor Harrpo vysvetloval IXYmu, proc jej serizly a vydezinfikovany pahyl, ktery byval rukou, uz nemuze ohrozit. Po nejakem case doktor doporucoval vyhledat specialistu na protezy stavene na zaklade virtualni reality - proteza s cidly se napoji na nejdulezitejsi nervy a umela ruka bude k nepoznani od prave. Snad jen ty nejjemnejsi prace bude muset IXY sverovat jen a pouze zdrave ruce.

"Cim se vlastne zivite?" zeptal se doktor Harrpo.

"Tim, ze mam dlouhe ruce." odvetil posmutnely IXY. "Jsem vyhledavany proto, ze dosahnu, kam jini ne a díky jemnosti pohmatu delam s ruznymi prekazkami kouzla."

"V tom pripade vam doporucuji navstivit meho dvorniho dodavatele." Doktor Harrpo se kratce zamyslel. "Ve svem oboru jsem se totiz setkal s problemem nutnosti uprav jistych organu v zajmu spokojeneho partnerstvi. Uz dlouhou dobu spolupracuji se specialistou, ktery prodluzoval jiste muzske organy presne dle mych propoctu. Potom jsme se vsak cim dal castěji setkavali s problemem, ze onen "prodlouzeny" muz, ktery vetsinou pochazel z vrstvy, kde je dobrym zvykem stykat se na nejvyssi urovni s vice osobnostmi, vyhovoval sice po strance rozmeru naprosto presne sve zene, ale u jinych jej to naopak vrhlo do urcilych obtizi. Tento problem jsme pak vyresili velmi jednoduchou metodou - takzvanym teleskopicky m resenim."

"A vy myslite..." zacal IXY.

"Myslím," prerusil jej doktor " ze pro onoho specialistu nebude problem vyrobit teleskopickou pazi presne podle vaseho zadani."

"To by znamenalo, ze potom dokazu nejen to, co predtim, ale jeste mnohem vic!" zaradoval se IXY.

"Ano," rekl doktor. "Ma to dva male hacky, z nichz ten prvni bych si dovolil povazovat za pomerne zanedbatelny."

"Poslouchame vas" zeptal se zezadu MAMA, ktery poprve odtrhl hlavu od pocitace.

"Jednak je to pomerne nakladna zalezitost, coz ale ve vasem pripade snad nebude takovy problem. Co se vsak problemem muze stat, je nutnost opatrit si cerstvou cast ziveho tela..."

"Sakra vyserte se na teleskopicky hnaty," zarval nahle Cistic. "a laskave udelejte neco s tim zkurvenym nevybuchlym granatem v mym brise!!!"

Pri jizde si SHADOW uvedomoval, ze nejobtiznejsi casti ceheho planu bude hned prvni bod. A protoze projizdel mistem, kde jej hodlal uskutecnit, zpomalil az k rychlosti svizne chuze. Obhlizel teren s ocima lovce a se zkusenostmi vycpaneho medvidka miriciko spuntovkou na stado slonu. To ale vime my. Ne tak SHADOW... A jeste jednu vec SHADOW nevedel. Ale to je ted predcasne.

"Ledaze bych to rozrizl a vyndal beznou cestou," rekl doktor Harrpo po prohlidce Cisticova bricha.

"Zadny rezani nebude," rekl Cistic a kdo jej slysel, vedel, ze OPRAVDU k rezu nedojde.

"Byla by tu jeste jedna moznost, ale nejsem na ni tak zcela vybaven a krome toho nevím, co udele ultrazvuk s nevybuchlym a ODJISTENYM (pri tom slove se doktor velmi vyznamne podival na MAMA) granatem. Snad kdybych privolal nejakeho kolegu..."

"Doktore, vyndate to hned a sam." Cistic pokracoval v nesmlouvavem tonu.

"Chodim s tim zasranym granatem v brise uz peknych par dni, ale mam poprve tuseni, ze by se ho mohlo podarit vyndat. Tak to udelejte a neserte se s tim. Udelejte to vy, sam a hned."

Po monologu, jehoz delka byla na Cisticce zcela nezvykla, se ozval zvuk. Doktor jej zaznamenal, IXY jej zaznamenal a MAMA jej take zaznamenal. Pouze doktor mu vsak byl nucen venovat dalsi pozornost. Zvukem totiz bylo odjisteni pistole, kterou drzel Cistic v rukach a jenz nyni mirila doktoru Harrpovi presne na leve oko. Doktor prekvapene zamrkal a pote vydal do telefonu nekolik strohych prikazu. Vypllyvalo z nich, ze do mistnosti, v niz se vsichni nachazeli, melo byt urychlene privezeno nekolik pristroju, z nichz jmena nekterych zdaleka nemela nic spolecneho s medicinou...

SHADOW jej najednou uvidel. Presne v miste, ktere bylo jako stvorene pro splneni ukolu, sedel muz. Kolem nej se potulovalo nekolik postav. Muz rozdaval cosi zabalene v sacku a lide se mu vzdy mirne uklonili a podavali mu na oplatku cosi v hrsti. Muz pokazde rezolutne zavrtel hlavou, vzal do rukou onu podavanou hrst a mirnym pohybem ji vratil zpet k telu majitele. Bylo to jasne odmitave gesto...

SHADOW se rozhodl a objel blok, na jehoz konci zaparkoval svuj podivny vuz. Pote vyndal vsechny sve propriety sestavajici z maleho kufriku, v nemz byla puska nabitá čtyřmi nabojemi a malý lokalizator signalu mobilních telefonů. Pak peclive uzamkl auto, otrel otisky prstu a pripomnel si, ze jak je rad, ze uz nekrade auta.

Kdyz dosel k sedicimu muzi, uvidel, ze muz jiz neni sam. Sedelo tam asi pet lidi. SHADOW je vsechny pozoroval. K sedicimu muzi, ktery byl evidentne jakymsi vudcim duchem, neustale

prichazeli lide a cosi si brali. Take se mu porad pokouseli neco dat. SHADOW si lamal hlavu nad tim podivnym ritualem, ale nemohl jej rozlustit. Pak to hodil za hlavu a usedl do kruhu k ostatnim. Je to dalsi vec, kterou vime my a ne SHADOW. Kde by take prisel k informaci, ze se diva do tvare sedicimu ALCHEMISTOVI, nejvetsimu prodejci marihuany ve meste? A i kdyby to pochopil, nikdy by neprisel na to, ze prave dnes ma ALCHEMIST den, kdy travu rozdava zdarma. Takovy to byl cas. A neni divu - byla preci nedele...

pokracovani priste

MAMA (6.11.96 - 21:07)

pokracovani minule casti

Cistic se potil. Doktor Harrpo take. Na rozdil od doktora vsak Cistic sve poceni vychutnaval v horizontalni poloze pridrzovan setrickou se znacne vyvinutym poprsim, ktere odvadelo jeho pozornost k zazitkum zcela odlisneho charakteru... Zato doktor mel nejen plne ruce prace, ale navic byl nucen inhalovat oder vychazejici z Cisticovych utrob...

Doslo k tomu tak, ze doktor Harrpo spustil do Cisticova zaludku sondu, ktera ohledala presnou polohu stareho nevybuchleho granatu po dedeckovi MAMA. Na zaklade sondy si doktor vyrobil z fibroskopu, coz je pristroj zjistujici mnozstvi vredu v zaludku a podobajici se dlouhe housence, prirucni vyzdvihovac predmetu velkych jako lidska pest. Doktor byl sikovny a priprava mu trvala kratce. Avsak samotny prubeh vyzdvihnuti granatu jiz probihal vice nez hodinu a k vysledku bylo jeste daleko. Mysl doktora Harrpa se chvili zamestnavala mysenkou na to, zanechat vsechny tri vytecnyky na miste, odejit do nejvzdalenejsi mistnosti sve kliniky a zpusobit vybuch granatu, ale tento plan zavrhl s ohledem na skody, ktere by prevysily uspokojeni z navzdy vyrizenych pacientu...

SHADOW sedel mezi postavami pokurujicimi dlouhe rucne balene cigarety. Mel pocit, jako by se ucastnil obradu, o kterem nikdy neslysel, ale ktery by mel odnekud znat... Nejprve si myslel, ze jsou vsichni jehoviste, ale kdyz jeden z kouricich pronesl vetu: "Kurva, nak to nehori...", zacal se soustredit spis na upamatovani se podoby ritualu pohanskyh. K tomu vsemu jej primela vune linouci se z horicich cigaret. Vzpominal na babicku, jeji promoceny slamnik a susene kvetiny v byte jedine divky, ktera mu kdy dokazala nabidnout prime telesne poteseni...

SHADOW si pripadal jako bezverec mezi apostoly. Nikdy vsak nemel poznat skutecny stav veci - a totiz fakt, ze se idiot ocitl mezi fetaky...

Doktor napjal svaly. Cistic zbrunatnel. MAMA otocil hlavu od pocitace, kde ukajel cast sveho ega, ktere familierne rikal Nechuta Nechutak, v nadavacim auditoriu. IXY zpozornel... A jako pri porodu, ktery ma sve aktery i cumily, sve narozene, kteri jsou vykoupeni kdesi prave zemrelymi, objevil se najednou v rukach doktora Harrpo maly oslizly granat. Slavnostni chvili narusil Cistic, ktery se dve vteriny nato poblil. Bylo to velmi akcni...

SHADOW prestal marně premitat o spolku, uvnitr nehoz sedel, a jal se pripravovat konkretni ustupove cesty. Zase se z nej stal lovec, zase byl ve strehu, ktery odlisuje normalni lidi od tech, kteri jsou, nebo chteji byt zabijaky. SHADOW totiz zavetrl a cosi mu reklo, ze se uz brzy docka. A jako by to delal uz stokrat, zacaly jeho oci posilhavat po ulicce, ktera jako by byla predurcena stat se v jeho planu ustupovou cestou cislo jedna, pak se zahledel na strechu protejsiho domu a vedel, ze tam odejde, aby rozlozil kratkou pusku, zacilil na hlavy sediciho MAMA, Cistic a IXYho a jednoho po druhem bravurne skolil jak strelec divokou zver. Kdyz mu hlavou bezela slova o divoke zveri, SHADOW se nechtene usmal. "Zdivoceli," rekl nahlas. "Vymkli se...", dodal pak sam pro sebe.

"Sbohem".

"Sbohem a jeste jednou díky, doktore Harrpo."

MAMA, Cistic a IXY se vydali na cestu. Kdyz vychazeli ze dveri kliniky, dohodli se, ze pujdou pres male namesti rovnou k autu. IXY se chtel vratit k doktoru Harrpovi pro zapomenuty granat, ale Cistic pravil, ze jej nosil u sebe dele, nez je zdravo.

Na nămestĭ uvideli sedĭci skupĭnku.

"Hele, to je prece ALCHEMIST!" zvolal nahle Cistic.

"Cisticĭ, ty kurvo stara!!!" radostne zahalekal muz sedĭci uprostred skupĭnky.

Vsichni tri zamirili do stredĭ nămestĭ...

SHADOW vedel, ze musi zustat klidny. Bude se tvarit jako by nic. Oni se urcite zdrzi a tak bude mit dost casu nepozorovane se vmisit do hovoru. Pak uz prestane byt napadny a năbidne se, ze pro neco (COKOLI!) odskoci do protejsiho domu. Vyleze na strechu a...

"Prodej nam travu, vole", promluvil jako prvni Cistic, kdyz dorazili k sedicim.

"Dneska nemuzu," rekl ALCHEMIST se spatne skryvanym usmevem v hlase.

"Co to na me zkousis, ty kravo jalova," zacal se rozhorcovat Cistic, "copak si uz nadobro zesilel?"

Ja chci travu. Pro tri lidi. Tak se dej do late a koukej mi ji prodat..."

"Dneska fakt prodat nemuzu," nevydrzel ALCHEMIST, "dneska jenom rozdavam..."

"Ty vole, ja mu na to naletel..." zacal se Cistic chechtat na cele kolo.

Postupne se vsichni, vctne SHADOWA, zacali ke smichu pridavat...

A pak usedli, kazdy si jinym zpusobem cigaretu ubalil a zacalo posvatne kourno. Ale jeste nez propadli ritualu, obratil se najednou ALCHEMIST na SHADOWA:

"A ty si nedas?"

SHADOW vedel, ze nema moc casu na rozmyslenou, protoze jinak by uprostred anonymni skupĭnky razem upoutal pozornost. Kdyby mohl premyslet, asi by si uvedomil, ze cigaretu kouril dvakrat v zivote a oboji s pomerne trapnymi nasledky. Pak by si vzpomnel, co to znamena trava a jaky je to oproti cigarete posun. Take by si rekl, ze podle toho, co slysel, vykourena marihuana uvolnuje. Asi by souhlasil... Protoze ale nemohl tuto brilantni analyzu faktu provest, vyhrkl bezmyslenkovite a tudiz zcela nepripraveny na nasledujici zazitky:

"Dam. S najvetsou radostou..."

pokracovani priste...

MAMA (10.11.96 - 21:36)

...pokracovani minule casti

INTERMEZZO III

Rad nazyvam veci pravymi jmeny. Proto si nadale nema smysl nalhavat, ze na PRIBEHU, ktery se tu odviji, je cokoli aktualniho - proto zmena nazvu.

Nazev DRASTAK jsem poprve pouzil ve svych jedenacti letech. Slo o pribeh, v nemz jsem se vyrovnával s detstvim, s myslenkou na to, ze muj otec je zbabelec. Nedokazal ani zabĭt naseho souseda...

To bylo tak. Mel jsem psa. Zboznovali jsme se navzajem. Nejvic jsme si uzivali, kdyz nikdo nebyl doma a my jsme se mohli valet po trave, coz jsme meli zakazane... Navaleli jsme tak mnoho hodin. Valenim a prestupovanim zakazu se z nas stali pratele na zivot a na smrt. Pes ale jednoho dne zmizel a uz nikdy se nenasel...

A az po case, kdy si vsichni mysleli, ze uz mam preboleno, mi jednou (bylo to u nedelniho obeda) rekl dedecek, ze meho psa chytil a sezral nas soused. Ten dobry muz mne s touto domnenkou nikdy nemel seznamovat, nebot vyvolal retezovou reakci, ktera skončila az pred ctiry mi lety.

Nejprve jsem totiz vyzvracel cely nedelni obed. Pak jsem naplanoval zabĭti onoho souseda. Ten byl negramotny, a kdyz se podepisoval, napsal Brmbrm. Rikalo se mu Tak. Na pomstu vsak cekal hodne dlouho...

Muj otec mi vsak se zabĭtim Taka nechtel pomoci. Zbabelec. Vymyslel jsem, ze jej zabĭji sam a na

to konto jsem se straslive porezal na ruce, kdyz jsem brousil mamincin nuz na krajeni dortu. Jeste dnes mam jizvu. Meri ctyri a pul centimetru. Je pro mne dukazem toho, ze jsem schopen opravdu hlubokeho citu. A kdykoli se ma ruka dotkne noze a spatri jizvu, vzpomenu si, ze jsem jeste ke vsemu vlastne velmi akcni clovek...

Probodnuti Taka se tedy nejak zvrtilo a tak jsem pretlak, zpusobeny bezmoci ztrestat hruzny cin, ventiloval v pribehu, který jsem pocal vpisovati do sesitu. Pribeh jsem nazval DRASTAK a bylo to predevsim proto, ze se mi uz tehdy libila dvojsmyslnost nazvu. Uz v prvnim slove bylo obsazeno jmeno toho, kdo je vinen...

Takovi (mel obcanske jmeno Hruby) jsem to vsak presto nikdy neodpustil. A na to, abyste si se mnou vychutnalio pomstu, se musime prenest v case o osmnact let pozdeji, kdy (opet v nedeli) jsme sedeli s babickou na zahrade, popijeli kaficko s logrem a vedle upadl na zem Tak raneny mrtvici. Opustil jsem pohodlnou lavici a dosel k plotu. Videl jsem jeho promodraly oblicej a slysel jeho chropteni. Videl jsem take, ze na zahrade je sam a ze jeho sestra, která o nej cely zivot pecovala, je kdesi uvnitr domu. Pred brankou babicina domu stal muj zaparkovany Renault. Kdybych skocil a nalozil jej, mozna by tu jeste dnes blabolil ty sve idiotske prupovidky.

Zvlast jednu mel oblíbenou a kricel ji vzdychky, kdyz mne videl: "Dej botu, dej!"
Ta pochazela z doby, kdy jsem (asi ve trinacti letech) dostal sve prvni preskace a zkousel si je v lete na zahrade. Jemu se musely strasne libit. Kricel to mne do mych devetadvaceti...

Najednou jsem od toho plotu odskocil. Pohled na umirajiciho Taka mi totiz zastrel pohled bileho beziciho psa. V te chvilkovke vidine se pes i Tak spolecne valeli po trave a pes se snazil napodobit Takovo chropteni. Pochopil jsem, ze odpusteni neexistuje.
Aby posleze babicce nikdo nemohl nadavat, ze jeji vnuk se vykaslal na umirajiciho mrzaka, odesel jsem od plotu, aniz mne nekdo videl, a babicce, v te dobe jiz znacne nahluchle a spatne vidici, jsem zakricel do ucha, ze sjeđu do cukrarny. Oba jsme milovali dorty...

Vratil jsem se po dvaceti minutach a pred Takovic domem stala sanitka. O ni byl opreny ridic a kouril. Kdyz jsem parkoval, povidal si se mnou o Renaultech.

Doktor, který mezitim vysel z Takovic domu, rekl ridici, ze pojedou dal, protoze je ceká dalsi pripad. Ridic mu odpovedel, jestli by tu prece jen nemeli pocekat s Takovou sestrou, nez prijedou pohrebaci. Kouril startky bez filtru a oklepaval je pod sanitku. Sel jsem snist s babickou dorty...

Jako intermezzo pro nas drasticky PRIBEH je tu pouceni v tom, ze veskere smyslenosti maji realny zaklad. Pro ctenare DRASTAKU pak vysvetleni, proc v jiste fazi vypustim na scenu postavu, která bude zrat psy. Bude to postava trochu kladna a trochu zaporna. A díky ni udelam se ctenarem mály a pomerne nevinný obchod.

Ctenar mi tuto postavu odpusti (i kdyby ne, necham ji promlouvat nejvtipnejsimi replikami, jakych jsem schopen, takže snad bude prijata). Ja sam se pak tou postavou konecne vyrovnám s traumatem pana Taka (aby nedoslo k omylu - ono není nikterak velké). Jestli mi toho psa opravdu tehdy snedl, zaslouzi si to zle ze sve postavy. A jestli ne, to dobre, co ve sve postave najde, jej snad zpetne primeje k tomu, aby mi odpustil.

O odpusteni proto neprosim Tebe, velky o Taku. Ja si ho vyslouzim sam.

...opravdove pokracovani DRASTAKU priste

MAMA (12.11.96 - 20:29)

...pokracovani minule casti

Cistic kouril pevne, se zarputilym vyrazem v ocich.

IXY kouril porad jen jednou rukou.

SHADOW kouril a premyslel, jestli si nekdo vsimne, ze zatim nikdy nekouril. Chvilemi se mu i darilo nekaslat... Nevedel ze kouri nejen poprvé, ale i naposled ve svém živote.

ALCHEMIST kouril rozvazne. Jeho metoda byla kourit dlouho a s minimalnimi ztratami vzacneho materialu.

MAMA, coz jsem ja, kouril naruzive. Zachazel s cigaretou jako s zenou. Jemne.

Ostatni hulili ostosest.

Kour halil sedici postavy do jemne oparoveho havu. Vune se nesla pres cele namesti a nejen pro ty, kteri jej vdechovali, se na tu chvili zastavil cas. Vsechno se zpomalilo, urovnalo. Svet mel zas jednou nejaky smysl, zivoty vsech, kteri kourili, nebyly jen snuskou nahodilych udalosti, naopak - kazdy z nich mel sve byti pevne v rukach. Stacilo ridit jej jako beziciho kone a nechat cvalat po mistech, kde kone cvalavaji, aby clovek zazival ten opojny pocit vetru narazejiciho na oslehanou tvar. Mimochodem - ten kun preskoci skoro vsechny prekazky a vzdychky s clovekem dobehne presne tam, kde je trava nejzelenejsi...

Prvni promluvil Cistic:

"Ses nakej zelenej," rekl a ukazal na SHADOWA. "Je ti blbe?"

SHADOW se dival na Cisticu a zacal se strasne smat. Ten clovek, co na nej mluvil, vypadal presne jako ten, ktereho mu Votava porucil odstrelit.

"Vyzerate ako ten, ktoreho mi pan Votava porucil odstrelit", rekl.

MAMA se tazave podival na Cisticu. Cistic se podival zpatky na MAMA. MAMA vsechno pochopil, protoze videl v Cisticovych ocich plaminek, ktery velmi dobre znal. Plaminek znamenal, ze do peti minut nekdo v okoli cca dvousetpadesati metru zemre.

SHADOW se dal chechtal a tento zvuk plynne presel ve zvraceni. Cistic se k nemu naklonil a zacal jej chlacholit. SHADOW vypravil na cestu posledniho zvratka a otocil se ke stojicimu Cisticovi. Poklekl pred nej a zacal vydavat zvuky. UHUHEHM HU HU. Objal Cisticu okolo nohou a pokracoval ve vydavani zvuku. Cistic stal nehnute, ostatni mlceli. Vedeli, co dokaze ALCHEMISTOVA marihuana a tusili, ze SHADOW si musi cosi vyresit. Taky se samozrejme tezko umeli vyrovnat s faktem, ze dospely muz se jim pred ocima rozplakal...

SHADOW mel usta plna zvratku a nos plny povzlykove rymy. Byl na nej velmi nechutny pohled.

Cistic mu pujcil kapesnik. A take k nemu jako prvni promluvil:

"Ty patris k Votavovi?"

"A..a..ano", zaskytl SHADOW.

"A co pro nej delas?"

"Mal som pro nej zabít volakych ludi..."

"Koho?" ptal se dal Cistic.

"Vas, pan Cistic. A tiez tamtoho", ukazal SHADOW na MAMA.

"A proc nesplnis svuj ukol?"

"Nemozem. Vas naozaj nemozem..."

"Takze budes muset jit s nami", pokracoval Cistic v mirnem tlaku. "Pujdes s nami bojovat za dobrou vec, coz je vytvoreni osobniho blaha pro mne a pro MAMA."

SHADOW vyskocil: "Ano, ano! Urobim pro vas cokolvek!"

Cistic se zacal smat. "Tak jo."

Zatim muz v obleku, ktery na mel na svem monitoru zapnuto on-line video, videl, ze SHADOW dela pokroky. Pochopil, ze se snazi s Cisticem sblizit, aby odstranil prvotni neduveru nejnebezpecnejsiho z pritomnych. A potom, pri nejblihsi prilezitosti, ustkne a zmizi rychleji nez had v pousti. Oblek vedel, ze si najal toho spravneho muze... Podival se na hodinky a sel se ihned prevleci. Cekal navstevu, kterou si pred chvili objednal pres PRIVAT.NET. Mela prijít oblecena do frivolni roby z doby Marie Terezie. On se oblekl jako maly chlapec: pruhovane kratasy, kratke tricko. Malokdo vedel, ze jedina jeho slaba chvilka je, kdyz ulehne prostitutce na obrovska nadra a v jejim pupiku "vari mysicce kasicku". Uz se nemohl dockat a proto na zazvoneni, ktere znamenalo, ze zadnim vchodem vchazi navsteva, vyskocil a bezel otevrit, aniz se podival na monitor...

Videl by, ze SHADOW se uklani pred MAMA a slibuje, ze udela vsechno proto, aby si zaslouzil jeho duveru. Videl by, jak ve chvili nejvetsiho uklonu SHADOW vykuli oci, trochu se narovna, zavravora a upadne na zem. Pak by videl jeho ruku smatrajici v zadech a nalezajici v mistech kolem ledvin predmet o ostre strence, po nemz steka jakasi tepla tekutina. SHADOW by s prekvapenim zjistil, ze jde o jeho vlastni krev a z poslednich sil se snazil Cisticovi vysvetlit, ze on se k nim chtel OPRAVDU pridat, ze to nebyla lest. Potom by uz sledoval jen Cistice, kterak se sklani nad SHADOWem, vyjima z nej zubaty nuz jihoafricky zoldneru, otira jej do kapesniku, ktery predtim pujcil SHADOWovi a diva se na jeho posledni vteriny zivota.

A pak by slysel, jak mluvi MAMA:

"Cistic vi, ze ses k nam chtel pridat doopravdy, ale my nechceme nikoho, kdo zradi sveho chlebodarce tak lehce jako ty. Take mezi sebe nechceme nekoho, kdo zradil naseho byvaleho kamarada, i kdyz je to Votava. A uz vubec mezi sebe nechceme lidi, kteri neumi kourit, neumi zabijet, anebo neumi alespon drzet jazyk za zuby. Stejne bys nam byl k nicemu, protoze postav jako ty si muzeme napsat kolik chceme a kdy chceme. Nemas zadnou charakteristiku. Mizerne dialogy. Zadny vyvoj. Tady, v Drastaku, jsi mily SHADOWe, skoncil.

Na ta slova vydechnul SHADOW naposledy. Tesne pred svou mirne teatralni smrti myslel na to, ze suche kvety v byte krasne slecny bylo to jedine, co melo v jeho zivote cenu. Proto by bylo mozne napsat, ze SHADOW zemrel zcela frustrovan...

"A my si ted", rekl MAMA, "odrikame nekolik kabalisticky vet."

...pokracovani priste

MAMA (14.11.96 - 18:31)

...pokracovani minule casti

Odrikaval jsem tajne kabalisticke vety, ktere po me ostatni pozpatku opakovali:

Ja: "O velky Kabale, doprej nam sve pevne kabely."

Oni: "O ylkev Elabak, jerpod man evs envep ylebak."

Ja: "At se vzdy, kdyz nam to dovolis, pripojime."

Oni: "Ta es ydvz, zydk man ot silovod, emijopirp."

Ja: "A sosame."

Oni: "A sosame."

Ja: "To rikate blbe, mate rikat A emasos."

Alchemist: "Nene, mame rikat A sosame. Prvni se rika pozpatku a s ocima uprenyma do zeme na kabely. Druha taky pozpatku s ocima zavrenyma. Treti formule se odrikava pozpatku pozpatku. Nejdulezitejsi je formule sedma, o sedmi slovech a sedmi stejných písmenech. Musi ji odrikavat sedm lidí po sedm minut.

Ja: "Tak to je nas malo."

Alchemist: "Chybi dva."

Ja: "Dejme si pauzu a ja je zatim sezenu..."

Duvodu pro to, uvest na scenu dalsi postavu je hned nekolik - jednak jsme prisli o SHADOWa a nema kdo vytvaret paralelni napeti, pak jsem take v permanentnim skluzu co se tyce zarazovani do deje tech postav, kterym jsem to slibil. Dalsim a v tuto chvili nejspadnejsim duvodem je urcity prislib **okoreneni** pribehu. A duvodem poslednim je vyse uvedeny deficit odrikavacu tajnych kabalisticky formul. Proto je nutne obstarat postavy dve a proto jsem pri listovani poznankami k Drastaku padl na dve jmena, o kterych jsem si nezavisle na sobe myslel, ze by se mi nekdy mohla hodit. Ta jmena spolu se svymi nositeli (jde o realne postavy) tedy pomalu prichazeji na namesti a ja sedici je spatruji v zahybu cesty...

Ja: "Hele, jako na zavolanou prichazeji Zazvorka a Safranek!!

Zazvorka: "Jaks to myslel, *jako na zavolanou?* Safranek (k Zazvorkovi, septem): "Nedela si z nas srandu?"

Ja: "Vitejte, posadte se, a modlete se s nami virtualni kabalou. Dlouho vas nezdrzime - zbyva nam uz jen sedma formule."

A rovnou spustim: "Kabale Veliky, vladce vsech pripojenych, Spasiteli MAMedia."

Ostatni opakuj. Ja s nimi. Opakujeme sedm minut. Pote se trochu setmi. Pak se jako by zableskne, ale ve skutecnosti se vubec nezableskne.

Alchemist: "Dokazali jsme to."

Safranek a Zazvorka: "Vazne, asi jsme ji privolali."

Ja: "To ta sedma formule."

Alchemist: "Ty vole, podivejte..."

Na nebi se objevila modra zare priblizujici se k nam. Jako bychom znovu zazivali Den nezavislosti. Zare vsak byla veskrze pratejska a v jednu chvili se od ni pomalu oddelila jasne viditelna postava. Letela vzduchem k nam a mavala na nas.

Alchemist: "Je to ona."

Ostatni: "Silena MIKVA..."

Postava se zastavi deset metru nad nami a vsichni hledi vzhuru jak ocarovani. S otevrenymi usty, samozrejme.

A jen ja k nim promluvim: "Mikvo!"

MIKVA: "Mamamamama..."

Ja: "Mikvo! Zadam Te o neco!"

MIKVA: "Coco coco chanel..."

Ja: "Tak poslouvej, MIKVO a nech tech umeleckych manyru!"

MIKVA: "Oc zadas, MAMA?"

Ja: "Vesti nam budoucnost..."

...pokracovani priste

MAMA (15.11.96 - 23:25)

...pokracovani minule casti

MIKVA: "Vidim dum veliky a v nem oblek chodici. Oblek je Cisticuv svagr a LULU miluje Votavu. Vidim Cistic jak bere svuj mobilni telefon. Je na nem napsano 0602-32552x. Posledni znak je ten ponejvice jiz v rade zastoupen, jako prvni poprve, nutno vsak numerologii videt pohledem kabalistickym a ve spravne chvili nazpet se ohlednout... Ale kdo Cistic bezduvodne zavola, ten trpkou pravdu pozna. Take se vsak dozvi, proc je mu vsechno FUK.

A...ted se bojim. Vidim obrazy smutnych slecen tancicich a ve svete, kde kabaly nikdo nedba, v cervenych satech pejicich. Nestastne osudy se spoji jen kdyz velky saman a Kabal kletbu zrusi... ALCHEMIST proto zemre jedem neprudkym, lec mnohokrate po sobe aplikovany... Ale nemluvim vzdy jen k nemu."

MIKVA: "Cistic zemre rukou nepritele ve spanku. Tedy ve spanku Cisticove, nikoli nepritelove. Cistic mnoho cervenych skutku vykona a mnohymi nenaviden v leta sva posledni bude smrt sobe a svym blizkym prat. Cistici, vez ze z pratel nepratele pochazeji, avsak z nepratel uz si vetsi udelas jen ztezi...."

MIKVA: "Nikdy slecno nesus kvetiny v byte, kde nedlouho jiz nepobydes, nebo skoncis svuj zivot jako vecny Ahasver. Bloudici a songy plne tihy a zalu pejici..."

MIKVA: "A vidim budovu velikou z niz teplo a svetlo vychazi. Na tom svetle velky napis se trpyti a teplem mnoho lidi se ohreva. Ten dum jest MAMEDIA a domem uzavrenym zustava... Dojdi k nemu, najdi klic ve trech tajemnych vetach a zabij stira jmenem Inzenyr. Tot ukol pro tebe!"

MAMA: "Pro me?" CISTIC: "Pro me" VSICHNI OSTATNI: "Pro me!"

MIKVA: "Ty ZAZVORKO, dum veliky postavis a OSAmelost do sve smrti nepocitis. Zen nedbej, ani svych deti marnotratnych. Jsi na dobre ceste a hled se vystrihat rady toho, kdo je casto v obleku. Bez do domu MAMedia a konej tam to, co je ti dano..."

MIKVA: "Ty, SAFRANKU, svůj film dokoncis a velké slavy se dockas. Bratru svých nedbej, vydej se cestou, kterou vidás ve svých snech. Kravata není jen kus latky..."

MIKVA: "Ty HARRPO, ty mě moc neseš!"

MIKVA: "Ty, Ivo Lukacovici, nemej mozek zatměly penezomenci a hled si více těch, kteří te i v duchu velebí... P.S. Někdy jim třeba zavolej..."

MIKVA: "Ty, Toxmane, jež velkou louží preplavat dokážeš, se jednou domů vrátíš. Ale ani tady stěží nenalezneš. Koreny už byly vytrženy..."

MIKVA: "Ja, MIKVA, vidím sebe samu jak zlým silám pomáham. Oblek má znalosti z kabaly a tak se mu podari... (oči MIKVA se zalíjí slzami).. a tak se mu podari, že proti tobě spáchám něco strašlivého. Ale už teď toho lituji a proto se ke konci na tvou stranu přidám... Votava je muž uhrančivý."

MAMA: "To mluvíš ke mě?"

CISTIC: "Ke mě?"

ZAZVORKA (ukazuje na Safranka): "K němu?"

ED: "Kurva, co tu děláš?"

COLUMBO: "Tebe si přece vyfotila moje žena!"

COOPY: "Neměl bych tu studentku tam nahore vyšetřit? Jsem psychoanalytik..."

OSTATNÍ: "Ticho, držte huby ať slyšíme!"

MIKVA: "...se nedopatřením osklivě zohyzdí. Jeho vysvobození však tím nadejde."

MIKVA: "A ty, jež jsi mě z noci černých zavolaal a který kabalistickou rec ovládas, ty poslyš, neboť k tobě teď promlouvám!" MAMA: "Poslouchám, Marketo."

MIKVA: "A uneseš vše, o čem te v tve budoucnosti spravím?"

MAMA: "Za pokus to stojí."

MIKVA: "Ani napsání velkého románu s drastickými prvky tě neuchrání od zapomenutí, až vlastní rukou zemřeš. NIKDY se nepřipájej z telefonu, který sis předtím pozorně neprozkoumal... A dej si pozor na ženu v bílých rukavicích. Nejmenuje se smrt, ale se smrtí obcuje. Nikdy s ní nepij krev svých nepřátel, i kdyby předtím pili krev tvoji. To ona, MAMO, ona tě v záhubu přivede... Svůj domov už zakrátko ztratíš a ještě dlouho pak bloudit budeš. Necháš se mnohokrát z cesty svest, až se nakonec sám uvedeš v omyl marnosti..."

Zase si koupíš obilní elefanta a půjdeš dalšlehou cestou penez, ze které bude obtížný návrat zpět. Budeš pít víno, které nepiješ. Dockas se zrády, kterou nečekáš. Dokonce i tve jednoduše heslo kdosi rozluští a za tebe se vydávat bude..."

MAMA (nepřítomně): "To už se stalo..."

MIKVA: "Cestu nadeje ti každou chvíli kdosi ukáže. Ty však hluchý a slepý. Ztracený..."

MAMA: "A řekni mi, MIKVO, co mám tedy udelat? Dáš mi radu?"

MIKVA: "Kdosi mě přivolává vybranější kabalou, než tys předvedl. Musím se vydat na cestu."

MAMA (prosebně): "Tu radu, MIKVO..."

MIKVA: "Dám ti rady tři". V tu chvíli se začne smát smíchem hrůzy a nad hlavami poutníku se zvedne prudký vítr. Trochu se zatmí a z nebe pomalu spadává namodralý déšť. MIKVA tancí tancem staré dámy. Odkudsi hraje pohřební hudba, její rincení sílí a narůstá. MIKVA tancí tanec Markety Bankové. Svleka si šaty. Svleka si úplně všechno. Koupe se v namodralém dešti a vyská radostí. Poutníci vidí její oči, které samy vidí do dálek, jež jsou poutníkům navždy uzamčene.

MIKVA dokončuje tanec Velké očišty a pomalu zavírá své krásné oči.

MIKVA: "Rada první. Nebud ztracený."

MAMA: "Dobře."

MIKVA: "Rada druhá bud neztracený..."

MAMA: "Eeee???"

MIKVA (pomalu se ztrácí v obloze): "Rada třetí. Duben ynecartz..."

MAMA: "Pockej, MIKVO, tys mě napálila!"

Dešť pomalu ustává a poutníci vidí, že na ně nedopadla ani kapka. Jsou suší. Divají se jeden na

druheho. MAMA posledni krici do oblak.
MAMA: "Napalila!!!!

A z oblak, kam se pomalu vraci puvodni dostatek svetla se jen tise, tichounce ozyva MIKVY carovny hlas:
"A cos udelal ty?"

...pokracovani priste

MAMA (16.12.96 - 21:26)
...pokracovani minule casti

Kdyz MIKVA zahalekala z oblak svuj posledni osten, zatmelo se MAMovi pred ocima. V duchu si promitl vsechna slova vestby a na chvili uvidel svuj osud. Podival se po vsech, kteri stali okolo a vedel, ze jej ceka dlouha cesta, nez je zase vsechny spatri...

Chtel naplnit vsechna ta slova, kterymi se citil vazan ale zaroven nechtel opoustet to minimum pratel a dusi zpriznenych, ktere si za tu kratkou dobu existence Drastaku vytvoril. I kdyz...

Pratel. Jak se to vezme...

Cistic by mu nejradeji vycistil mozek, nebot MAMA poodhalil jeho identitu.

IXY byl zcela nepruhledny a MAMA si byl jist, ze by jej odepsal pri prvnii prilozitosti.

MIKVA mu radeji sama dopredu oznamila, ze jej zradi.

Safranek posledni dobou furt jen toci a stejne nema cas.

Zazvorka nikdy nebyl jeho skalnim priznivcem a je jen otazkou casu, kdy na kamen padne kOSA.

ED?

COLUMBO?

ALCHEMIST?

Balkansky vojevudce Lukacovic?

MAMA se zasmal a rekl si nahlas:

"Moji mili pratele..."

Otocil se zady k hloucku. Vyndal z kapsy svuj vak a naplnil jej zbranemi, kterych se kolem Cistic povalovaly tucty. Od Alchemista vzal hrst susene travy. Od IXYho vejce a trochu syra. A protoze nechtel, aby nekdo videl, ze odchazi, uz si od nikoho nic nevzal.

Natocil se tak, aby mu do oci videl jen Cistic.

Mrknul na nej.

Cistic pochopil, ze se neco deje a mrknul na nej taky.

Ti dva uz se nikdy nemeli videt zivi...

MAMA (1.1.97 - 20:27)
...pokracovani minule casti

Kdyz opoustel namesti, na kterem se toho tolik stalo, jeste sam nevedel, kam ma vlastne namireno. Jedine, cim si byl jist, byl pocit, ze by mel to vsechno, co ma dosud za sebou, nejak predelit. Oddelit. Splachnout...

Vzpomnel si na Hospodu u Bludra. Take si vsak vzapeti vzpomnel, jak byla rozstrilena a její obyvatelstvo rozpraseno. Kdyz ale uvidel naproti pres ulici tmavy bar, okamzite k nemu zamiril. Ptal se je lidske, pomyslel si.

"Hledam Hospodu u Bludra nebo neco podobneho," rekl svalnatemu vpousteci, ktery opovrzlive skoukl jeho spinavy odev.

"Neznam" pravilo muskulaturni stvoreni s napadne vibrujicim svalem na hlasivkach.

"Zkus si vzpomenout," ukazal mu MAMA bankovku nemale hodnoty.

"Neznam", pravilo znova stvoreni, ale alespon dodalo: "Tady je to jen pro gaye. Zkus naproti." Nyni bylo na MAMovi, aby opovrzlive shledl na svalnatce, ale neucinil tak, nebot co do vyznani, rasy a sexualni orientace byl velmi tolerantni postavou.

Jak uz mozna ctenar tusi, toto vicemene galantni gesto se mu v necekaneu chvili velmi vyplati.

MAMA si vubec uvedomoval, že v příběhu je zahodno chovat se jako v pohádce, t.j. všem vycházet vstříc, zbytečně nikoho moc nenásirat, starým lidem a zvířatům provadět jen ty nejvybranější kousky. Stejně jako v pohádkách se totiž tyto postavy, do nichž investuje pozitivní energii, po čase opět objeví na scéně, aby mu to nejen oplatili, ale navíc mu ještě poskytli to nejlepší ze svých schopností a dovedností. MAMA pocítil, že projde-li takto celou knihou, bude mu na konci cca 75% postav velmi nakloneno, 12,5% postav středně nakloneno a zbytek zůstane neutrální případně nenaklonen, popřípadě velmi silně nenaklonen. Myslím, pomyslel si MAMA, že je to dobrá strategie, a tím uzavřel celou úvahu na toto téma.

Vesel do baru číslo 2.

Uviděl mihotavá světla a zdálo se, že k němu pronikla hudba, která mu zatocila hlavou.

Prošel několika špatně osvětlenými chodbickami až pojednou stanul přímo naproti malému podiu. Jeho zrak zatím přivyká sporemu osvětlení.

Najednou je uviděl - tři plouzící se postavy vyluzující špatně zvuky na laciné nástroje a pak postavu červené zpěvačky, která si nikoho a nic nevěnovala, stála s mírně svesenou hlavou a zpívala tak, že všem naslouchajícím tály oči.

Byla to Slecna Pu, umělkyně s rucením omezeným...

MAMA (2.1.97 - 20:29)

...pokracování minulé části

Díval se na Slecnu Pu jako na zjevení, kterého mu v duchovní podobě nebylo nikdy dopřáno. Zato nyní cítil salání smyslů spojené s eterickým vyzněním zpěvaččina hlasu.

MAMA ztratil hlavu a poposel k podiu...

"Kam máš namířeno, burane?" zeptal se její obrylený svíhak evidentně hrající roli umělce bodyguarda.

"Doprdele ty vemeno," odvětil MAMA, jenž zcela zapomněl na zásady života postavy příběhu.

"Komu říkás vemeno ty plesoune?" kontroval svíhak nevěda, že MAMA se se sporostí své pokrývky hlavy vyrovnal již před mnoha lety.

"Tobe, hnidopichu kratkozraky, jenž přihrivas své mizerné zásluhy na umělcine charismatu!" byl dal neoblohmým MAMA.

Bum!

MAMA se chytil za tvar. Veděl, že svíhakovi došly argumenty a proto si byl jist, že svou trefnou poznámku tak doživeho.

Z luna baru se vysourala postavicka Belgarata a naklonila se ke svíhakovi:

"Neblbni, EDe, to je kamos Cistice!"

Slova však přišla pozdě, neboť jeden z hostů už měl nabito. Zamířil revolverem nesoucím ve svém bubínku šest kvalitně provedených dum-dum strel a stiskl kohoutek.

Ozvala se straslivá rana, rozprskla se jedna hlava, ztichla hudba a eterická zpěvačka si odběhla snupnout.

"Uklidte ten sajrajt," řekl muž v dlouhém pláštíku barvy hadru na světlé boty, "zavolejte policii a zamkněte dveře at odsud nikdo neodejde..."

pokracování přede

MAMA (4.1.97 - 23:49)

...pokracování minulé části

A než přijede povolána policie, podíváme se, na co myslel MAMA, jsa tváří v tvar skutečné smrti.

Tak jsem tam nad ním stál, asi vterinu poté, co ho někdo zastrelil, když jsem ho byl předtím sam poměrně systematicky kopal a mlatil. Takhle jsem tam teda stál, díval se, jak mu z hlavy teče krev a veděl jsem, že teď se stalo to, co náde mnou už nějakou dobu kroužilo, co jsem si sam privolaal a co jsem si musel, musím a budu muset vyžrat až do konce. Kdyby se na mě mohl ze země podívat, zbity a pokopany a navíc zastreleny, z očí by mu couhala otázka, proč jsem ho nechal poslat tam, kde čas neznamena nic. Zachytil bych ten jeho pohled. Trásl by se mi ruce, hlas a to vevnitř a jak bych byl rozjetý a nepřipravený, asi bych hledal něco, co bych po něm hodil. Zarazil bych se ale uprostřed pohybu, ruce by mi klesly. Rekl bych: "To staci..."

MAMA VZPOMINA I

Ve vzduchu byly díky te Slecne z podia tytez vlny ci proudy, jako kdyz ke mne tehdy prisla A. Bylo to par tydnů pote, co jsem se s ni rozesel, ale ona teprve tehdy uverila, ze to myslim DOOPRAVDY, ze jsem schopen zit sam a ze se obejdu bez jejího "dobrego vlivu". Asi jsme si poslouzili vzajemne - ona mne vytahla ze sracek a ja ji z hromady hoven. Zili jsme spolu pomerne spokojene, do te doby, nez jsem si uvedomil, ze TO STACI. Kdyz totiz nekoho vytahnete odtamtud a vidite, ze je po case O.K., mate pocit, ze muzete jit zas dal... nekdy samozrejme narazite na domnenku toho druheho ze jit dal pro vas znamena jit ve dvou - oba spolecne. O prostoto jez ve chvilich samoty nalevas prostatu... Nikdy jsem ji to vlastne nerekl, muj zpusob rozchodu je velmi jednoduchy a jedna pozdejsi ho velice vystizne nazvala "byl tady - a uz tu neni"... A. na mne zazvonila. Sel jsem otevrit a uvidel ji. Usmivala se. Usmal jsem se taky. "Prisla jsem si pro knizku", rekla. Klid v hlase by mne dneska varoval, tehdy mne ale ukolebal a tak jsem ji pozval dal. Hledal jsem její knizku. Nejdriv v prvni hromade, potom v druhe ... Mluvili jsme o nasem rozchodu, ptala se, jestli muzu zit bez ni. Misto abych ji rekl (dneska bych to opravdu urcite udelal), ze bez ni stradam a hynu, odpovedel jsem neco v tom smyslu, ze bez ni docela dobre existuju. Neco rikala. Byl jsem k ni otoceny zady a sehnuty nad treti hromadou knih. Po leve ruce jsem mel ctvrtou hromadu, po prave mrizkovanou televizni antenu, kterou jsem tyz den zakoupil. A. mluvila. Cosi v jejim hlase me straslive zamrazilo. Koutkem oka jsem zahledl pohyb, který jsem nestacil zaradit, ale který mne primel k tomu, abych se natocil, uchopil do rukou antenu, otocil se a vztycil s antenou pred sebou jako stitem.. Cely ten pohyb jsem dokazal udelat v pulvterine a jsem tomu dodnes rad, protoze jak jsem se tak vztycil, mrizkou anteny proletla spicka noze a skrabra me nejprve na cele (zvedal jsem se prece) a potom i na ruce. Teprve potom mi vsechno doslo. Ostri toho noze bylo zapusteno v pekne drevene rukojeti. Rukojet byla zapustena v ruce A. Prisla me zabit...
Možna...

... a tak jsem sedel v pohodlnem jiz kresle, v baru, kde zpivaji ty, co za to stojí, avsak s lezici rozmlacenu a zastrelenu troskou vedle sebe. Uz by tu meli byt, rikal jsem si. Nedelal jsem si o policii zadne iluze, urcite uz vedeli, co tu najdou a proc to najdou ve stavu, v jakem to je. Byla to zvlastni situace. Cas se mnohem vic nez jindy rozdělil na nekolik temer hmatatelných dilu. Predtim, ted a potom. Predtim jsem byl neposkrvnen, Ted mi bude pricteno, ze jsem spachal cosi mimo normy, co bude Potom?

MAMA VZPOMINA II

S. byla neuveritelna samice. Bohuzel zila s mym pritelem J. Jenomze - existuje v TOMHLE nejaka hranice? Pracovala doma a tak, kdyz jsem obcas zasel za J. a on nebyl doma, povidali jsme si se S. Pozoroval jsem její velike prsy pod vlnenym svetrem a pokazde jsem se ptal sam sebe, jestli se to stane dnes. Vetsinou jsme si povidali o mych interview v jednom magazinu. Pravidelne je cetla a vyuzivala mych navstev k tomu, ze bud kladla doplňující otázky anebo vyzvidala pozadi. Odpovídal jsem tak, aby to vypadalo, ze vsechno ma nejaky zamer, ze je to podrizeno strukture, kterou drzim pevne v rukou. Oba nas ta hra bavila... Az jednou v den, kdy jsem vedel, ze J. je natolik zamestnan, ze prijde domu hodne pozde, jsem tu hru porusil. Zacala se mne vyptavat na me posledni interview s jednou hereckou a ja jsem dostal napad, jak navleci prechod od verbalniho k tomu podstatnemu. Vite sami, ze prave u lidi, kteri se cas od casu nahodne vidaji a jsou si verbalne priznive nakloneni, je prechod od komunikace ustni k porozumeni zlaz, velmi osetmetny. A tak jsem spustil. Rekl jsem ji, ze si urcite vsimla, ze delam rozhovory hlavne se zenami. Prisvedčila a sedla na lep, protoze se zeptala, proc. V tu chvili se nas rozhovor zmenil v etudu pro jednoho herce. Tim jsem byl samozrejme ja. Rozdil mezi mnou a hercem byl v tom, ze herec nechava odkapavat sve vyrazove prostredky postupne a jeho cilem je, aby divak mel pokud mozno stejny prozitek jako on, herec. Ja jsem vsak napjal vsechen um do jednoho strhujícího uderu a mym cilem bylo neco uplne jineho...
"Sex",rekl jsem."Tim duvodem je sex, respektive, napeti, ktere se rozhosti mezi muzem a zenou, pokud jsou oba spravne vnimavi". Co nejvic jsem se narovnal, polozil jsem hlas do jakoby nevtirave a proto nejpresvedcující polohy a mluvil primo na ni. Dival jsem se ji velmi uprene do oci a po celou dobu sveho monologu jsem k ni krok po kroku pristupoval. "A v rozhovorech, v nichz o neco jde, se tomuto tematu, byt je mezi radky, byt je nekdy tak latentni, ze je vyciti pouze autor, proste nevyhnes. Uvedom si (KROK), ze rekapitulujes cizi zivot. Dotykas se choulostivých míst a zaroven nastavujes zrcadlo korekce, nahmatavas stigmata a snazis se je hnist mezi prsty... a pritom vsem je ti v zajmu publicity dovoleno vse - indiskrece, drzost, ironie. Dotyca se ti dava vsanc, netusi, kolik toho o ni vis a je nahony vzdalena tomu, co bys chtel vedet, kdyby ses mohl zeptat...A tak rozhovor plyne v urcitem realnem case, vzajemne verbalni sblizeni je cim dal hmatatelnejsi (KROK). Ono sblizeni je pochopitelne iluzi, protoze ty nevyjadrujes sve nazory, ale sledujes cil horeni a tak jen zvolna prikladas do ohne, a davas si setsakramentsky pozor, abys jej neuhasil. A po chvili to prijde, drive nebo pozdeji to vzdycky prijde - moment jakehosi pomateneho souzneni, kdy dotyca se rozpovida o necem, co v ni uz dlouho bylo a co ted musi ventilovat. Ona to klade za dukaz

prave tomu porozumeni, ty vis, ze je to pouze otazka profese. Teprve TO je chvile, kdy stoji za to zapnout magnetofon, napnout usi a sliznout smetanu. A zaroven je to velmi eroticke, nebot v te reci, která tu padá, je obnazen život - skutky, pocity, domnenky. Ta chvile je vetsinou velmi kraticka a podoba se transu, pri nemz dojde k vnitřnimu odhaleni. Odtud uz je jen velmi kraticko k odhaleni jinemu, nebot zijeme v dobe, v niz vyspat se s nekym není takovy problem, jako jej poznat. Pri interview toho druheho poznas. Proto, po celou dobu a nejvic pri one chvili pravdy, je ve vzduchu sex. Uznej sama, jak daleko muze byt pri odhalovani duše daleko k odhalovani tela?"

Posledni krok. Stal jsem uz uplne u ni a posledni slova ji skoro kricel do tvare. Ruce se mi zmitaly v dvojsmyslnych gestech, byl jsem vypjatý v ramenou a muj parfem byl Lagerfeld Photo. Existovalo vubec jeste neco, cim jsem tu chvili mohl prikrmít? Hlas se mi zlomil jako bych si zrovna neco uvedomil. Ta pauzicka nas prenesla zpatky do toho pokoje s pohovkou, kterou jsem kvuli barvam nenavidel.

To jenom na vysvetlenou k tomu, co prijde potom. S. se na mne divala. Vedel jsem, ze uz to staci a chytil ji za vlneny svetr... Jenom dlouhobode pestovana touha a nejistota, zda dojde k jejimu naplneni a zaroven pocit cehosi nepredlozeného dokazi odstranit ze sexu zbytecnosti. S. po mne urcite taky celou dobu touzila, protoze ta zmet pohybu, vykriku a slz nemohla vychazet z nepripraveného cloveka. Kdyz bylo po vsem a my lezeli na zemi, stahl jsem z te hnusne pohovky potah a utrel do nej její bricho a sve podbrisi. Pak jsem se oblekl. Kdyz jsem beze slova zamiril ke dverim, setkal jsem se pohledem s mym (v tuto chvili jiz pravdepodobne byvalym) pritelem J, manzelem pritomne a na pohovce lezici nahe dosud damy. Nevim, jak dlouho v tech dverich stal, ale v ocich mel neco, co mne varovalo. Kdyz jsem se podival na jeho ruce, varovalo me to tim spis. Drzel v nich nuz. Vedel jsem, ze musim neco rict, ale nenasel jsem slova. S. vycitila totez, ale byla pohotovejsi.

"Ukecal me", rekla.

To stacilo.

A jak tak porad sedim v Baru, jsem od vseho trochu. Trochu zpanikareny, trochu nezucastneny, trochu napjaty i trochu zlomeny. V hlavě mam najednou uplne prazdno, jako bych smeroval k nejakemu okamziku, ten naplnil a ted nevedel, jak dal. Postavy, kterymi jsem se drive obklopil, jsem uspesne poslal doprdele. Pak jsem si odskocil sem vyridit cosi, o cem jsem nevedel, odkud prameni. Ta zpevacka ma nejakou dlouhou pauzu...

V hlavě se mi porad a dokola prehraval zvladni film, v nemz vystupovala postava, která do nekoho strili. Vedel jsem, ze ta postava jsem ja, ale nikomu bych to v tu chvili nepriznal. Nebyl to stud, nybrz fakt, ze onen cin zapadal do te faze zivota, o niz jsem se domnival, ze uz je za mnou. Ne za to rozbite telo na zemi, ale za ten krok zpatky, za soukoli jehož soucasti jsem se na urcity cas stal, jsem se stydel.

MAMA VZPOMINA III

... Jmenovala se Z. Milovali jsme se v kuchyni, koupelne, chodbe, obou pokojich a jednou dokonce na strese toho domu pobliz Vaclavskeho namesti. Proste idylka. Nez jsem poznal V. Se Z. jsem zil a byl to proste ten vztah, který je na cely život a pri nemz zazijete spoustu peripetii s jinymi a je vam to odpusteno. Pokud to ovsem neprezenete... Hehe.

V. byla blondynka, mela trojky a bylo ji devatenact. Chapete? Vzhlizela ke mne jako ke zkusenemu muzi, nebot byla novinarka z Brna, která prijela udelat karieru v Praze. Seznamili jsme se tak, ze se prede mnou objevila, oznamila mi, ze me uz dlouho chtela poznat a usmala se. Vedela, jak vypada a proto si koneckoncu mohla dovolit treba jen zakdat. Stejne by neodesla...

A tak jsme se seznamili a hned ten vecer jsme protancili mnoho hodin. Hovor se ubiral asi tim smerem, ze jsem ji vysvetloval, ze její postava je velmi vhodna do me ruky a ona odpovidala, ze by ji zajimalo, co ze mne je vhodne do ruky její...Kdyz jsem ji sel vyprovodit do pokoje, ma jistota byla tak velka, ze jsem si rekl, ze udelam pravy opak toho, co se ode mne ocekava. Doprovodil jsem ji do pokoje a s pusinkou na celo odesel do sveho (bylo to v hotelu mimo Prahu na akci, pri niz se sjely vsechny vyznamejsi noviny). To jsem ovsem nevedel, ze pro kazdeho z nas tohle gesto predstavuje neco diametralne odlisneho.

Pro mne znamenalo vytrit zrak jedne protrele blondynce, které se ted nebudu prilis vsimat, ale pri nejbliži príležitosti se ji zmocnim utokem pantera. Pro V. to ovsem znamenalo ulevu v tom, ze me nebude muset odmitat trapnymi vymluvami na menzes a podobne. V. totiz byla v te dobe panna (!) a tohle byl pouze její zpusob komunikace. Flirt bez nadeje na vrchol. Pokud se divite jejimu panenství, jednak byla V. z Brna, kde to vsechno berou jinak a jednak mela v nejhorsi dobe (od 16 do 18 let) tam dole jakési potize.

A tak se taky stalo, pristi den jsem sice k V. nebyl preziravy, ale ani jsem neprekypoval vrelosti. Asi jako bychom spolu predesly vecer varili kotlety. Pred odjezdem jsme si vymenili telefony (dal jsem ji cislo do kancelare, protoze k Z. me mohl volat jen malokdo) a ja se tesil na panteri svůj utok, pro nejz se Praha, me domaci prostredi, stane

kulisou pralesa... Jenze to bylo trochu jinak. V. me samozrejme zavolala a dala si se mnou schuzku, ale kdyz jsem ji odvezl nejprve na skvelý koncert jedné kapely (jejíž hudba je k panterim utokum velmi epesní), aby se jejím smyslem dostalo trochu živocisna, potom na bajecnou večeri, při níž jsem hltal kure co nejsmyslněji jsem dovedl, potom do Bunkru (trochu undergroundu - jako že zijeme jen tímto okamžikem a moralka je nám u prdele) a nakonec k ní do pronajateho bytu, sice se nechala libat a hladit po trojkach, ale pak - slus.

Vsechno bylo jinak, z pantera se stal opelichany a neskodny kocour...A takhle to slo nekolikrat za sebou v prubehu jednoho mesice. Poprve me to nasralo, podruhe jsem to zvedave ocekaval, potreti jsem ruku ke knofliku u její sukne spustil jen aby jí neprekvapilo, že to neudelam. Teprve tehdy jsem si uvedomil, že jsem se ocitl tam, kde me po celou dobu chtela mit.

Jenze cílevedomost je jedno z mých svatých prikazani a tak jsem vymyslel pomerne jednoduchy plan. Mým heslem je, že pokud se nekomu chcete dostat pod kalhotky , potrebujete k tomu tři velicity: otevrenou hlavu, kalhotky pobliz a otevrenou hlavu. Cha! Pocatecni vzplanuti se totiz nechtene zmenilo v souboj. Uz jsem nemohl couvnout, protože pak bych musel v jistém magazinu protezovat každou devatenactiletou blondynu s trojkama (samozrejme totiz dosahla toho, že jsem se jak idiot bral v Reflexu za její uprdene clanecky). Ona nemohla couvnout z principu - kam by taky prisla, kdyby každá, kdo jí vezme parkrat na večeri, hned dostal tamto!

Když prisel čas lsti. Z. odjela tlumocit jakýsi seminar, který byl mimo Prahu a trval tři dny. Vic ani panterum netreba. První den to byt nemohlo, jsem trochu povercivy. Druhy den nemohla V. Treti den mi proto pripadal idealni, nebot jsem vedel, že je to poslední možnost. Lest musí byt ucinna, musí vest primo k cíli a zasahnout protivníka na co možná nejcitlivejším miste. Nejcitlivejší místo ženy je rodicovsky pud - muz je prece lovec a žena se stara o společne hnízdo. Jenze musí nějaké mít!!! A hnízdo nedela pár vysperkovanych pokojů, hnízdo dela mlade. DITE! A pak patri ke lsti nekolik drobných uskoku a fint. Viz dale... Poprve jsem totiz vzal V. tam, kde jsme zili se Z. Bydleli jsme v krásném byte pobliz Vaclavského námesti. Oba jsme hodne vydelaivali a tak byl byt opravdu velmi dobre zarizeny. Strohy technicistni nabytek, samy chrom, velmi utulna kuchyne s jídelním koutem, který jsme poskladali z ruznobarevných stavebních prvků z IKEA. Na stenách visela cela ma sbírka originalu - budto barvami prekypující oleje anebo naopak černobíle, usporne strohe fotografie (vsechno samozrejme originaly). Vedel jsem, že ten byt jí sokuje, i kdybych to nemel vyzkousene. To jsem jí predvedl svůj vkus.

Pak jsem jí uvaril spagety "morsky poklad". Je to jeden z kulinarських vrcholu tohoto sveta - prouzky chobotnickek, tu a tam kousek krevety, trochu zraloka. No prostě La phantasia! Pochopitelne jsem neprozradil, že je to z konzervy, sice pekne mastne, ale konzervy. To jsem jí predvedl svůj smysl pro domacnost.

Pote jsem mel pripraven bod "zlom večera". Dosud jsme totiz lehce vtipkovali a mluvili o vecích nedulezitych a prechodných. Pak se ozval telefon. (Poprosil jsem pritele, aby vytocil me číslo a hned zavesil). Stal jsem u pristroje a delal jsem jako bych mluvil se Z. na velmi važne tema. Pak jsem se jakoby rozloucil a zavesil (musel jsem se premahat, abych nevyprskl smichy, protože přítel byl "dobrak" me číslo sice vytocil, ale nezavesil, celou dobu samozrejme poslouchal a snazil se reagovat jako Z...) Velmi važne jsem se posadil k V. Mlcel jsem. Zeptala se co je a ja spustil pripravenou tiradu. Zacial jsem polehounku - jak se se Z. hadame, jak už toho zacínám mít dost. Pak jsem pridál - že jsem zjistil, že ne Z. ale V. je ten, koho hledám a že s ní blablábla - dokazete si to domyslet. A pak prislo to nejtezší, co jsem mel pripraveno - "Nejhorsi totiz na Z. je," spustil jsem, "že se mnou nechce mít dite. Ale ja ho strasne chci". Zacial jsem pridavat na vyrazu a tvarit se zoufale. Videl jsem, že to zabralo a tak jsem spustil kratkou ale vyzivnou rozpravu na tema "mit dite". Kdyz jsem skoncil, bylo jasne, že jsem vitez. Oci jí prozradily. Ted ale pozor, lest nikdy není dokonala, pokud se vitezstvi zmocnite ihned po jejím pouziti. Pak totiz protivníkovi dojde, že to byla lest. Musite v nem odstranit i tu sebemensi pochybnost, aby vitezstvi bylo absolutni...

Proto jsem vstal podival se na ni a rekl jí, aby odesla. Evidentne se jí nechtelo. Ale ja jsem jí letmo polibil na celo a stoupl si k oknu a dival se "zamyslene" do dalky.

Na tretím schode - bylo heslo dne.

Vzala si kabát, boty, zlomek vteriny jako by zavahala a pak zavrela dveře. Pocital jsem do sestí, což byla doba potrebna k tomu, aby dosla na tretí schod. Pak jsem vyrazil.

Uz byla skoro na ctvrtém, když jsem jí chytil, vzal do naruce a odnesl zpatky do bytu, zavrel za sebou dveře (hezky se to píse. ale zkuste to s V. v naruci) a odnesl jí k posteli. Za patnact vterin na ni zustala jen jedna bíla ponozka a za dalsích patnact jsem s prekvapením zjistil, že V. byla jeste pred chvíli panna...

Ja vim, mohl jsem se z toho nějak vyhat, ale me v poslední dobe zacala bavit jakási zvracena uprimnost. A tak, když jsem jí z postele vysvetlil, jak spravne obsluhovat kavovar, aby mlacna pena na capuccinu byla hladka jak její bradavky, když jsme si v posteli vypili ten božsky napoj a vykouřili první cigaretu, oprel jsem se o polstar a trochu zmenil hlas i vyraz. Oznamil jsem jí, že musí rychle pryč, protože dnes se vraci Z. Pak jsem jí vysvetlil, že musí umet odhadnout, kam az ve flirtu zajít, protože se jí kdykoli priste muze stat, že nekoho zblbne tak jako me a že se potom nesmi divit, když dotycny pouzije vsechny dostupne prostredky k tomu, dovest vse do konce svých predstav. Když

jsem domluvil, vrhla se na mne, zaryla mi nehty do prsou a zacala me fackovat. Beze slova. Odhadl jsem svuj trest akorat na tu poskrabanou kuzi a ctyri silne facky. Pak uz jsme si byli kvit. Rekl jsem ji jenom: "To staci".
Kdyz potom prijela Z., zkrousene jsem se ji priznal k "hroznemu mejdanu" a vse bylo na nejlepsi ceste k odpusteni. Vzal jsem ji na veceri do Kmotry (spaghetti fosseno!), pak na prochazku. Stare mesto zarilo oranzovym svetlem, svet byl mozna podle Garpa. Koupil jsem ji kvetiny. Nejprimitivnejsi prostredky jsou vlastne nenapadnutelne a jejich pouzitim zcela vyloucite podezreni zameru.

Ta chyba, jiz jsem se dopustil, byla bohuzel take primitivni. I kdyz mate partnerku sebetolerantnejsi, nikdy nesmite pripustit, aby se setkala s jakoukoli hmatatelnou stopou po vasem provineni. Muzete ji rikat ty nejvetsi poklesky, muzete se stavet do jakkoli hruzneho svetla - vsechno vam drive ci pozdeji odpusti. Jen jedno nesmite...

Nez jsme sli spat, stal jsem v koupelne, zuby jiz vycistene a dival se na sebe do zrcadla. Jako by mi V. zorala kuzi na prsou - ctyri strupove brazdy se tahly napric meho neprilisneho hrudniho ochlupeni. Nezamkl jsem se. Vesla Z., pres ramena nocni kosili. Urcite se chtela zeptat, co tam tak dlouho delam, jenze se nezeptala. Divala se na mne.

Uvedomila si, ze si zalibne prohlizim svou krvavou trofej. Hned jsem toho samozrejme nechal, ale uz bylo pozde. Za tyden jsem se odstehoval.

Kdybych ji o tech ryhach tisickrat vypravěl, nic by se nebylo stalo. Ale nesmela je videt. Kdybych nosil nejaky cas porad tricko... ach, kdyby.

Momenty sklicenosti se stridaly s momenty euforie a osvobozeni. Sklicenosti proto, ceho jsem byl schopen a osvobozeni proto, ze jsem toho byl schopen. Rozpolcenost je totiz jen zdani, pravdepodobne ji vymysleli zide, aby mohli zdvodnit touhu po Jednote, Svornosti a Cili. Freud nikdy nebyl ve vazbe...

Chvili jsem mel chut zaborit hlavu do dlani a plakat, chvili jsem chtel udelat neco nesmyslného. Treba zavolat me byvale zene a zeptat se ji, jestli si mne nechce znova vzit...

V baru uz strasne dlouho nehrala hudba. Cekani na Slecnu vleklo se, mrtvola co nevidet zacne smrdet. Policie nikde...

MAMA VZPOMINA IV.

D. byla carodejnice. Rikaval jsem ji tak, kdyz mi vecer prikladala sve lecive ruce na telo - napeti svalu povolovalo, bolest hlavy zmizela. Studovala medicinu a zakratko po nasem rozchodu se z ni stala pani doktorka. Urcite se ji v zivote bude darit bajecne, coz je jeji odmena za to, ze jsem ji temer znicil...

Poznali jsme se v Karlovych Varech na filmovem festivalu. Doprovazel jsem tam jistou svetoznamou herecku, kterou jsem tamnim organizatorum prihral jako hosta. Za to jsem pozival vsech vyhod rozmazlovaneho. Byl to krasny cas, nebot pres den mela naprogramovano hvezda setkavani s filmovymi celebritami, vecer jsem si ja vybiral svou davku domnele nezavislosti. Svacili jsme s producenty, obedvali s jinymi herci a vecereli s rezisery. V prestavkach jsme tu a tam zasli na film, kdyz bylo pekne, tak na prochazku. At se vsak delo cokoli, uderem desate musela byt hvezda ve svem hotelu, nebot spala deset hodin denne kvuli zdrave vypadajici pleti - trochu totiz starla... Vzdycky jsem ji dovezl do hotelu, ve vytahu ji seznamil s planem na pristi den a odvedl pred dveře jejího pokoje. Tim moje povinnosti skoncily, protoze vyzvednout jsem ji mel druhy den v deset dopoledne - doruzova vyspinkanou. Prede mnou tedy bylo dvanact hodin volna.

Nahoda chtela tomu, ze se v Varech sesly ctyri me jeste nedavno byvale pritelkyne a tak jsem se co nejvic vyhybal oficialnimu programu a daval jsem radeji prednost bazenovym mejdanum, ktere poradala parta z FAMU, vytvarnici a par hercu mladsi generace. Bazenovye proto, ze se odehravaly na otevrenem prostranstvi nad thermalskym bazenem. Kdyz uz se schylovalo k ranu, bylo mozne se mezi dvema tanci osvezit skupinovou koupeli... JOJ!

Jednou vecer jsem vedel, ze se ma co nevidet objevit V. a tak jsem usilovne hledal nekoho, kdo by vypadal jako ze ke mne patri, abych s V. nemusel tancit a hlavne mluvit. Jako na zavolanou ke mne prisel znamy a privedl si sebou dve divky. Na te prvni me upoutaly olbrimi prsy. Kdyz jsem byl po chvili schopen od nich odtrhnout oci, stalo se mi to, co se mi stava vzdycky, kdyz poprvé uvidim nekoho, s kym potom budu zit - podival jsem se do tvare te druhe a uhdil jeji znameni. Byla to D.

Tancovali jsme spolu temer beze slova sest hodin. Byl jsem k ni ohleduplny - kdyz chtela napit, posadil jsem ji na okraj bazenu, prikryl ji ramena dzinovou bundou a dosel nam pro poharek s vinem, kdyz jsem z ni potom vypacil, ze ma hlad, dojel jsem do hoteloveho baru pro par baget. Pak jsme se nazi vykoupali. S nami jeste tricet lidi. Leto.

Bylo pet rano, kdyz jsem ji chtel odvezt do hotelu, ale rekla mi, ze ten den z Varu odjizdi. Byla si tam jenom privydelat - rozdavala navstevnikum projekci sluchatka, z nichz se potom linul preklad. Rekl jsem ji, ze ji odvezu domu - mel jsem na vozeni hvezdy k dispozici velmi exkluzivni vuz. Podivala se na mne jako na idiota a zeptala se, proc bych to delal. Vysvetlil jsem ji, ze mam do deseti volno. Jak se zatrasla zimou, prehodil jsem ji znova bundu pres ramena. "Mam chut o tebe trochu pecovat", rekl jsem. Oplatila mi nadhernym pohledem plnym vdeku (za tu vetu samozrejme) a nechala mne, abych ji pomohl sbalit veci. Pak jsme ujeli dveste kilometru, vysadil jsem ji pred

domem a dal pusu na tvar. Ctrnact dni jsme se potom nemeli videt, ale vzala si cislo a kdyz rekla, ze me v Praze rada uvidi (studovala tam medicinu), veril jsem ji. Polibil jsem ji na tvar a odjizdel dve ste kilometru nazpatek. Po ceste svitilo slunce. Poustel jsem si v aute dokola Roy Orbissona, velmi pozivacne jsem kouril a kdyz byla melodie jednoduchá, tak jsem si i zapiskal. Bylo mi, jako bych se krasne vyspal, pote dlouho sprchoval a nakonec dobre vysral.

To jsem samozrejme netusil, ze do roka a do dne budu dusit plac v polstari...

Uplynulo par tydnu a s D. jsme byli zamilovani. Nastehovala se ke mne do Parizske ulice. Vsak taky za rohem bylo bistro jako z Parize. Rano jsme tam chodili na snidani - vetsinou jsme jedli croissanty a zapijeli je krajacem kavy s mlekiem. Ona pak jela do skoly, ja sel pesky do redakce. Byly chvile, kdy jsme laskou nemohli dospat a tak jsme se dosli nasnidat nezvykle brzy a potom se vraceli do bytu, kam uz svitilo slunce. Lide chodili do prace a my se beze spechu znovu svlekali a mezi cernymi a cervenymi polstarky milovali. Pod okny nam vedla trasa prazskych drockaru a kdyz bylo otevrene okno, dolehal mezi tim do bytu klapot konskych kopyt...

Navecer jsme se znovu potkali doma. D. udelala salat, ja jsem mezitim roztridil pozvanky (pribral jsem si v te dobe rubriku, ktera popisovala vecirky, premiery, kresty - zkratka mejdany vubec - kazdy den se mi sesly minimalne tri pozvanky kamsi) a spolecne jsme vybrali, kam ten vecer pujdem. Nekdy jsme meli stesti a stihli jsme vsechno, co ten vecer Praha nabizela. Domu jsme se vracivali vetsinou pesky a kdyz jsme druhy den nemuseli vstavat, koncili jsme podle nalady bud v Bunkru (kdyz jsme chteli stat a poslouchat) anebo v Rockcafe (kdyz jsme chteli tancovat)... Zacal jsem nosit jednoduché kalhoty, ktere mely vetsinou cernou nebo sedivou barvu. K nim jsem pribiral kosile pastelovych barev a cerne martensovy boty. Pil jsem mineralky nebo ovocne stavy, jedl jsem cim dal min masa a naopak zeleniny v mem jidelnicku nikdy nebylo dost. Po case jsem take zpozoroval, ze poprve v zivote se mi sama od sebe snizila spotreba cigaret...

I moje mluva se zmenila - pouzival jsem v te dobe mene slov, ale jako bych o to vic nachazel vyrazy, ktere presne postihovaly to, co jsem se snazil vyjadril. Prestal jsem se vyhybat urcitem lidem a nevadilo mi rikat nektere veci tak, jak jsem je citil. D. si take okamzite oblivila obe me deti, takže kdyz jsme s nimi jezdili jednou za ctrnact dni na vikendy do jiznich cech, bylo to po dlouhe dobe, kdy me Lukas i Kristyna videli s nejakou zenskou stastneho. Oni me pocity bohuzel nesdileli, protoze uz pri me videli tolik zen, ze D. povazovali za dalsi z rady trimesicnich znamych...

Jednou jsme v posteli mluvili o tom, co se mezi nami deje. Rekl jsem ji, ze si pripadam jako uhranuty, protoze od chvile, kdy jsem s ni, si pripadam jako klidny a vyrovnany muz. Priznala se mi, ze ma lecitelske schopnosti - a opravdu - kdykoli mi prilozila ruce k telu tam, kde jsem to oznacil, citil jsem po chvili teple proudeni a byla-li predtim na tom miste bolest, pozvolna mizela jako uhasinajici ohen. Ja jsem vsak vedel, ze tyto mohou byt zapojeny nejen zamerne a na bolava mista, ale ze jejich pusobeni je neustale a deje se tak zcela mimo vuli jejich nositele. Mimo jine jsem si tim take vysvetlil její schopnost vyvolat ve mne orgasmus behem nekolika sekund. Kdykoli totiz byla nejprve ona, soutredila po chvili sve pohyby a ruce na mne - a ja jsem opravdu musel vzapeti temer kricet... Byla to zkratka carodejnice a ja jsem ji miloval jako nikoho predtim.

Ja jen abyste nezapomneli, ze zbyva uz jen necelych pul roku do chvile, kdy D. bude sama potrebovat lecitele a ja si v te dobe ochutnam totalni dno.

INTERMEZZO CTVRTE

ROZHOVOR S MRTVOLOU

-Jak se citite?

Dost spatne. Lezim na zemi, hlava mi nejak tresti. Jsem cely od krve a nevim, jestli ten idiot MAMA nahodou nevstane z kresla a nezacne me treba skrtit.

- Ale tak zle to zase neni, vypada prece docela klidne...

To je sice pravda, ale chvilku predtim, nez mne zastrelil, vypadal stejne.

- Omyl - predtim byl prece jen o neco napjatejsi...

To nic nemeni na faktu, ze od nej muzu v tuhle chvili cekat cokoli. Abych vam pravdu rekl, jsem rad, ze uz nemohu kricet - ani by se mi totiz nechtelo... Mimochodem, nemuzete zaridit, aby mne odklidili?

- Pockat! Neutikat! To byste privedl MAMu do maleru, pockejte hezky na policii a ta uz da vsechno do poradku - totiz najde stinoveho vinika a MAMu propusti, aby mohl prozit zbytek Drastaku. Jestli je Vam dlouha chvile, myslite treba na to, ze jste mel relativne prosperujici firmu, a kdybyste nebyl takovy skrblik ke svym zamestnancum, mohla ona firma skutečne prosperovat!

Delate si srandu? Mimochodem, kdyz uz jsme u toho, vy vite, proc to vlastne udelal?

- Ja to vim, vy to samozrejme vite taky, a taky vite, ze vam k tomu nic nereknou. Mohu vam ale slibit, ze o tom bude rec hned na zacatku sedme kapitoly. Chapejte, ze to je jedna z point tohoto pribehu.

A ve ktere kapitole jsme ted?

- *Mezi druhou a treti.*

Hm... prosim vas podivejte se na nej a reknete mi, co vlastne MAMA dela?

- *Sedi, diva se do zdi a scita vsechna sva provineni. Bude to dlouhy pribeh, a jak se tak na Vas divam, vy si ho uz urcite neprectete.*

Myslite? - *Urcite, nevypadate totiz nejlip. Ta krev vsude na hlave... fuj!*

To vam teda dekuju.

Ja dekuji vam - za rozhovor. A stastnou cestu do marnice. Ehm... dejte tam, pokud je to jeste mozne, na sebe pozor.

Vysmivate se mi?

- *Konecne jste to pochopil.*

MAMA (4.1.97 - 23:54)

...dokonceni pokracovani minule casti...hehe

MAMA VZPOMINA V.

D. predtim chodila s nejakym Ladou, který byl namornikem a pry strasne chlastal. Nikdy jej z toho nevylecila (ze by tajemne proudy nefungovaly na notoriky?). Jednou se proste stalo, ze byla v tom a protoze zminený namornik byl zrovna kdesi u Singapuru, rozhodla se dat to pry. Morsky vlk se potom vratil den pote, co jsme se seznámili a ona si vuci nemu zachovavala lehky odstup. Tusila, ze bude se mnou, ale chapejte - co kdyby ne? Kdyz potom odjela do Prahy, vsechno se mezi nami vyjasnilo, respektive potvrdilo. To uz zila nekolik tydnu se mnou, kdyz odjela na vikend domu. Vedela, ze se setka s namornikem, který ji zmlatil uz nekolikrat predtim, takže take vedela, ze priznani bude muset byt tvrde vykoupeno. Nic mi tehdy nerekla a ja se vsechno dozvedel az kdyz prijela plna modrin.

Jakmile se namornik Lada dozvedel, ze D. travi vikend doma (bydlela na malem meste a tam se hned vsechno vi), zazvonil na ni a chtel si ji hned odvest k sobe. Vymluvila se na rodice a domluvili se na druhy den, kdy probihala obvykla sobotni tancovacka. Tam mu to vsechno rekla - o potratu, o tom, ze ho prestala mit rada a pak o me. Zpocatku byl smutny. Kdyz ji pak ale doprovazel domu, zeptal se ji, jestli si to nechce rozmyslet. To uz urcite musela vedet, co prijde, presto rekla jednoznacne NE. Vzal ji do naruce a prastil s ni o zed paneloveho domu. Kdyz se zvedla, brnela ji hlava, krvacela nad obocim a chtelo se ji zvracet. Namornik se nejprve rozplakal a pak se k ni vrhnul. Zacal ji libat a stahovat kalhoty. Byla tak bezmocna, ze kdyby kolem nesli psa vencici sousede, stalo by se vsechno, co namornik chtel. Prestoze se ji podarilo utect, nejvetsi pokoreni, které vubec muze zenu potkat, bylo dokonano.

Kdyz se pak objevila, plna modrin, zeptal jsem se, jestli mi to chce, rict. "Pockej par dni", rekla a to byl duvod, proc, kdyz potom skutecne zacala vypravet, jsem se nesebral a nejel mu zprerazet hnaty hned, ale v klidu ji vyslechl a potom v noci, s rukama pod polstarem, zacal vymyslet bezbolestnou, nekrvavou, ale totalne pokorujici pomstu. To byl jeste cas, kdy jsem svinarnu oplacel jaksi pokradmu - bezpecne, ale o to znasobenym a nenapadnutelnym pokorenim.

Plan byl zcela jednoduchy a k jeho provedeni jsem potreboval pouhych par rekvizit, které jsem si ovsem lehce opatril. Nejvetsi potiz byla s inkriminovanym vozem - pritel, ktereho jsem o nej pozadal, mi sice auto nikdy predtim nepujcil, ale kdyz jsem mu rekl, k cemu poslouzi, nemohl odolat.

A tak jsem usedl do vozu Opel Calibra (coz - jak jsem vedel z nejaké mimodek vypustene vety - byl vuz, po kterem namornik touzil a o nemz vedel, ze jej nikdy nebude mit). Pod sedadlem jsem mel pistoli, policejni zelizka a na tvari usmev. D. nic netusila a ja se tesil, az ji to budu vypravet.

Zajel jsem pred dum namornikovych rodicu a zazvonil. Nebyl doma, ale jeho matka mi rekla, kde jej najdu. Kdyz jsem pak vesel do hospody, zeptal jsem se vycepniho, který z hostu je Lada. Ukazal mi na stul, kde sedelo asi pet mladiku podobneho vzezreni. Dospel jsem k nim a nahlas rekl, ze potrebuju mluvit s namornikem. Laduv tazavy a nevericny pohled jsem rozptylil, kdyz jsem si ho vzal stranou a rekl jsem mu, ze me posila D., která lezi v nemocnici a strasne moc si s nim preje promluvit. Take jsem rekl, ze jsem stary pritel D. a ze ho hned odvezu do Prahy. Uz byl asi trochu opily, protoze to spolkl i s navijakem a hned po zaplacení se mnou vysel pred hospodu. Tam stal nalesteny Opel. To byla prvni rana...

Usedli jsme do vozu a on me poprosil, abych zastavil u nej doma, ze si potrebuje vzit nejaké veci. Rekl jsem mu, ze mam jeste jeden ukol a az ho splnim, stavime se u nej doma. Trochu ho to zarazilo, ale pak se pohodlne usadil a sledoval jizdu. Ani se nezeptal, proc do Prahy jedeme opacnym smerem... Kdyz jsme ujeli asi patnact kilometru, konecne jsem uvidel to, co jsem hledal. Les byl v tom miste husty a na silnici z nej ustila pomerne široka odbocka. Vyhodil jsem blinkr a zajel asi trista metru do vnitrolesi. Uz uz se chtel na cosi zeptat, ale pro mne v tu chvili zacinal

plan realnet a na dotazy v nem nebyl cas. Shybl jsem se pod sedadlo a vytahl pistoli a zelizka. "Padej", rekl jsem mu. Do oci mu vstoupil zvidavy strach, ale v mem obliceji si urcite precetl vyraz, který mu napovídal, že nejlepší, co může udelat, je beze slova poslouchat. Otevrel tedy dveře a postavil se asi metr od vozu.

Mezitím jsem vystoupil i ja. "Zady ke stromu", prikazal jsem mu a ukazal na nevysokou, ale dostatecne silnou borovici. Dosel k ni a oprel o ni zada. Pristoupil jsem k nemu. Pistoli jsem mu prilozil zezadu ke krku a porucil mu dat ruce okolo stromu a pokleknout. Kdyz byl hotov, pripoutal jsem mu ruce k sobe tak, ze obepinaly strom, k nemuz zady klecel...

Dosel jsem k autu, vytahl balicek cigaret a nejprve si v klidu zapalil. Teprve pak jsem spustil. Vysvetlil jsem mu, ze s D. chodim a ze to, co ji udelal, udelat nemel, nebot to bylo neco tak oskliveho, ze za to bude muset byt potrestan. Pak jsem mu vysvetlil, ze pote, co jej potrestam a on vzkaze D. svou hlubokou omluvu, bude vsechno v poradku. Kdyby potom nahodou mel chut priblizit se k D. nebo ke mne na deset metru, znamenalo by to, ze nic nepochopil a bude muset byt ztrestan mnohem, mnohem vice. To uz by si ovsem vzali na starosti chlapani, kteri vubec nejsou tak klidni a mirumilovni jako ja. Polozil jsem mu otazku, zda to vsechno dostatecne pochopil. Kyvl na souhlas. Jeste jsem ho ubezpecil, ze klicek od zelizek predam jeho pratelum v hospode a oni jej jiste brzy vysvobodi. Pro jistotu jsem si nechal vysvetlit, kde jeden z nich bydli, kdyby nahodou uz hospodu opustili (neminiil jsem riskovat, ze tam ztvrdne do rana a pak ho najde nejaky pripitomely lesnik, který samozrejme okamzite zavola policii). Pro vsechny pripady jsem ze zelizek kapesnikem otrel otisky prstu a kapesnik i s cigaretami, pistoli a klickem odnesl do auta, kde jsem je polozil na sedadlo spolujezdce.

Obratil jsem se a dosel az k nemu. Podival se vzhuru ke mne. Rozepl jsem si poklopec, vyndal milanka, na nemz jsem mel nasazen prodruzovací korpus telove barvy, takže muj penis vypadal hrozne velky. Pak jsem se mu vychcal do obliceje...

Vedel jsem, ze az ho prejde vztek, nebude schopen mi nezavidet tri veci - auto, ptaka a devce. Vedel jsem, ze na opravdu dlouhe pokoreni mi zbyva uz jen zaridit, aby na to hned tak nezapomel...

A tak jsem dorazil zpatky do mestecka, zajel k hospode a vesel dovnitr. Sedeli tam vsichni ctyri. Protoze jeste nebyla tma, prisedl jsem k nim a objednal jim fernety. Z vdeku se rozpovidali a tak jsme tam sedeli dve hodiny a vypraveli si o politice, zenskych a penezich. Pak uz se zacalo rychle stmivat. Predpokladal jsem, ze nez sezenou auto a nez namornika najdou, bude uz tma. Vstal jsem, rozloucil se s nimi a hodil jim na stul klicet od pout. "Namornika najdete, kdyz pojedete patnact kilometru smerem k V. a za vesnici B. se date na lesni odboce doprava. Je tam u stromu a odemknete ho timhle klickem. Kdyz mi navic slibite, ze se ho trikrat zeptate, kdo a proc ho pochcal, zaplatim za vas utratu." Uz byli opili a tak nadsene slibovali. Vubec jim neprislo divne, ze je nekdo v lese spoutan a uz vubec se nepozastavili nad tim, ze spoutanym je prave jejich kamarad...

Zaplatil jsem utratu a zamiril domu. Po ceste jsem tipoval, za jak dlouho obleti ta zprava cele mestecko a kolik let mu to lide budou pripominat...

Mimoходом, kdyz jsem po ceste zpatky prejizdel na jednom prazskem predmesti z pruhu do pruhu, zahledl jsem na tramvajovem ostruvku postavu s krasnymi cervenymi vlasy. Nad tim zlomkem vteriny bychom za normalnich okolnosti mavli rukou, ale protoze jsem okouzlen vsemocí spisovatele, prijmu tuto postavu do sveho pribehu. Dam ji do vinku jistou tajemnost a provedu ji celou knihou. Objevi se v sedme kapitole, nadela tam trochu zmatku a pak obskoci kapitolu, aby se mihla v devate. Potom ji necham objevit na konci a prisoudim ji velky vyznam. Bude tam symbolizovat neposkvřenost. A protoze jsem si vzdycky predstavoval nekoho, kdo misto nausnice nosi stribrny provazek, na nem povese ne bidlo a na bidlu papouska, privede mi Marie, coz je jmeno, které teto postavě prave davam, ke konci pribehu sveho syna Josuu, který bude mit v uchu stribrny provazek a na nem ...

Mimoходом, mozna jsou pribehy v knihach jen splnenym pranim tech, kteri je napsali. Take proto jsem usedl v teto kapitole k vytecnym spagetam "fosseno" a proto najde ctenar v kapitole devate popis sexualniho aktu tak, jak jsem jej nikdy nezazil.

Mimoходом na postavu Marie jsem prisel tak, ze jsem po mnoha letech strivil tri dny se svou prvni sestrou. Byly to rusne dny, kterych byli ucastny vsechny nase ctyri deti, nase mladsi sestricka, nasi rodice a nase babicka. V tehle sestave jsme spolu byli vubec poprve, co jsme zivi.

Fascinovala mne skutecnost, ze me sestre uz taky bude brzo tricet. Varila, kourila cigarety a posledni vecer prinesla pro dospela lahev vodky. V jejim zrcadle jsem po mnoha letech uvidel sebe.

Tim srovnanim jsem se zastydel, nebot zatimco jsem byl - coby starsi - vzdycky o neco dal nez ona, budovala si pomalu svuj svet plny manzela, chtenych a naplanovanych deti a prace, za kterou brala malo penez, ale která, jako

vetsina veci v jejim zivote, byla velmi pozitivni. Ja jsem se mezitim chaotickym zpusobem ocital na vice ci mene zajimavych postech a velmi destruktivne prochazel ruzne intenzivnimi vztahy. Kdyz jsem se ji v tom tydnu priblizil, uvidel jsem najednou, ze ma sestra je rad zatimco ja chaos.

To ona mi nevedomky vnukla myslenku, prosvitit tento pribeh laskavou postavou. Marie, kterou jsem vtelil do divky, jiz jsem kdysi uvidel na tramvajove zastavce a jejiz vyraz mne prinutil k tomu, abych uvazoval o dupnuti na brzdu. Nez jsem se vsak odhodlal a skutecne obratil vuz, byla pryč. Nikdy na ni nezapomenu. Nezastavil jsem proto, ze idealy neexistuji. Urcite by totiz rackovala, mela vyrazku, problemy s migrenou a bratra, ktery nosi oblek.

Je to ostatne velmi lacina historka.

...pokracovani priste

MAMA (9.1.97 - 02:40)

...pokracovani minule casti

Chtel jsem to lezici telo, na nez jsem uz nesnesl pohled, necim prikryt. Ta zbytecna jiz troska prekazela pokracovani PRIBEHU, jenz se zastavil to rano, v tom baru.

Vzal jsem velky ubrus a vhodil jej na mrtvolu. Chlapik, co tam tak v tom plasti celou dobu popochazel, mi vsak strhl ruce a tak ubrus dopadl buhvikam...

CHLAPIK: Co to delate, pane? To nemuzete...

MAMA: Mela uz tu davno byt policie, jenze buhvi, kdy se jich dockame.

CHLAPIK: To ale nejde, prikryvat telo, ktere se stane predmetem vysetrovani...

MAMA: Chcete, aby to tu radeji smrdelo?

CHLAPIK: No... to nechci, to mate pravdu, pane.

MAMA: Tak vidite.

CHLAPIK: Mimochodem, odnekud vas znam, pane... Nemuzete mi pomoct?

MAMA: No...ehm...asi mne znate z obalu bestselleru DRASTAK. Ja jsem MAMA

CHLAPIK: Je to mozny? To mi moje zena neuveri! Vy jste vazne ten, co napsal DRASTAK?

MAMA: Tak trochu... Vlastne tak uplne

CHLAPIK: Moje zena cetla tu knizku snad petkrat! Ne, to mi neuveri, ze jsem tu s vami takhle mluvil...

MAMA: Ehm... jestli chcete, podepisu vam pro ni nejaky papir, neco jako venovani.

CHLAPIK: Ale to nemusite na papir protoze - a to je teda vazne neuveritelna nahoda - ja mam tu knizku zrovna sebou! Moje zena mi ji vcera polozila na nocni stolek, abych si ji cetl pred spanim...

MAMA: Spis na spani...ha ha

CHLAPIK: Ne, to ne, takhle to moje zena urcite nemyslela... A vite co je zvlastni? Zrovna, kdyz jsem se zacetl, me volali, ze tu mam nejaky pripad.

MAMA: Vzdyt vy jste prece inspektor COLUMBO! CHLAPIK (vlastne COLUMBO): No ehm...to jsem.

MAMA: Moje zena se na vas diva kazdy tyden. Nevynecha jediny dil toho bajecneho serialu...

COLUMBO: Vy jste ale vazne moc milej, pane MAMA, ale na ty knizce stalo psano, ze zijete sam?

MAMA: No..ehm...mam samozrejme na mysli moji byvalou zenu.

COLUMBO: Ach tak, to je neco jineho.

MAMA: Jediny dil nevynechala! To mi ale vazne nebude verit, ze jsem se tu s vami potkal!

COLUMBO: No, kdybyste chtel, mam tu svoji fotografii a muzu vam pro ni napsat nejaky pozdrav nebo neco takoveho...

MAMA: Opravdu?

COLUMBO: S nejvetsi radosti, pane.

Oba se skloni k blizkemu stolu a vzajemne si vpisuji venovani

MAMA: Tak, prosim, tady je to.

COLUMBO: No to je uzasne..."Mile pani COLUMBOVE"... ta bude mit obrovskou radost

MAMA: Ale to je od vas mile, poruciku..."Mile pani MAMove". To ji vazne potesi...
COLUMBO: Moje zena bude mit vazne ohromnou radost...
MAMA: To ta moje taky... Mimochodem, co tu vlastne, poruciku, delate?
COLUMBO: Vidite, pane, jeste ze jste mi to pripomnel. Mam tu vysetrit vrazdu tady toho pana.

...pokracovani priste

MAMA (10.1.97 - 00:47)

...pokracovani minule casti

MAMA: Toho co lezi na zemi?
COLUMBO: Ano, pane, to by mel byt on.
MAMA: Ehm...to je mrzute, protoze si vsichni mysli, ze jsem ho zastrelil ja.
COLUMBO: To uz jsem zjistil. Vite pane, jedna vec mi ale nejde do hlavy. Proc byste to delal?
MAMA: To je dobry postreh, poruciku.
COLUMBO: Me to totiz tak pripada, ze to na vas nekdo naraficil. Ze nekdo mooc chtel, aby to vypadalo, ze jste tady toho pana zastrelil vy.
MAMA: Ehm...ja to nebyl.
COLUMBO: Ja vim.
MAMA: Jak to vite?
COLUMBO: Tady v te knizce je to napsano (*vytahuje Drastak vazany v Cisticove kuzi*). Podivejte, strana 152. Tady to je (*cte*):...ale MAMA byl ve skutecnosti nevinen a tak mohlo lehce dojit k fatalnimu justicnimu omylu...
MAMA (v duchu): Kurva, jeste ze jsem to tam napsal...
COLUMBO: Zbyva tedy jen jedno.
MAMA: Copak, poruciku.
COLUMBO: Zjistit, kde se nyne nachazi skutecny vrah.
MAMA: Copak vy vite, kdo to je? Kdo je tim skutecnym vrahem?
COLUMBO: Samozrejme pane, stoji to napsano hned o tri stranky dal - podivejte!
MAMA (*cte v duchu*): ...a Cistic, lezici ve svem hlucnem pokoji, spokojene oddychoval po vykonanych jatkach. Premyslel, zda pro navyseni destrukcniho pocitu nesmazne nektera mimoradne oblíbená auditoria, ale pak zjistil, ze jej vrahounstvi tak zmaha, ze je vlastne unaven. Vypnul CNN a zacal pomalu onanovat...
MAMA (*nahlas*): To jsem mozna nemusel psat tak tvrde, ze...
COLUMBO: Vy vite, kde ten pan Cistic bydlí?
MAMA: No...ehm...snad se neprestehoval...
COLUMBO: Jdeme, pane.
MAMA: Mate pravdu, poruciku. V zajmu spravdnosti jdemez!!!

...pokracovani se sadistickymi prvky PRISTE!

MAMA (13.1.97 - 08:10)

...pokracovani minule casti

MAMA a COLUMBO spolu odjizdeji metrem na stanici Hradcanska. Oba jsou vsak velmi unaveni - Ukoncete vystup a nastup, oci se zaviraji...
Vychazeji z metra, vzduch je citit nebezpecim.
Prechazeji sporadane ulici. Nevedi, ze na ne uz pres minutu nekdo miri.
Blizi se k Cisticove obydlí. Porucik porusuje svou mnohaletou zasadu a vytahuje zbran. Predtim uz vyndal odznak.
MAMA si vytahuje svetr.
Je zima, takhle po ranu...

Na hlavu jednoho z nich je vsak jiz zacileno. Milimetry deli spoust spojenou s ukazovakem miricího od smrtonosneho vystrelu.
Porucik kontroluje zbran.

"Neni nabita," rika MAMA.
Porucik vyndava naboje.
Jeden mu spadne na zem.
MAMA se pro nej rychle shybne.
Ukazovacek se posune o milimetr dozadu.
Vzduchem zasvisti kulka.
MAMA uz drzi vypadly naboje, kdyz mu na ruku dopadne nekolik kapek krve.
Podiva se vzhuru.
Porucik se stale diva na MAMu, stale stojí mirne nakrocen se zbrani v ruce. Jen v hlave ma obrovskou diru.
Jeste nez zacne proudit krev, mozek a jine veci z jeho hlavy, majitel ukazovaku kvapne rozebira zbran a poklidnym krokem nenapadne odchazi.
MAMA si zacina myslet, ze vi, kdo byl strelcem v predchazejicich dvou vrazdach.
Ale nerečne to...

...priste vic!

MAMA (19.1.97 - 21:27)

...pokracovani minule casti

Strelcem nemohl byt nikdo jiny, nez... MAMA se kratce zamyslel. Chybela-li mu do posledni casti skladacky jedna jedina informace, uvedomil si, ze ji prave nasek kdesi v pameti...

Ale nez si stacil zavzpominat, vritily se do ulice dva vozy. Jeden mel zapnutou sirenu a vyskocily z nej dve zname tvare. Z druheho pomalu vystoupil plesaty muz...

MAMA: Co vy dva tu delate!?

BODY: Nekdo nas volal, ze je tu zastreleny kolega.

DOYLE: Jo.

BODY: Kdyz nekdo zabije policajta, musi pocitat s tim nejhorsim!

DOYLE: Jo, s nejhorsim.

MAMA: Vy jedete, Kojacku, taky kvuli zastrelenemu?

KOJACK: Jasne. Akorat nevim, co tu delaj tyhle dva amateri...

MAMA: To je dost vtipne, protoze v originale se jmenuji Profesionalove...

KOJACK: Nezajem. Sbalte to, hosi, to neni vas rajon.

BODY: Coze?

DOYLE: Jo.

MAMA: Snad abyste zavolali Cowleyho...

Strelce, jenz dal v klidu prchal, mezitim ve velikem dome nesoucim zvucny napis odkladal masku vrahouna. A jak postupne nasazoval sako a kravatu, menil se jeho vyraz v relativne lidumilneho kapitalistu. Kdyz pak mel na sobe cely OBLEK, zavolal sekretarce, ze ted konecne prijme oba cekajici zurnalisty...

Situace na Hradcanske zatim houstla. Krome Bodyho, Doyle a Kojacka prijizdeli stale dalsi a dalsi policiste a detektivove. Kdyz uz byla situace neprehledna, vystoupil z rady senilni starik a vzal si slovo. Kupodivu mu jej vsichni ostatni dali...

SHERLOCK HOLMES: Kolegove!

KOLEGOVE: Ano?

SHERLOCK HOLMES: Vim, kdo je v tomto pripade vrah!

KOLEGOVE (jeden pres druheho): Ach, neni mozna, mistre. Vzdyt jste teprve pred chvili dorazil na misto cinu!

SHERLOCK HOLMES: Hned vas seznamim s hypotezou. Watsone, podejte mi prosim bryle...dekuji.

WATSON (pro sebe): Je to genius, GENIUS!!!

SHERLOCK HOLMES: Vrah musi bydlet v okruhu pul kilometru a to smerem na jihozapad. Vrah dale casto pouziva jizdneho kola, vyhledava jen spolehlive zbrane znacky Remington Steel a nikdy nenosi

nakup v aktovce. Vrah ma strelbu na zivy terc mimoradne nacvicenou a proto lze ocekavat, ze hraje velmi casto ty strasne pocitacove hry. Vzhledem k tomu, ze se tesne pred zastrelenim Columba vymocil do nedalekeho snehu, musime hledat nekoho, kdo miluje Duka Nukema.

DEMPSEYOVA: Ja musim domu, dostala jsem menstruaci...

MAJOR ZEMAN: Ze by to byla Lidus?

SHERLOCK HOLMES: A ted pozor! Pachatel tohoto hruzneho cinu stale spokojene vyspava ve svem domnele bezpecnem doupeti! Vzhledem k tomu, co vsechno o nem vime, muzeme s jistotou tvrdit, ze jde o znameho najemneho mordyre CISTICE!

WATSON: Jak jste tohle uhodl...

SHERLOCK HOLMES (septem k Watsonovi): Precetete si, mily Watsone, nekdy Drastak, prvni vydani. Tam to stoji cerne na bilem...

PHIL MARLOW: A co ted udelame???

MAMA (schovany za inspektorem Clouseau): Na nej!!!

VSICHNI: NA NEJ!!!

A zatim v dome MAMedia, sesedli se oba novinari blize k VOTAVOVi.

P: Proc jste spachal obe ty vrazdy???

VOTAVA: Uz jsem to nemohl cist. Chudak MAMA tu blaboli nejake filozoficke nesmysly, nebo se snazi nahnat ctenarsky zajem premirou liceni jakychsi sexualnich zazitku... Ne, vazne, uz jsem to nemohl cist. Tak jsem se vydal to zmenit. Uznejte - ted to bude akcni cetba...

LIPCHENG: A nemate obavy z pripadneho trestniho postihu?

VOTAVA: Ani omylem. Kazdemu je jasne, ze vsechny tam venku nejvic sere postava Cistice. Proto se obecny hnev obrati vuci nemu a moje neposkrvnená povest zustane...

P: Neposkrvnená!

VOTAVA: Ano, to je dobry postreh.

P: A co kdyz vase neposkrvnená povest...zkrachuje?

VOTAVA: To neni mozne. To se nikdy nemuze stat. Vylouceno.

P: A co kdyz zkrachuje neco jineho?

VOTAVA: Kabalisticke uceni nam rika, ze jediny krach je vnitri, nepocitame-li ten vnejsi...

LIPCHENG: Kdo vlastne vymyslel CISTICE?

VOTAVA: Franta.

LIPCHENG: Takze Cistic je Fuka?

VOTAVA: Ne, on ho jenom vymyslel. Cistic jsme v soucasne dobe my vsichni. Ty, ja, on, MAMA, MIKVA, PORSCHE... zkratka vsichni.

P: Ale takova myslenka musi brzy zkrachovat!

VOTAVA: To je pravda. Vsak se take na nasledujicich radcich doctete, jak Cistic skoncil:

Kdyz inspektor Clouseau s MAMou za zady zavelel k utoku, strhla se strasлива mela. Vsichni policiste, inspektori, statni navladni, soukromi detektivove, dokonce i slecna Marplova na svem invalidnim voziku, ti vsichni vyrazili jako jeden muz k Cisticovu nedalekemu obydlu.

Ten zatim, nic netuse, studoval metody rychleho seznamovani se s devcaty pomoci metody Plug and Play a tiskl si obsah MAMovy soukrome posty, kterou pravidelne a s radosti kontroloval, a o ktere vedl obsahle debaty s prateli.

Byl by to vesely a kreativni clovek, ten Cistic, kdyby se jeho zivotnost v tu chvili nepocitala na vteriny. Aniz by se zablesklo, zacalo prset ci spustil alespon jeden varovny vystrel, rozletly se dveře Cisticova obydlu.

Cistic pootocil hlavu smerem ke dverim a zavetрил nebezpeci. Chtel rychle sahnout po nejake vynalezave zbrani, ale vystrel Kojackovy pistole mu utrl ruku v zapesti.

Pote mu obusek Majora Zemana vydloubl leve oko.

Pak mu nekdo navaril straslivou dahu na solar.

Kdosi jej uderil do nosu, jiny mu vyvrtkou prohnal ucho.

MAMA stal a pozoroval tu spoust. Podival se na hodinky. Snad to nebude dlouho trvat, nebot mel na vecer dobre listky do opery.

Cistic uz mezitim lezel na zemi. Slecna Marplova mu jednim kolem invalidniho voziku prejazdela krk. Phil Marlow jej systematicky kopal do ledvin. Kojack mu o zbyvajici oko tipal svuj exkluzivni doutnik. Body svym armadnim svycarskym nozem prepizlavал Cisticovu stehenni slachu, coz chtel uz dlouho vyzkouset.

Doyle, který v poslední době studoval medicínu, se připravoval provést trepanaci lebky. Major Zeman, který vyjmul z Cisticovy teplakové bundy občanský průkaz, si s ním v rohu po dobře vykalené stolici otíral rit. Vzhledem k tomu, že šlo o průkaz nový, plastický, nebylo v tu chvíli lze pokladat jej za postavu z nehygieničtějších...

MAJOR ZEMAN: Pche! Cistic... prasak je to!

Dempseyova vyřízla Cisticovi jazyk a rvala mu místo něj do úst svou použitou vložku...

Ctenari, mezi nimiž nebyl jeden jediný, komu by kdy Cistic nasmazal nějaké oblíbené auditorium, plesali a chválili autorův smysl pro syrové líčení děje.

Cistic mezitím skonal, když si byl těsně před smrtí nebyl jist, zda se mu to všechno nezda a zda ocistec, do nehož vchází, je dostatečně naplněn hrisnými skladateli filmové hudby... Jeho duše chvíli zaváhala, ale pak se zaposlouchala do zřetelné cajdakovité melodie

V tu chvíli Cistic vydechl naposledy: "Muj drahy Morricone..."

P: To je totalní krach Cistic... nemám dalších otázek.

LIPCHENG: Ano, rozhovor je hotov. Zbyva jej zverejnit...

VOTAVA: No, comment.

MAMA pomalu vysel před dům, ze kterého se ozyvaly smrtící zvuky. Nemel sílu vysvětlovat všem zákonodávčům, že už vlastně pržni mrtvolu. A kromě toho mel pro různá hobby, konicky a uchytky své pochopení.

Sedl si na schody.

Polozil hlavu do dlaní.

Uvedomil si, jak nedavno zazil v baru podobnou situaci a take si uvedomil, co v nem ona situace vyvolala.

MAMA ale nechtel vzpomínat, neboť minule to stacilo.

Myslel proto na cigarety, na banany, na bobrika mlčení, na sex, na pizzu, na kolotoc, na kvetiny, na vitr, na to leto tenkrat...

Jo, to leto tenkrat...

MAMA zacal vzpomínat....

MAMA VZPOMINA IV.

...ale az priste...

MAMA (4.2.97 - 01:31)

KONECNE

predkrm k pokračování minulé části !!!

MAMA VZPOMINA IV.

To leto tenkrat vypadalo jako kus cerstve urizleho pomerance.

Nebo jako její horka tvar.

Nebo jako kus její cerstve urizle tvare...

Pote, co jsem se chlapsky vporadal s namornikem, který se chlapsky vporadal s tou, co jsem tak miloval, mi nejak narostly svaly v hlavě. Mel jsem pocit, že ME teda nikdo srat na hlavu nebude. A když to zkusi, tak...

Rozdil nejspis je, když si tahate tricko před vesnickým balíkem a když se jej pokousíte povytáhnout před opravdovým grázlem. Nebo jinak - znate tu, jak sel plysovy medved se spuntovkou na slony.

Neznate?

Ja uz jo.

D. se pripravovala na zkousky a za ten rok, co jsme byli spolu, se zmenila ze studentky v nadhernou mladou zenskou. Vlasy nosila volne, obcas si je stahla do maleho copu. Zacala si kupovat jen kvalitni

znackove pradlo i oblecení, pouzivala samozrejme jen tu nejlepsi kosmetiku. Tehdy jsem mimo jine pochopil, ze prachy nejenze nesmrdi, ale umeji - kdyz se s nimi dobre zachazi - napomoci ke kladnemu vztahu k zivotu vedenemu ponekud pozivacnym zpusobem.

A kdyz mi bylo nejlip, kdyz se zdalo, ze nas vztah nemuze nic zmenit, kdyz se mi pracovne darilo jako nikdy jindy a kdyz se zdalo, ze prozijeme bajecne leto tvarici se jako kus cerstve uriznutého pomerance, stalo se to, co clovek nikdy nema delat.

Totiz sednout si v duchu na zidli, pohodlne se oprit, dat si nohy na stul a rict si tak sam pro sebe: Tak, osude, co prijemneho tam pro mne jeste mas???

Vetsinou v takovych chvilich stoji osud cloveku za zady a hodla mu co nevidet prerezat slachu v zatytku nozem na prasata...

pokracovani co nevidet, co neslyset...

MAMA (13.2.97 - 10:11)

pokracovani minule casti

Nepostrehnutelne, plizive a pokradmu se doba, ktere muzeme rikat treba "uruka pane otevrena" pomalu uzavirala. Ale jeste je cas

Nostalgie mi veli vzpomenout si na to, jak jsme si jednou koupili lahev whisky a jak jsme propili noc az do rana. Bylo to tak prirodzene

MAMA SI UPROSTRED VZPOMINEK JESTE VICE ZAVZPOMINA...

Chtel jsem na to jit snad jeste efektivnejsi cestou, nez tenkrat, kdyz si rodice koupili za tvrde nasetrene penize (trochu jim, pravda, pridal dedecek mafian) krasny novy vuz a ja jsem jel den nato se svou sestrou a nasim bratrancem na predvadeci jizdu. Mel jsem se ten den dozvedet, co je to retezova reakce. Jeli jsme do nedaleke vesnice a zpatky, tedy par kilometru, ale presto se trem dvanactiletym chlapcum, kteri se nekdy v ten moment rozhodli udelat si projizdku na kole, podarilo zmenit charakter vyjizdky. Asi deset minut nato jsem tedy vjizdel do jedine zatacky, ktera kvuli stromovi nebyla tak zcela prehledna a proto jsem ony vyletniky uvidel pred sebou na posledni chvili. Dva sedeli na kole a cekali a jeden byl sklonen u kola. Ma uvaha byla pomalejsi nez akce

Pri prvni otoceni vozu koly vzhuru vypadla zadnim okenkem ma sestra.

Pri druhem mi neco sevrela nohu.

Pri tretim jsem si uvedomil, ze bude poskrabane auto a jak ja to doma vysvetlim.

Bratranec, ktery nebyl pripoutan, si pootevrel nohou skviru ve dverich a vyplazil se ven.

Sestra vstala ze zeme, oprasila si kalhoty a byv sama sobe andelem straznym, zjistila, ze se ji zmuchlaly puky.

Ja jsem mezitim visel v podivne smotanych pasech, s priserne zlomenou nohou, o cemz jsem jeste nevedel, a s myslenkami na zurcici potucek.

Proc potucek?

Kvuli zvuku.

Jakemu zvuku?

Potucek totiz zurci uplne stejne jako benzin tekouci z auta prevraceneho koly vzhuru a s poskozenou (mimo jine) nadrzi.

Vzpomnel jsem si, jak mne otec nabadal, abych v aute nekouril a jak mi cokoli, k cemz jsem tehdy vyzyval, bylo, stejne jako dnes, zcela uprdele.

Jen jsem si nemohl vzpomenout, kam jsem dal tu zatracenou cigaretu

Bohudik nejsem akcnim pisatelem a tak mne liceni toho, jak jsem mel studeny pocit na cele a vedomi, ze mohu kazdou chvili vzplanout, vubec nevzrusuje. Pripada mi dokonce trapne, nabizet zmlsanemu ctenari, ktereho jsem si v Drastaku predvychoval napriklad pointou na strane 27, nebo, jeste lepe, strane 45, tak trapnou akcni historku jakou by liceni one situace (kdyz oba

A tak to zkratim (samozrejme jsem nevybouchl) az k mistu kdy bratranec, vzpamatovan ze soku, prokopl i me dvere a vysoukal mne ven. V tu chvili jsem se podival na auto, o nemz jsem do te doby smyslel v tom smyslu, ze zajedu za nekym ze zrucnych sousedu a pozadam jej, aby pripadnou bouli vyklepl na miste, ci sram na laku rychle zamaloval. Doslo mi, ze to nebude mozne, nebot jsem se dival na vrak, na trosky uspor mych rodicu. Vzpomnel jsem si, kdo to zpusobil a jal jsem se belhat na misto,

kde tri vyletnici jiz nestali, nebot se jim zalibil pohled na bouracku, tudiz se mi v ocekavani nejakych pikantnich zraneni ci dokonce cerstve mrtvoly naservirovali primo do rany.

V obrovskem vzteku jsem k nim pribehl a zarval na ne cosi. Pak jsem toho jednoho, který mne z nejakého nevysvetlitelneho duvodu pripadal jako pricina vseho, skopl z kola. Mimochodem nikdy bych neveril, ze natrikrat zlomenou nohu s prethranym vazivem a pochroumanym kolenem dokazu nejen dat do vysky mladika sediciho na kole, ale jeste ji udelit potrebný svih.

Pak jsem se jich zeptal, co tam kurva delali, ze museli stat zrovna v te pitome zatacce. Odvetili, ze cekali na kamarada (skopl jsem toho spravneho), kteremu spadl retez z kola.

Chtel jsem na ne rvat, zda museli stat prave v tom miste, v te hnusne zatacce, ale pak mi samotnemu dosla absurdita one otazky

Zkratka jsem rozflakal rodicovske auto a svoji levou nohu. Dal uz to nebylo zajimave.

Kdyz mne pustili z nemocnice a vratil jsem se domu, prisel mne navstivit muj dedecek.

Ano, ten, jehož jsem v predchozim odstavci oznacil za mafiana a mimochodem take ten, který mi po sve krasne smrti odkaze granat, který jeste prijde ke slovu.

Dedecek mi rekl, ze by mi mohl dat na nove auto, abych jej rodicum koupil.

Vedel jsem, ze dedecek mluvi pravdu, nebot stryc, jehož nechal dedecek dosadit do vytecne funkce na jakemsi ministerstvu pres svou neuveritelne dobre postavenou milenku (znala se s Husakem, coz byl tehdy do jiste miry dulezity clovek) se na oplatku nechal neustale udrzovat ve funkci reditele jedineho vyrobniho podniku, které mesto, v nemž jsem tehdy s rodici zil, melo. Take byl predsedou nejruznejsich spolku a sdruzeni. Presneji receno predsedal vsem, které mu mohly prineset nejakou vyhodu. A presteze byl tak cinny a pracovity, rikalo se memu dedeckovi spolu s clovekem jmenem Fulin ůmafiani". Mozna to bylo proto, ze Fulin byl jediny dedeckuv chlastaci kamarad a krome toho, ze se obcas v hospode pry poprali o to, kdo to za ten ostatni plebs*) zaplati, pozivali spolecne ruznych vyhod maleho mesta Proto jsem vedel, ze by mi dedecek opravdu mohl na nove auto dat.

Uprimne receno jsem s tim tak trochu pocital.

Dedecek mi vsak takrikajic nasral.

Rekl to vsak, jak bylo jeho dobrym zvykem, uplne jinak

*) *Ano, Vaclave, tve oblibene slovo plebs, kterym jsi obohatil muj slovník, uz vstoupilo i sem.*

pokracovani zas priste

CTENAR: A kdy to bude, to priste?

MAMA: No

CTENAR: To jsem se toho dovedel.

MAMA: Ano, a jeste se dozvis.

MAMA (21.2.97 - 11:54)

pokracovani minule casti

MAMA STALE VZPOMINA - aneb lupicem o sve vuli

Kdyz mi tedy dedecek oznamil, ze mi neposkytne uhradu zniceneho rodicovskeho vozu (stejne jako za deset let jsa jiz mrtev oznami prostrednictvím zaveti sve nejmene oblibene dceri, ze stejne jako ji nic nedal cely zivot, i nyní ji nasere) nebylo pro mne jineho nez nasledujiciho vychodiska.

Bylo nezbytné, abych se naucil krast.

Co jineho jsem mel delat? Nechtel jsem travit sve mladi, jez se slibne chystalo ke svemu rozpuku, skudlenim na zniceny (a jeste nepojisteny) vuz, ale zaroven jsem byl vnukem sveho deda a synem sveho otce - a tudiz jsem nemohl skodu neuhradit. V nejbliži budoucnosti mne cekalo nekolik vytecnych poznani na ceste za sexualnim klidem - mel jsem se ve svych osmnacti letech zamilovat do zeny o osm let starsi, nastehovat se do jejího prazskeho bytu a zacit poznavat ten legracni zivot prazske smetanky zacatkem osmdesatych let

Vyhledal jsem proto sveho moviteho pritele z periferie (byl vratnym v luxusnim hotelu, coz bylo tehdy neobycejne lukrativni zamestnani) a pozadal jej o radu a pomoc. Druheho dne pro mne mel vytecnu nabidku - za tri mesice prace vycepního v jedné z restauraci zoologicke zahrady si pry vydelam mozna pres ctyricet tisic... Vdecne jsem nabidku prijal, slibil zaplatit vsechny potrebne uplatky (splatne po

mesici prace) a zajel se podivat do ZOO. Jedine, o cem jsem nebyl tak zcela presvedcen byla ona kalkulace castky. Uz tehdy jsem vedel, ze se vzdy a vsude da jit vlastni cestou
Prvni tyden jsem se ucil tocit pivo (velmi zabavne a poucne), pozoroval deni kol sebe, poznaval dulezite lidi a stranil se nedulezitych. Na konci tohoto tydne jsem usedl k prenosnemu kalkulovacimu pristroji, zadal do nej data, s nimiz mne seznamili kolegové (jak okradat na pive, jak na limonade, jak dokupovat sve destilovane zbozi a s 50% prirazkou jej nalevat, atd.). Zadal jsem prumerny obrat vycepu, prumernou uloupenou castku, nasobil poctem tydnu, ktere jsem si touto cinnosti mohl dovolit stravit a odecetl od castky potrebne k uhrazeni rodicovske skody.
Ona skoda tim vsak bohuzel pokryta nebyla. Zbyvalo proto jedine - vydat se na cestu prukopnictvi postavenem na bazi vedeckych metod.
Navstivil jsem dalsiho kamarada, asistenta na VSCHT, a prozil s nim jedno nedelni odpoledne v laboratorii. Kdyz jsem odchazel, v duchu jsem se mu samozrejme omluvil za to, jaky napad mi vnukl a k cem u nej ted zneuziji

Lupicska ma metoda byla zalozena na vedomi obriho mnozstvi v ZOO vypite limonady. Vzhledem k letu slo o skutecne znacny obrat, vetsina kolegu jej vsak dokazala vyuzit toliko hloupym prilevanim zhruba dvaceti litru limonady do kazdeho stolitroveho sudu. Nehlede na to, ze to byl efekt pomerne zanedbatelny, hrozilo i pomerne velke nebezpeci prozrazeni. Tehdy totiz tzv. COI (ceska obchodni inspekce) pouzivala jakysi meric sladkosti, ktery samozrejme po doliti limonady vodou prokazal nizsi stupen pritomnosti cukru nez by limonada mela mit. A tady nekde stalo tajemstvi meho know-how.
Muj den tehdy zacinal velmi brzy. Vstal jsem, prijel do ZOO a velmi dlouho uklizel sklep. Cistil jsem jej vodou tak dlouho, az byl uplne cisty
Postup skutecneho loupeni byl potom jednoduchy - kdyz jsem tocil zakaznickou limonadu, vpustil jsem do tretiny kelimku fabrikovany limonadni mok a zbytek pak dotocil mou specialitkou. Vydelek byl tedy dvoutretinovy nehlede na to, ze vsech pet kontrol, ktere tehdy nasi restauraci navstivilo, neshledalo na me vycepni cinnosti prazdnych zavad. Vlastne ta posledni ne - tehdy uz jsem byl podezrely, nebot jsem pivo tocil presne na miru, nemel vodu v limonade (haha) a proto si zbytecne vsimavi pinglove zacali rikat - sakra, na cem on vlastne vydelava? Proto jsem zcela zamerne zacal tocit malinko pod miru a vyslo to - dva tydny pred skoncenim me lupicske vypravy do oblasti pohostinstvi jsem byl inspektorem COI nacapan pote, co jsem prodal tri limonady pod miru. Na miste mne pokaral a udelil pokutu tisice korun. V te dobe muj celkovy vydelek presahoval castku 100.000 Kcs, presto se mi podarilo vysvetlit mu, ze pri mem brigadnickem platu 1.600 hrubeho mu pokutu musim zaplatit na splatky

Ty davy deticek a ziznivych vesnicanu! Ta kvanta otevrenych ust, ktera chlemtala mou sladkou dobrotu pripravovanou v pritmi smradlavého sklepa v otriskanem kyblu za pomoci zpuchrele hadice

pokracovani priste

priste VZPOMINKY NA AFRIKU

VOTAVA: A kde zustala vune zeny

MAMA: Kakraholte

VOTAVA: Tak to priste koukej napravit.

MAMA: Jak si prejes, veliky muj dramaturgu

KOLES: To nevadi, kdyz se budete nudit, bezte na muj velmi vtipny novy (je IN!) server, ktery je sice tak trochu napodobeninou MAME, ale vubec tak nevypada, naopak, nevypada tak, jak vubec ale. Hihi.

PSYCHO: To jsem z toho Hitchcock

SINNERZ: Hitch mozna, ale COCK jsem tu jen ja

SOUDNY CTENAR: Bezte vsichni doprdele

PAN EISLER: Ta slecna Votavova, to je vam zvlastni slecna.

PAN KUBISTA: Jen zadne deprese! ICO je zde jako na koni! Strilet jen v pripade nutnosti!

PAN SINAGL: Bude Afrika! Zanzibar!

PAN VRTATKO: Vsechno je na prodej - co chcete za ten Drastak? A cte to nekdo?

VASAKO: Ne, dekuji. Uz zadny caj ve Vsehrdove

ALES: A co takhle to nejak RESIT? Treba nejakou PREAMBULI?

SLECNA_PU: Alespon nejaka cisla! Nejake voditko!

JOHNNY: Asi uz si vezmu pusku

DIVKA, CO NA MNE CEKA NA LOZI: Tak uz toho nech a pojd si lehnout
JA: Jen co si doctu tu krasnou pristi kapitolu DRASTAKU, v niz sice nefigurujes, ale v niz prodejnost lasky okusit se nezdrahal jsem

MAMA (23.2.97 - 18:27)

...pokracovani? Ne. Spis oddechova kapitolka...

INTERMEZZO DIABOLO - SPECIALO

FREUD: Jsme tu, abychom plali.

MAMA: Vlali?

CzERT: Nie, on hovoril o tom, ze sa cosi pali!

MAMA: Ty, cerchmante, nam do toho nekecej

CzERT: To som nikdy nemal v umysle.

FREUD: Jo. A taky mas prilis velkou ikonou.

MAMA: A jeste ke vsemu animovanou, pockej, VOTAVA ti vypraska kozisek.

CzERT: Hihi.

FREUD: Co? Do knihi?

VOTAVA: Nevypraskam.

CzERT: Budete radi, ked na vase prosenie pridem.

MAMA: A oc bychom te, Dable, meli prosit?

VOTAVA: Nu oc?

CzERT: Ste talentovani?

VOTAVA, MAMA: No, ehm

CzERT: Hubu drzat! Praudu povedat!

MAMA, VOTAVA: Ano, jsme. Jsme pysni na to, ze jsme tak talentovani.

CzERT: A preto ma budete potrebovat.

MAMA: Rozumis tomu?

VOTAVA: Ne.

FREUD: Ja taky ne.

MAMA, VOTAVA: Ty drz hubu, FREDUDe

CzERT: Vam to azda nedochadza

VOTAVA, MAMA: !!!???

CzERT: Potrebujete temne sily, ktore z vas nadelaju mocnych muzov. Potrebujete takych spojencov, ktorí vedia slnko mrakmi zastriet, burku tomnu privolat a pod plastikom dazda omyt vase ruky zbrocene krvou nepriateľovou. Nepamätate si, čo spôsobila kabala? Aku paseku narobila?

MAMA, VOTAVA (smutne pokyvujú hlavami)

CzERT: Mam pre vas ponuku. Pozrite

MAMA, VOTAVA (berou kus opaleneho papiru a ctou): *(oba ctou cim dal rychleji, radek stiha radku*

MAMA: Pockej, ty to po nas nebudes chtit podepsat vlastni krvi?

CzERT: Ne.

VOTAVA: Proc?

CzERT: No, ehm, od tej doby, co sa kolega nakazil od jednoho, co krvou podpisal, ale mal taku tu vasu nemoc, odebirame podpisy vlastnou mocou.

MAMA, VOTAVA: No, ehm.

CzERT: Mame plnici pera na jedno pouzitie a co do rozboru totoznosti jedinca to vide nastejno.

MAMA, VOTAVA: Tak ukaz, kde to mame podepsat

CzERT: Tady a tuna.

Nasleduje scena, jeziz mocny eroticky nabož by vetsina ctenarek jen ztezi unesla.

FREUD: Podepisovani moci

CzERT: Jo, Freude, Satan ti vzkazuje, ze mas rychle dopsat ty ůVyklady snu". Zbyva ti uz jen pul roku

FREUD: A preco nie???. Vzdycky jste prece predlzili

CzERT: Uzatvorili sme lepsiu - s Frommom

MAMA: A poslys, CzERTe, az pro nas prijdes, co nas cecka

CzERT: Pekelna blazenost, vecny teror, belzebubska nirvana.

VOTAVA: A CzERte!
CzERT: Co je, ja uz musim odist.
VOTAVA: Mate tam vubec, CzERTe, v tom vasem pekle Internet?
CzERT: Chachacha
VOTAVA: Cemu se smejes?
CzERT: Ale, mily VOTAVo
VOTAVA: Co je?
CzERT: Ja cha cha cha
VOTAVA: Tak co je?
CzERT: Ale

bezne pokracovani priste

MAMA (10.4.97 - 16:18)
pokracovani minule casti

Kam jsme to dosli?
Co jsme na te ceste komu sebrali?
A zeny, zen bylo dost?

Takove otazky si kladl MAMA, kdyz sledoval postavy opoustejici maly a nyní jiz zcela prazdny byt Cisticuv. Jeden po druhem plizili se z nej detektivove, jako by nechteli byt pristizeni pri cinu. MAMA se zahledel na podlahu, kde jeste pred chvili upel ten, který ho provazel pribehem az dosud. Zahledel se radeji jeste jednou. No a pro jistotu, s otrenymi brylemi, jeste jednou. Ani potreti - nic. Cisticova mrtvola byla pryč

MAMA prochazel tim smutnym bytem, z nehoz citil prazdnost. Otevrel zasuvku a probiral se knihami. Stalinuv zivotopis. Hitleruv zivotopis. Stalinuv zivotopis - redigovane vydani. Dopisy Hitlera Stalinovi. Dopisy Stalina Hitlerovi. Dopisy Stalinova pobocnika Hitlerovu pobocnikovi. Dopisy Hitlerovy komorne Stalinovu psu. Takoveho cteni, pomyslel si MAMA.

Nakoukl do kuchyne. Zivy kohout v kovove kleci pro ptaky. Podival se do koupelny. Smaltovane umyvadlo bylo plne prastarych fotografií a vedle nej byly rozstrouhane svicky. Na zdi byla nakreslena obrovská podobizna MIKVY s velkými nadry. Pod tim bylo napsano telefonni cislo na NORU. MAMA si rekl, ze dozral cas na dalsi obrad

Mezitim se pred velkym bilym domem se znamym napisem tvorila fronta. Vsichni nervozne popochazeli, kazdy mel bud ruku v kapse anebo cosi schoval pod sakem. Jen slečna Marplova, nemaje sako ani jine vhodne misto ku ukrytu, pridrzovala neco mezi koleny sedice na svem invalidnim voziku. Pri blizsim pohledu slo rozpoznat rucnik z Cisticovy koupelny. Kdysi byl bily. Tesne pred skonek sveho majitele byl notne sedivy, misty silne naskrobeny. Na kolenou slecny Marplove vsak dostal barvu rudou. A jeste z nej cosi odkapavalo

MAMA se rozhodl pro obrad, který bude jednak tryznou za Cisticu a zaroven povolavacim rozkazem pro vsechny v tu chvili strizlive duchy, který by mohli jakymkoli zpusobem dopadnout a poskodit jeho vrahy. MAMA chvili vahal, jaky typ obradu zvolit, ale pak narazil na zrcadlo v Cisticove koupelne. Podival se do nej a uvidel po case svuj oblicej, svou nejoblibenejsi ikonku. Co jineho, rekl si pro sebe. Jasne ze to musi byt obrad voodoo

Dvere bílého domu se pomalu pootevřely. První z čekajících ve frontě podal komusi ve dveřích balíček a nastavil ruku. Pak schoval bankovku v pešti a se svesenou hlavou odcházel, aniž si všiml ostatních.

V davu to zasumelo.

ûTak to fakt dostal

Prece jen to byla pravda. Nekteri nevedeli, zda se to vztahuje i na ne, ale povzbuzeni kolegovym uspechem, rozhodli se sporadane vyckat a alespon se pokusit.

Ten první byl mimochodem velmi uspesnym detektivem v oblasti nevyresenych pripadu FBI. Mel krasnou, ponekud vsak frigidni kolegyni. Kdysi o nich dokonce natocili jakysi serial

MAMA uz mel figurky temer hotove. Smichal je s popelem cigaret, jejichz nedopalku se po mistnosti valelo vic nez dost a se zbytky satstva, ktereho tez byla vukol pomerna prehrsel. V lednicce nase lahev bílého rumu. Kolem misy plalo sedmero svici. MAMA vstal a sel pro kohouta

Kohout vytusil blizici se podrez, ale protoze mu odmalicka vtloukali do hlavy, ze poslouzi nekalym obradnim ucelum, ani nekvo

MAMA uvidel na kleci silny zamek.

Tez uvidel velmi silne draty klece.

Opet se v jeho zivote vyskytl problem

A dalsi podal cosi, zabalene v zakrvavenem kapesniku. Tres bankovky v jeho ruce prozradil, ze jeho podvedomi neni zcela ztotozneno s tim, co prave udelal. Jeho zaludek vsak videl plnou misu zradla a plny dzban chlastu. Podvedomi odprejsklo do hajzlu. Bankovka zacala na prsou, na miste, kam krejci vsil kapsu, prijemne hrat

Tentokrat slo o byvaleho policistu, který provozoval podivnou soukromou praxi. Vetsinou byl slusny ke svym klientum. Tez zeny, které se na nej obracely v nouzi, neohmataval, ani nijak jinak sexualne nevyuzival. Kdyz mu chtel nekdo zaplatit vic, nez mel, nas hrdina mu úprevis" vzdycky vratil. Kdyby nechlastal, nebabral se vetsinou ve vrazdach a nemel tak zatracene vtipne prupovidky, dalo by se o nem napsat, ze to byl takovy americky Mirek Dusin.

MAMA si vzpomnel. Pleskl se do cela a vedel, ze jeho problem s kohouti kleci je vyresen. Vzal opatrne kohoutovu hlavu do ruky, naseklo misto, které potreboval a pak uz si jen v duchu opakoval ty stokrat zname pokyny. Jako by je videl pred sebou napsany. Jako by je cetl z knihy, kterou mu kdosi pridruzuje u oci

ûKdyz natocime jezka v kleci tak, aby

Fronta ridla, jak odchazela jedna kreatura za druhou. Bankovky stridaly sve majitele, hromadka podivnych balicku za dvermi velkeho bílého domu se znamym napisem se rozrostla do uctyhodnych rozmeru.

Kdyz byl konecne vyplacen posledni prichozi, zavrel vyplavec dvere.

Vzal sve listiny a jeste jednou pro jistotu prepocetl vsechny castky, které vyplatil.

Teprve pak zavolal malym telefonem.

ûTak to tu, pane VOTAVO, mate vsechno. Myslim, ze nic nechybi

Kdyz byl kohout venku, sice znacne opelichany a s ne zcela funkcnimi kridly, MAMA vedel, ze k zapoceti obradu uz mu chybi jedina vec. Jedna jedina podobizna mu schazela, aby kruh nepratel uzavrel a pote jej rozetnul mocnym dmutim duchova smrduteho psouku.

Nastesti byl v pokoji, na stole, krcici se, ale funkcní, stale jeste pripojeny. MAMA vytukal heslo a pripojil si podobiznu do posty na Cisticove pocitaci. Napsal par nesmyslnych slov a ikonka se mu zobrazila na strane toho, komu postu odeslal. Zapnul tisk. Bzuceni predpotopni jehlicky zacalo pomalu ale jiste vytetovavat na bily papir cernobilou podobiznu usmevaveho hosika.

ûTy bys tu vazne nemel chybet", pravil MAMA na adresu vytisknute ikonky VOTAVY.

ûTakze nejprve vsechno ocistit. Pak se dame do prace

Usecnym, rozkazovacim tonem nabadal VOTAVA k rychlosti a akci.

Vedel, ze cim uspesnejsi ma byt provedeni planu, který sam s mysenkou na krutou pomstu zosnoval, tim mene casu musi vplytvat.

Zatimco jeho pochopove se jali plnit prikazy, VOTAVA ze sveho MININEWTONA chtel zrusit zpravu, kterou umistil do jedne z nejnavstevovanejsich internetovych vyveskovych sluzeb.

CHCES SI VYDELAT? ZA KUS

Jeste ani nestacil zpravu oznacit, kdyz k nemu dobehli, ze vse je ocisteno.

ûJe cas vratit se do detskych let." Privil VOTAVA

Koukali na nej dost prekvapene.

ûPamatujete se na tu bajecnou hru, ktera nam nedala spat?"

Koukali na nej jak na vola.

ûKtera nas budila a nenechala usnout, dokud jsme nemeli hotovo? Hehe, kousek ke kousku

Pomalu jim zacalo svitat.

ûJeste moment, jen domazu nasi viteznou vyzvu."

CHCES SI VYDELAT? ZA KUS (TREBA I MALY) CISTICE 1.000,- MAMONU!!!

Votava mel zpravu v bloku a provedl delete.

û Stalo nas to sice vic nez dost, ale je na case si to uzit. Pojdme, zahrajeme si neco jako puzzle

MAMA (17.4.97 - 20:54)

pokracovani minule casti

"Jatyrka dame ke sliznicce, ledvinky tady k tem legracnim kostickam a ted mi jeste reknete, co s timhle malinkym kousickem?." rekl pomocnik Belgarat.

"To bude asi kousek patere", privil Cossack, pomocnik cislo dve.

"Pater nebo zdbicek brzliku

"Ale hovno, to je odrezecek suncicky." reklo Motorove prase.

"Mohl by to byt malicek, nebo prstenicek." rekl FON.

FON pri pohledu na zakrvaceny kus masa polkl naprazdno. V duchu slysel znamy zvuk stekani psa, ktery vi, ze je v nebezpeci. Pes, co nebude jen tak zrat, ale naopak brzy poslouzi jako pokrm.

Zatim MAMA v koupelne zakousel muka toho, jenz se soustredi ke kouzlum voodoo. Kohout byl pripraven, figurky uhneteny, perorizek ku oddeleni kohoutovy hlavy tez a miska s vecmi tech, kteri MAMovi skodi, byla preplnena

Neni nad to, obcas si pozvat sve nepratele do jednoho prostoru, do jedne metafyzicke mistnustky.

MAMA si to v duchu zive predstavoval - jak vsichni jeho skudci, zradci a ostatni zmrdi prichazeji jeden po druhem do mistnosti a tam usedaji do neprilis pohodlnych kresel z bukoveho dreva. MAMA jim nabizi neco k piti, dela jim svou proslulou kavu a pta se jich na rodiny, pritelkyne a tak. Hoste pookrivaji, sem tam si nekdo dovoli i promluvit. MAMA jim zatim jednomu po druhem utahuje reminky a prezky. Kdyz jsou vsechny utazeny, odchazi MAMA z mistnosti a prechazi k ridicimu pultiku. Tam stiskne tlacitko odpovidajici cislu kresla nejvetsiho zmrda a spinacem posila do jeho tela nekolik tisic voltu elektrickeho proudu. Zmrd se zkrouti v kreci, ostatni vytresti oci plne desu...

Zmrd jeste neni zcela mrtev, z jeho tela se jiz nicmene povazlive kouri. Zmrd pootevre usta a je videt ze se mu kouri i z promodraleho jazyka.

Vterinu na to se zmrd, jako by priznal svou porazku celemu svetu, jako by demonstroval uvedomeni si, ze je pokoren, zvolna pomoci do svych exkluzivnich kalhot. Krecovite pohyby tela ustavaji, MAMA povoluje spinac prikonu elektrickeho proudu. Rucicka napeti okamzite klesa, spotreba jiz je nulova. MAMA si vzpomene na to, jak byl maly, a dedecek mu kladl na srdce jednu zasadu, jiz se hodlal ridit po cely zbytek zivota.

Ona zasada se vesla do nekolika prostych, lec vystiznych slov: "Podivej se chlapce vzdy pecive, zda nesvitis nekde zbytecne

"Ne, vazne, to musi prijit sem. Dovnitř krku!", snazil se Belgarat umistit kousicek, u ktereho se skladaci ponekud zasekli.

"A ja ti rikam, ze to dame, tady, na kostrc." hadal se neustupny Cossack.

"Hele pockejte, tady je neco napsano

Vsichni se sebehnou a pozoruji misto, ktere oznacila Devka s bicem. Pozoruji namodraly napis. Kdyz potahnou trochu kuzickou, napis se zvetsi a nahle vidime jasne napsane datum. Nikdo nechape.

Od skupinky se oddeluje plavovlasa HYHY a jedina vi. Tusi hroznou pravdu, kterou by ostatnim

nerekla ani za nic. Ve skutečnosti ale ví, že bude muset promluvit

MAMA zhasl v koupelne, sundal své jezdecké boty a nasoukal svou levou ruku do bílé rukavice. Přišel čas voodoo. Nejprve usedl k obradnímu bubínku, který si vyrobil z Cisticova velkého esusu jihoafrických zoldnerů a z kuže, kterou měl jeho mrtvý soupeřník pohozenou před postelí. Tým tam pam

pam
MAMA viděl své dávné předky tancit kolem ohně nad nimiž se leskly prázdné oči urezanych hlav jejich nepřatel. Pohupoval se s nimi do rytmu, vracel se v čase k muzum se silnými chlupatými rukama a zvířecími instinkty. Dychal zhluboka a čím dál rychleji jako se stupňovalo napětí, které vycházelo ze stále rychlejšího rytmu. Stal jako jeden z kruhu, viděl se zarostlý a nemýty uprostřed těch, kteří tanci s ohněm, byl jedním z nich.

Byl ten, který také vyzývá bohy.

MAMA se zmlátil a zbesíle vyubňoval teď již nepřetržitě znející písně pomsty.

"Haluuuuu", prikazoval mu rituál křičet a on rad poslechl.

"Valuuuuu", chtěl vykřičet všechnu bolest a strach.

Vedel, že to tentokrát znamená: "Přijď, když tě o to zadám

pokracovani priste

MAMA (20.4.97 - 19:46)

pokracovani minule casti

HYHY stála před kouskem masa a vzpomínala...

V duchu znovu prožívala ten den, když k ní kdysi, kdy jste dělala prodejky lasky za prachy, přišel nesmělý mladík chtivý nevšedních zázitků a hrtek. HYHY netušila, kdo to je - sice jí později přišlo poměrně podivné, že u sebe nosí příruční strelu Zeme-Vzduch, dalkové ovládané smrdící strelky, sadu nožíků, s nimiž bylo lze porcovat prasata zmutovaná do velikosti stehovacích vozů, browning, kulovnice, brokovnice a kudličku rybičku, ale neptala se.

Mladík si, vzpomínala HYHY, říkal nějak jako Uklizec. Měl pevné svaly, ale mekkou kůži zženstílce.

Kromě toho posledního, co jí zaujalo nejvíce, si jste vzpomněla na to, že praiserne smrděl.

No a pak tu byla ta věc

MAMA se úspěšně dostal do voodoo transu. Aniz polkl jedinou barevnou pilulku, nasal do nosu poprasek či prohnal svou kůži strikackou naplněnou prostopasnostmi, trestil uprostřed místnosti a tancil s kohoutem Tanec zaryteho makarona - aniz o tom tanci kdy slyšel.

Perorizek se pomalu přibližoval ke kohoutovu krku.

Kohoutův zobák se bleskove chopil příležitosti a klovl MAMA do ruky.

MAMA se nasral a vyrušen z obradního transu kousl kohouta do vole.

Kohout se taky nasral a zarval: "Nech toho, vole!"

MAMA tomu prilis neporozumel a tak zakdakał.

Kohout rihl a znelo to jako "Freedom".

MAMA udelal z prstu symbol Viktoria.

Kohout udelal grimasu Winstona Churchila, statnika z doby, kdy jste nebyly pocitace.

Alespon tak se to MAMovi zdalo

CISTIC chtel po HYHY, aby mu nejprve zevrubne ukazala sve zenske prirodzeni, a potom jej pomalu zasvetila do taju lasky na bazi vymeny telesnych a jinych tekutin. HYHY byla tenkrat v rozpacich.

Proc?, rikala si.

Copak TO jeste nezna? Copak to jeste nikdy nedelal?

A kdyz, tak proc to nedelal?

HYHY premyslela o duvodu, který vedl kroky osudu mladeho muze nikoli nezajimavych telesnych proporci k tomu, že jste neto

Treba jej vychovavali nekde, kde se to nedela. Mozna take trpi tak obrovskym studem, že - nezna je ty spravne pohyby a ritualy - se k tomu jeste nikdy neodhodlal s nekym, koho zna a koho miluje.

Anebo, uzavrela v duchu HYHY tuto kratkou uvahu, si ze me dela prdel a je to uchyl.

Ve skutečnosti se kohout sice chvilku snažil zabránit podržení svého krku, ale po krátkem boji MAMA provedl vítězny chvat a chvilku nato protalo vzduch zasvětení perorizku.
Kapka po kapce, později proměněné v kontinualní curek, dopadaly do mísky s věcmi či podobiznami těch, kteří se měli ve velmi brzké době přesvědčit, že na světě není jen radost, tanec a hop hej.
Ručně hnetené figurky sestavené do pravidelného kruhu začaly s přibývající krví ztrácet svou průsvitnost. Temnotou vycházející zevnitř se stávaly čím dál větší a hrozivějšími.
MAMA nalil do mísky alkohol, a ten v zápetí od poblíž stojící svíce chytil jasným plamenem.
"Flambované voodoo", zardoval se MAMA a nalil alkohol i do sebe.
Místnost pomalu naplňovaly výpary neznámých světů, mrakoty nepoznaných dalek a cary mlh tajupných blat.
MAMA se pustil do konečného zarákávání.

"Ses nám nějak zamyslela, devenko," pravila pojednou DEVKA_S_BICEM, když si povsimla ztichle a v koutku stojící HYHY.

MOTOROVÉ_PRASE, COSSACK i BELGARAT se na devčina slova otocili a zaměřili svůj zrak na vzpomínající dívku.

Ta držela v igelitové rukavici podivný kousek masa, který nikam nepasoval.

Vsichni najednou pochopili, že HYHY ví, kam a proč.

Ale nenalehali na ni, věděli, že dívka sama za chvíli spustí

"Halumba el mrdel sic buben." uzavřel dlouhou prupovídku MAMA.

Otrel si pot z čela - zarákávání bylo tak jako tak, makacka.

Posadil se do křesla a pozoroval tu spoušť kolem sebe.

Byl rád, že po to sobě nemusí uklízet.

"Ahoj", ozvalo se za ním, "tak jsem tu."

pokračování přístě

MAMA (19.5.97 - 17:12)

DRASTAK JE V TUTO CHVÍLI V POSLEDNÍCH DOKONČOVACÍ FÁZI GRAFICKÉ UPRAVY.

PRESTO SE MI PODARILO DOHODNOUT S VYDAVATELSTVÍM ICON PUBLISHING výjimku zveřejnění některých děl.

Toto je napr. začátek jedné z kapitol...

KAPITOLA XXIII

(TALKING HEADS aneb muzi jsou priserne samolibí)

"Vstavej, kulisku

"Puaaaacchhhhhhhh

"Musim do práce."

"Mfmmmmf" praví MAMA.

"No tak

MAMA už je skoro vzhůru a proto pronese svou repliku slastně: "Neee

DIVCI_IKONKA: "Simry

"Nehe-ne-hehehe

"Ty jsi lochtivej

DIVCI_IKONKA ikonka jde k prehravaci a s naději, že hudba bude účinnější, vkládá don sříbrný disk, který MAMA večer vynesl ze svého zásobníku ve voze, ale na jehož použití vlivem rychlého sledu udalosti, bohužel nedošlo.

MAMA však hudbu neposlouchá.

Neví, zda to, co se nyní děje, je v jeho zájmu či nikoli, zda pokyny jeho těla dokladují jeho mužnost či je to záležitost zemské přitažlivosti a chemických pokynů vydávaných jeho mozkem

Pokolikate již se MAMA zabývá myšlenkami na svou ranní erekci?

Je tolik patrna

DIVCI_IKONKA se otaci pro jakysi kus pradelka.

MAMA se rozhodne postupovat systematicky

Vstane.

Jde do sprchy.

Cisti si zuby.

DIVCI_IKONKA jiz ponekolikate opakuje cosi o prichodu do zamestnani.

"Pochkej, ohvehu te" krici MAMA s plnymi usty peny COLGATE

MAMA s vlhkou dosud pokozkou se rozhodne uvarit kavu, ale na tomhle debilnim kavovaru skoro nejde udelat pena

"Doprdele", rekne MAMA rannim, hluboko posazenym, rozhlasovym hlasem.

"Doprdele" rekne jeste jednou, aby si poslechl, jak hezky to zni.

Hudba se blizi k pasazi, na niz MAMA ceka.

Jeste asi tri minuty.

MAMA nevi, co ma delat, vi jen, ze nesmi jit do pokoje, kde zatim DIVCI_IKONKA posloucha hudbu a ceka, az se z huhlajiciho embrya stane sprchovanim, holenim a mocenim na zachodove prkenko pouzitelny muz.

MAMA premysli, ze by se pak cestou do kancelare staval koupit si boty.

Neni jeste zcela rozhodnut, zda vezme ty hneде, anebo ty druhe hneде, ale nove boty by si rozhodne zaslouzil.

Zatimco se v duchu zabyva obuvi, erekce polevuje.

MAMA nespokojene opousti myslenku bot a vraci se k myslence na sex.

Ranni sex za chladneho pocasi.

Hudba pomalu meni barvy, zlovestne rytmy se blizi.

Nahy MAMA vchazi do mistnosti, kde DIVCI_IKONKA sedi zcela jiz temer oblecena a se zavrenyma ocima posloucha hudbu.

MAMA se ji diva do rozkroku a posila jediny mozny hypnoticky povel:

"Vlhni

DIVCI_IKONKA si svleka horejsek a povstava.

MAMA to bere jako vyzvu k tanci a bere DIVCI_IKONKA za ruku a pod nahym ramenem. Tanec je pomaly, jde na kazdy druhy rytmus hudby

MAMA mezitim zapasi s manazerskou sukni.

Je tu jeste nejaky jeden knoflik, ktery zpusobuje naproste selhani MAMA trpelivosti. MAMA se rozhodne thrat, ale DIVCI_IKONKA je zena prakticka - pohybem ruky thrani zakaze.

Sukne je tedy postupne vykasavana smerem k plochemu brisku...

MAMA si vzpomene, ze se mu DIVCI_IKONKA v nocijevila nejzadoucnejsi v mirnem posedu pri molitbe za to, aby se její manžel nevrátil jeste ctrnact dni. Nevi vsak, co ma s takovou informaci delat.

Hudba sili, prichazi mezihra, v niz bonga naopak prekonavaji barieru rytmu a jdou jako by proti nemu.

MAMA se diva na zdrave, stredne velke, plne nadro.

Rytmy jsou divocejsi a divocejsi.

Barvy nastroju jako by volaly!

Rytmy jako by kricely: "Na stole! Na stole!"

MAMA nese DIVCI_IKONKA na stul. Posazena divka sama skopava kalhotky MAMou ponechane do vyse kolen. Klin je nahle osatka plna daru.

"Vezmi si MAMO!"

A MAMA, osprchovany - sice bez sveho parfemu na ktery je značne jiz zvykly, zato se zcela novym pohledem na ranni rozdychtenou DIVCI_IKONKU - zaplňuje osatku tim jediny, co v teto chvili ma.

A jako by na chleb namazany bilym tvarohem pridala spetku petrzele - osatka jeho darem zkrasni, zvlacni a rano je razem plne rozkose

pokracovani priste aneb: totez videno zenou...

DRASTAK - připominky, nazory, navrhy.

KOLES (2.12.96 - 21:20)

takovy hloupy navrh ... ale proc ne, kdyz uz tu ten audit je ... coz takhle napsat dalsi dil?
=o)

KRYPL (2.12.96 - 21:41)

Je tam malo vypichanejch oci!!!!

SNEHURKA (4.12.96 - 14:11)

TO MAMA: Moc se mi to libi. Jen tak dal. S napetim cekam na dalsi dil

MISCH (4.12.96 - 16:22)

Pokracovat! Od te doby, co MIKVA odletela, se nic nedeje. Kdy uz konecne nekdo spacha vrazdu? :-)

ED (4.12.96 - 20:27)

Misch to je jasny az se MIKVA dozvi vysledky souteze MISS INTERNET kdo koho bude sebevrazdit.....

DRAXX (4.12.96 - 22:31)

Nuda :-/ :-)))))))))

ATOM (7.12.96 - 00:29)

Ja bych mel drastickejsi napad

VYČISTIT ČISTICE

STEP (8.12.96 - 01:28)

Jenom jestli se Mamovi neco nestalo i v realu ... posledni prispevek je nekdy z pulky listopadu, a novy nikde.

O veliky Mamo, zjev se nam a vyjev nam sve zamery! Vyvolavam te obradem Ask Entel!

BA (11.12.96 - 23:03)

MAMO! Kto je to ten Votava ???

KOLES (12.12.96 - 00:00)

BA: Takova vybajena fiktivni ikonka :-)

LUBAS (13.12.96 - 21:02)

Jsem tu novy a nevim kdo je ten DRASTAK

JOHNNY (14.12.96 - 00:11)

Ja bych rekl, ze DRASTAK je nazev auditu. Jenom.

JHA (14.12.96 - 11:42)

LUBAS & JOHNNY> Deti, deti - chce to jen byt trochu vsimavy = Drastak je prvni internetovy roman, ktery se vyklubal z mistnich aktualit...

JHA (14.12.96 - 12:01)

Ehmm... sorry... jeste jednou...

LUBAS & JOHNNY> Jestli o tom opravdu nevíte tak drastak najdete tady:

A v offline podobě bude vycházet v KLANu...

JOHNNY (15.12.96 - 13:27)

No to je jasné, ale zda se mi, že tam měsíc nikdo nenapsal ani řádku...

BA (16.12.96 - 20:47)

JHA:Se děláš nebo sis nevsímal že LUBAS je tady minimum 7 měsíců (Stejně jako já...)

MAMA (17.12.96 - 09:11)

Pokračování DRASTAKU je tam, kde má být. Můj výpadek nebyl výpadkem v pravém slova smyslu, nýbrž nutností rozhodnout se, kudy dál.

Jinak bude Drastak i nadále pravidelně (3x týdně) zveřejňován na níže uvedené adrese (TO JHA: Díky za propagaci) a též v CD časopise KLAN. Dale bych měl v březnu odevzdávat jeho rukopisnou podobu do nejmenovaného nakladatelství. To by mělo vytisknout nejprve cca 500 exkluzivních číslovaných výtisků, které budou mít zvláštní obrazovou přílohu (t.j. obrázky všech ikon, které v Drastaku vystupují). Zajímalo by mě, zda si myslíte, že má smysl těch 500 kusů dělat - podle mě o ne nebude zájem.

Děkuji všem za zájem a připomínky.

STEP (17.12.96 - 22:48)

MAMA: já bych si klidně jeden z těch exkluzivních výtisků objednal! Pokud "exkluzivní" neznamená totiž jako "je to dražší než 1.000 Kč, ačkoli by to mohlo stát stovku" :-))

KOLES (18.12.96 - 13:10)

já bych si to asi taky koupil ...

JOSEF_M (20.12.96 - 01:50)

Připojuji se jako třetí do fronty...

Tak už zbyva udat jenom 497 výtisků 8)))

COOPY (20.12.96 - 15:54)

496

DRASTAK - PRIPOMINKY A NAZORY...II

MAMA (2.1.97 - 20:01)

Nenavídím Cistice, protože mi smazal předchozí auditorium na totožném tématu. S konečnou platností si tím podepsal svůj ortel - nechám jej v knize vbrku usmrtit...

Zkratka připomínky a názory ONCE MORE...

KOLES (2.1.97 - 21:05)

a já už jsem myslel, že se MAMA rozhodl prohlásit Drastak za nevyžadující našich připomínek a názorů :-)

KOLES (5.1.97 - 19:22)

ad posledni drastak: no teeeda ... co do kvantity vykon primo alojzovsko-jiraskovsky!

KOLES (5.1.97 - 19:23)

tim jsem chtel samozrejme naznacit, ze drastak je na nejlepsi ceste dostat se do citanek :-)

SATAN (10.1.97 - 19:11)

KOLES: Kdyz chci v DRASTAKu neco mit, tak si to tam musim dopsat sam...

KOLES (10.1.97 - 22:13)

SATAN: to by nebylo k MAMOVI slusne ...

KOLES (11.1.97 - 05:16)

MAMA: jojo .. nemilosrdne hry sou svinstvi .. dybe4s rass i paril s na me tu utrla burtalniu grotesku L:-))))))))))))))))))

SATAN (11.1.97 - 10:23)

KOLES: Proc? Vzdyt to stejne vetsina lidi nepozna/nepochopi.

KOLES (11.1.97 - 14:17)

sakra ... to v 5:16 jsem vazne psal ja???

SATAN (11.1.97 - 20:14)

KOLES: No JA to rozhodne nebyl, jestli myslis tohle. Ze by dalsi v klubu? B-)

PSYCHO (14.1.97 - 16:15)

Tedka se hodne rozmahaji vselijaky kluby, navrhuju Drastak-Club!

KOLES (14.1.97 - 17:42)

zajimava myslenka ... nicmene obavam se, ze SATAN mel na mysli klub jiny ...

JOHNNY (14.1.97 - 19:42)

Posledni drastak - GOOD

MAMA (14.1.97 - 21:29)

Dekuji obema panum (KOLES, SATAN), ze nenarusuji konzistentni styl DRASTAKU svymi dobre minenymi upravami. Pokud tak vydrzi az do konce (a konec se nezadrzitelne blizi), slibuji, ze jim v tistenem vydani jmenovite podekuji.

SATAN (14.1.97 - 21:34)

MAMA: Do konce ceho? :)

PSYCHO (16.1.97 - 11:34)

Nejak z toho vypliva, ze Drastak bude brzo koncit, nebo je to ciste vyplod me chorobne fantasie a zvyku cist mezi radky?

SLECNA_PU (17.1.97 - 15:07)

MAMA - Jak nezadrzitelne blizi? Nakukovala jsem tam a zase nic noveho...

Nezadrzitelne by se zrejme priblizil jen v pripade, ze by MAMu z masa a kosti kdosi odstrelil. Ja bych si moc prala dalsi dil... A dlouhatanskej.

KOLES (17.1.97 - 16:28)

MAMA: to bych si prece nikdy nedovolil ;-)

JHA (17.1.97 - 18:16)

drastak fakt gut... columbo me dostal... jen tak dal...

JHA (17.1.97 - 18:17)

a i kdyby mamu nekdo zastrelil - jsou tu reseni... viz. dallas... he he he...

MAMA (17.1.97 - 20:00)

Posledni dil Drastaku bude uplodovan 18. brezna 1997 ve 21.30

WELL (19.1.97 - 21:46)

Posledni Drastak byl vcelku vydareny, ALE Cistic mohl zemrit mnohem pomalejsi a potupnejsi smrti..no nic.

PSYCHO (20.1.97 - 16:18)

MAMA - nekaj brzo...